

12016
3346/с

Рахымхан Сәлменұлы

ЖҮРЕК ҚАЛАУЫ

Рахымхан Сәлменұлы

ЖҮРЕК ҚАЛАУЫ

Өлеңдер жинағы

Алматы
«Қазақ университеті»
2015

ӘОЖ 821.512.122-1

КБЖ 84 (5 Қаз)-5

С 28,

Сәлменұлы Р.

Жүрек қалауы: өлеңдер жинағы / Р. Сәлменұлы. –
Алматы: Қазақ университеті, 2015. – 357 6.

ISBN 978-601-04-0714-5

«Жүрек қалауы» атты өлеңдер жинағы Ұлы Отан соғысында қаза
болған Сәлмен Қалиақпарұның рухына арналады.

Автор Отан, тұған жер туралы тақырыптарға қалам тартып, бата
тілектер жазған.

Жинақ көшпілік қауымға арналған.

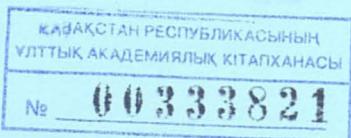
ӘОЖ 821.512.122

КБЖ 84 (5 Қаз)-5

ISBN 978-601-04-0714-5

© Сәлменұлы Р., 2015

© Әл-Фараби атындағы ҚазҰУ, 2015

Мен осы еңбекімді

Ұлы Отан соғысында қаза болған Әкем —

Қалиақпарұлы Сәлменге арнаадым.

Топрагың тортай болсын Әке.

АВТОРДАН

Мен өлең жазуға құмар болған адам емеспін,
анда-санда ойыма келген өлең шумақтарын кейбір
кезде қазаға түсіріп қалдыратын әдетім бар еді.

Еліміз тәуелсіздік алып, қазақ елі болып,
өз жеріміз жаңа астанамыз — Астана қаласы
қалыптаса бастаганнан бастап менде Отанымға
деген сүйіспеншілік арта түсті.

Сонымен қоса көз алдында болып жатқан
келенçіз қагидаларды да көре отырып, мұны да
ескеруға қалдыруға болмайтынын түсіндім.

Еліміздің туңғыш президенті Нұрсұлтан
Назарбаевтың «Мәңгі Ел» — деген идеясы мені
біржола баурап алды, қатты толқытты. Жасыма
қарамай бір тың дүниеге қол созғандай болдым.
Бойыма шабыт бітті, сол сәттен бастап, қолыма
қалам алып, өзімше жаза бастадым. Өмірдің
кейбір өткен сәттері де ойга түсті. Аз болса да
барымды жинақтай бастадым. Мен ақын емеспін,
осы жинағымда кейбір ретсіз жағдайлар болуы
мүмкін, сол ушин алдын ала, осы жинағымды оқыған
оқырмандардан кешірім сураймын. Егер де менің
жазғандарым кейбір адамдардың ойымен үштасып
өзінің нақтылы қажеттілігін тауып жатса, онда
құба-құп, қуанамын.

Зор құрметпен осы жинақтың иесі

МЕДІА ГРУППА

Отаң, Жер

Қазақстан 2050. МӘҢГІЛІК ЕЛ

МӘҢГІЛІК ЕЛ

Жырланбай ақындардан жыр қалған ба?
Бойына шабыт келіп толғанғанда.
Асқары биік айдыңды даналардың
Болғаны бұл дүниеде ол жалған ба?

Талдап бір кітаптарды қолга алсаңыз
Ойларды одан алған толғансаңыз
Бәрі бар дүние-мұлік, танымдары
Қызықтап бұл өмірді шарласаңыз.

Толтырып, тошылап бар ойларыңды,
Бастасаң ойда жүрген жайларыңды.
Табасың одан асыл қазынаны
Келер күн, одан аргы тойларыңды.

Шарқ ұрып араласаң жерді көкті,
Бағдарлап бейқам жатқан ойды-бетті.
Сансыз жыр шиырылғып үн қатады
Білдіріп тарих тілін сөйлеп кетті.

Мен мұндалап алдыңнан шыгар биік
Жотадан көрінеді арқар, киік.
Желмаяммен алдыңнан желе жортқан
Табасың Асан қойған жерді ұйық.

Қай заман, сол заманнан өтті заман
Дөңбекшіп жерде жатты тозаңдардан
«Әділет қайдасың?» – деп жоқ іздеғен
Өтіпті тобыменен талай Арлан.

Бәріңе мәлім болған өткен тарих,
Жыр өткен ақындарың бар ақының.
Білместің, надандардың, көрместердің
Болмайық соқыр сезім кел таниың.

Тарихтың көз жіберсең қойнауына
Мән берсең оқып тұрып байлауына
Көрерсің, таң боларсың, ұғынарсың
Жүргендей Адам-ата жайлалауында

Арман көп ақтаратын барлық сырды
Олар да тарих бетін былай бұрды
Төпелеп, қатігездік, жауыздықпен
Мойныңа құрық салды онды-солды.

Көнбедік, кедергіге төтеп бердік
Одан да талай-талай таяқ жедік
Бөлшектеп жерімізді тілгілеңі
Бұралтып тілімізді оны көрдік

Жалғанның ақиқаты дінге сендік
Ендігі жерімізде болмас желік
Орнатып «қазақ» деген ұлы елді
Есесін, еселеп, есеп бердік

Елім бар Қазақ елі, тарих білген
Замана бірлігімен ойып тілген
Жерім бар, шет қыирысыз, шекарасыз
Барлығы осы елімнің тілін білген

Мәңгілік бізді тосқан гасырлар бар
Жолыңды сыйып берген жасындар бар
Елімнің мәртебелі, ел иесі
Нұрсұлтан Назарбаевтай асылдар бар.

Елімнің болсын десең абыробы
Достық пен қуаныштың ертең тойы
Сайланып сан жылдарды оздырарсың
Кеменгер заманымның ақыл ойы.

Дарынды жастарым бар ойы толған
Алланың сыйы болып бақыт қонған
Тілеймін мен сендерге аманшылық
Қарыштап жасай берші алға қадам.

Елімнің ұлы жеңіс атырабы
Бәрінді, сол жеңіске, шақырады
Байлығы ұшан-төңіз қол тимеген
Халқымның игілігі үшін жатыр әлі.

Меңгеріп сол байлықты көрсет ерім
Мойныңнан мен көрейін ақжан терін
Бүтін сен «Мәңгі елдің» куәсі бол
Мейман дос, құрыш-қайрат күрескерім.

Бесжылдық жоспарыңмен алдың белді
Төрг жылы орындалды, кезек келді
Асырып ел байлығын топшыладың
«Үздік» деп бұл жеңіске баға берді.

Тұрмадың бір орында қарыштадың
Алдына шықтың міне жарысты алдың
Межелі елу елдің қатарында
Көріндің биғінен табыстардың.

Ендігі біздің меже «Мәңгілік ел» – деген
Мәңгілік боларына халқым сенген
Қолға алдың екі мың елу стратегиясын
Сөз тыңдал теледидардан көзім көрген.

Сенемін сенің өсу жолдарыңа,
Жетілген сенімді еңбек тұрлауыңа.
Бойыңда ұлы ҳалқым күш жігерің,
Ешкімнің тәзбейсің сен қорлауына.

Жоспарың белгіленген айқын да, аның
Келеді, күннен-күнге, айқындалып.
Елімнің болашағы Мәңгі болмаң
Сеніммен қарасаңыз жүрек жарып.

Жасай бер менің елім, Мәңгі елім,
Жайнай бер сұым, көлім, асқар белім.
Жерім бар жер жанаты аталатын
Қойнауынан ақтарылған қанша кенім.

Айбынды асқары биік Астанам бар
Және де толып жатқан бас қалам бар
Барлығы тарих бетін жазған дана
Келешек ел билеуші жастарым бар

Білмеген, түсінбеген жерлерім бар
Жаз өтіп, сарғыш тартқан күздерім бар
Жазылмай өткен кеткен қала берсе
Артымда мені жалғар іздерім бар

Тарихтың тереңіне бойламадым
Жас келді жайлайуына жайламадым
Ойымды терең ұбып түсінерсің
Болса егер, түпсіз терең, ойда арманың

22 қаңтар 2014 жыл
Семей қаласы

ДАЛАМНЫҢ ҰЛЫ ПЕРЗЕНТІ ҚАЗАҚ ЕЛІНІҢ ТҮҢҒЫШ ПРЕЗИДЕНТІ Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевқа арнадым

Дүбірлеп өткен қай заман
Дүрлігіп көшкен ел аман
Жаратушы бір Алланың
Қолдауын тапқан басты арман.

Қарасай батыр елінде,
Төрткүл дүние төрінде.
Келіпті сәби айдарлы
Алты қарыс маңдайлы.

Түсінде анасы көреді
Бабасы аян береді.
Ақбоз атпен жорытып
Сәбиіне таңау келеді.

Тегін емес деп бұл түсті
Жиып қария сыйласын.
Шашу шашты той жасап
Қошеметтеп тумасын.

Нұрсұлтан — деп ат қойды,
Сырып тастап басқа ойды.
Бірлігін елімнің шешер деп,
Көреген қария шарт қойды.

Өсе келе балага
Әжесі ақыл береді.
Халқының айтып нақылын,
Ұлылығын тереді.

Данаlardан ой жалғап
Маңдайын сипап жыр толғап
Дарынды немерем болсын деп
Көрерін анық көрсін деп

Ойы айқын, қабілетті
Еркімен өсіп жүрсін деп
Демеу берді төрбетіп
Бесігін ыргап желдетіп.

Әжесінің тыңдал ақылын,
Бойына сіңіріп ақырын.
Елінде жердің «Ұш қоңыр»
Өседі бала Нұрсұлтан
Таңдандырып жақынын.

Топырағынан жердің нәр алып
Суынан қанып сусындал
Аязына қыстың шынығып
Шынына шағып тынығып
Ер жетті Ұлан Өр болып

Астына мініп тұлпардай
Ат үйретті сұңқардай
Аралап елдің төскейін
Жерін де көрді бірталай

Жолдас талты бағы артық
Түрік, орыс, ингуштан..
Достықты жүрді жаңартып
Артық көріп туыстан

Жоқшылық көрген кемдердің
Алғысын алдың тәң көрдің
Жүргегің жомарт өзің мәрт
Жақсылар айтқан сөзге ердің

Қамқоршысы болып жастардың
Мектебінді алға бастадың
Сол кезде біткен бойыңа
Арманыңды іздең қостадың

Ұлы көшке ілесіп
Жолыңды таптың бірлесіп
Оқуда озат дарынды
Көрсеттің қабілет барыңды

Мамандың алып күзбастан
Темір тауға оралдың
Ойыңды басқага бұрмастан
Темірді балқытып балтадың

Қанатыңды қатайттың
Шыңнан үшқан қырандай
Көрсетіл еңбек ерлігін
Алда болдың біріңгай

Досыңды сүйдің арда еттің
Ығын таптың топ ерттің
Білмегенін достың білдіріп
Ақыл, кеңес жол тарттың

Еңбегінді елің бағалап
Білімінді көріп саралап
Басшысы етті жастардың
Бойында бар деп зор талап

Сыбанып білек, саспадың
Ілгері жұмысты басқардың
Атың шығып әлемге
Жорықты тағы бастадың

Тыңнан тігіп тың өлке
Уақытты бөлдің қас-қагым
Қызуымен қызып домнаның
Есейді осылай жас шағың

Еркін билеп, төске өрдің
Ел намысын ескердің
Елімді азат етем дәп
Болмыстарға дес бердің

Үшар биікке самғадың
Өз жолында таңдадың
Орындалу үшін арманың
Жолында күрес талмадың

Ауырын елдің арқалап
Бойында толқын бар талап
Ойынды шоқпен тұлетіп,
Елінді жүрдің оятып

Қарасай батыр бабаңың
Қайраты бітіп бойына
Ерлікпен төтеп тасқынға
Тойтарыс бердің асқанға

Тоз-тоз болған елінді
Жаралы жатқан жерінді
Біріктірдің бастанын
Тарқатып жаздың шерімді

Оныңнан туып айың да
Шуақ шашты күнің де
Бірігіп бүгін бас қосты
Түбі түрік елінде

Атомнан дүрліккен елінді
Бомбыдан айрылған жерімді
Азат еттің құргаттың
Жаздың солай белімді

Боздағын елдің жоқтадың
Білгірлерді топтадың
Алдырып қыыр батыстан
Тобыңды құрдың жатпадың

Білімдісін елдің саралап
Еңшінді алдың даралап
Жиырма жылдық жоспарымен
Өсірдің елді жобалап

Бүтіндең жердің кетігін
Батысқа аштың есігін
Білімдіден үйретіп
Түзедің сәби бесігін

Санаңды билеп жарқын ой
Болашақша талпыңдың
Еңбек еттің аянбай
Келешегі ушін халқынның.

Халқынды санап түгендереп
Ел мұратын көтердің
Жерінде жүріп бағалап
Билігін алдың шет елдің

Дамудың жолын іздедің
Көнбекенди көн дедің
Асқары биік болашақ
Мықты елдермен тенгердің

Бермегенді бер дедің,
Шәлдегенді демедің.
Қорғаны болып дінімнің,
Біrlігін елдің түзедің.

Қиырдан іздең туысты,
Ата-жұртта табысты.
Орындалып мұратың,
Тындырың осылай бар істі.

Көк жалауың желбіреп
Өрлігін халқымның білдім деп
Бодандықтан азат қып
Құлімсірей келдің кеп

Тағдыры үшін ұрпақтың
Ғасырлап алға бой тарттың
Екі мың елу жоспарын
Жасадың да жол таптың.

Тұрақтығы үшін халқыңың
Амандағы үшін жақынның
Өткіздің саммит еліңде
Ұлылығыңнан парқыңың

Дінге дағы дес бердің
Есі жоққа ес бердің
Басын діндер қостырып
Алауыздығын жойдың өштердің

Қиырдан келді бас иді
Тапты әлем дос үйді
Нұрсұлтандағы дананың
Қуанышы бойында тасиды

Әлемнің тетігін менгеріп
Достасуды жөн көрдің
Жолға салдың барлығын,
Ақыл, ойды, тең бөліп

Даламның дара тұлғасы
Көшіміздің Ел басы

Береке-бірлік болсын – деп
Ізденуден тынбашы

Данышпаны ғасырдың
Қазагымның әні жыр басы
Құрметтейік бас иіп
Сен де қалмай жырлашы

Бостандығымның кепілі
Әлемнің сүйген шет ұлы
Жасай берші, жасашы
Қазагымның «Ер ұлы»

НҰРЫ ТҮНГАН ӨЛКЕМДЕ

Қай елден сен кем едің,
Атыңың басын теңедің.
Бесігің түзу тербелмей,
Бодандықта жүрген ел едің.

Жерімде кеше оңбады,
Аруанадай боздады.
Тілгіленді пішпектей,
Қоларды оны қозгады.

Ағылшын да, алды керегін,
Кесіп алды ширегін.
Тиын беріп үстеме,
Үзіп, жұлды жігерін.

Топшысынан қағып талайын,
Қорғаның сенің болайын.
Жерінді сенің шуақ қып,
Жырымның отын жағайын.

Бүгін міне қарашы,
Барма жаным таласың.
Еркіндікте бой жазған,
Арманыңды құып баراسың.

Оңтүстік пен Солтүстік,
Батыс пенен Шығысым.
Елімнің еркін жазығы,
Сенің демің тынысым.

Жүрек қаласын

Алтайменен Атырау,
Арасында елім жайлаган.
Жер жанаты – Жетісу,
Мол байлығы қайнаган.

Бойың толған қазына,
Жазыла берші жазыла.
Мұнайың ағып толассыз,
Құбырлар кеткен созыла.

Көгілдір отым үй жылытқан,
Тоңбайды жаным сұықтан.
Ағытылып газым будақтап,
Байлық болып нұр шашқан.

Таңғалдырып жаһанды,
Тамсана таңдай сарқады.
Жерімде мыңты кенім бар,
Бәріңді сонда тартады.

Ауылым өсті шалгайды,
Сарыарқадай жер қайды.
Төрт түлік малым қаптаган,
Оиласаң мұны зор пайды.

Жерімде өскен бидайым,
Кел, әкел де жи дайын.
Аса қымбат бағалы,
Түсімі оның сұдайын.

Елімде түлеп жаңғырды,
Жансызға бітіп жан кірді.
Ұлы Жібек жолдары,
Түзетті міне бар мінді.

Теміржолым сызылып,
Жақыннатты жерімді.
Ығыстырып тарыңды,
Кеңейтті қолда барымды.

Зашита мен Алматы
Балқаш пенен Астана
Ірі-ірі жолым бар
Болашаққа бастама

Құрастырып бөлшектен
Машиналар ағылды
Тракторлар да тыр-тырлап
Заводтың іші із қалды

Өскемен мен Павлодар
Қостанай, Семей тағы бар
Ірі техника жүргері
Мilliардтарға паралар

Салынды талай заводтар
Қүйылып құрыш болаттар
Алтын, күміс, қалайы
Тағы тағы көп заттар

Салынып жатыр тағы да
Халқымның иғлігі бағына
Дәрі-дәрмек бәрі де
Жете алмассың санына

Қарағанды деген қалам бар
Қара алтынды жағам бар
Осыған тағы серіктес
Қара жырадай сагам бар

Ақтауым кетті өркендеп
Мақтауың жетсін қел-кел деп
Пароходтар Каспийден
Жөнелді тиеп тен-тендеп

Теміртауым тірегім
Табылады одан қерегің
Домнада темір балқыған
Өсіп жетілген жігерің

Ұшы қиыр алыбым
Жалғадың елдің тамырын
Шөл боп жатқан жерімде
От боп жанды жарығың

Астана мен Бурабай
Алты қатар жол түзеді
Жалтыраған айдыңдағ
Жай гана бұрын із еді

Шығыс пенен Батысты
Қытайға да ол қатысты
Стандартты жол болмақ
Үдететін табысты

Спортта да , өнерде
Өнеге болдың көп елге
Бәгейсін алып талайдың
Тұыңды тіктің көп жерге

Оныменен қоймадың
Бәйге алудан тоймадың
Өткізем деп көрмені
Он жетінші жылды сайладың
Макетін жасап көрменің
Түсіне кірмес өзге елдің
Дарынды туған ұрпақтар
Ойсыраган жерімді жөндедің

Бірлігін елімнің көріңдер
Тірлігін де көріңдер
Қолың жетпес өзгеріс
Бағасын сайлап беріңдер

Жалған емес бұл арман
Бойында болсын зор талғам
Іске асары ап-айқын
Байлығы елімнің бұл тұнған

Болашақса сенемін
Сенімен бірге төл елім
Жетілген мынау табыстар
Ойымды ғұлге бөледің

Сен де осының иесі
Өзіңе бұлар тиесі
Қорғаштаңдар қорғаңдар
Атпасын десен қиесі

Семей қаласы 28 қазтар 2014 жыл

Жүрек қаласы

КІМНІҢ БҮГІН ТАЛАСЫ БАР

Уа далам, ұлы далам, арман далам,
Сенде өсіп, сенде туып армандаған.
Кешегі ұлы дана, Абыз баба,
Арқаның ақ иығы тамырланған.

Бабаның жолын құған даналарым,
Ардақты асыл тұған жағаларым.
Алысқан елі үшін, жері үшін,
Тоғысқан толқынында заманының.

Қабанбай, Бөгенбай, ер Наурызбай,
Бұнарбай, Махамбеттер тағы солар.
Ер еді олар енді қайталаңбас,
Тағылған қазағымның бойда тұмар.

Мұрасы даналардың дарқан елім,
Дариядай, кең қолтықты, арқа белім.
Жырымның арқауы етіп сені адым,
Тұған ел, ең көрікті байтақ жерім.

Даламның ұшқын елес қиялымын,
Ойласам бұл елесті тияды кім.
Ардақты менің елім-қазақ елім,
Ұшқын боп жүргегіне сиярымын.

Өткеннің жарасы бар, жағасы бар,
Арқада ғасыр жүгі, бағасы бар.
Шаттанам, қуанамын табысыңа,
Атадан қалған жерім, мұрасы бар.

Тігілген көк байрагың өрікті елім,
Жетілген жетегіңе сеніп келдім.
Табысың қолға алған ұшан теңіз,
Ойға алған арманыңмен беріктендің

Айта алмай жатқандардың жаласы бар,
Дәлелсіз сұғанақтың қарасы бар.
Қорғаган ата-бабам ұлы өлке,
Бұл жерге кімнің қандай таласы бар.
Түйіндеп айтсам ойды бойымдағы,
Кешегі өткен заман жайындағы.
Ойларым құлаш-құлаш созылады,
Бабалар берген үлгі бойымдағы.

Жерімді өлшеп бассаң әрбір қадам,
Табасың одан өзің өмір нарын.
Теренін қопарылып айшыпталар,
Жазылған қара тасқа қазақ заңын.

Осы заң, бүгін менің, тұрмысымда,
Бекітілген осы заңмен елімнің құрлысы да.
Әйтеке би, Төле би, Қазыбек би даналарым,
Таразылап өлшеп пішкен заңнама жұмысында.

ТЫҢДА ЕЛІМ

Тыңда елім
Тыңда халық
жер жүзі
Тыңда менің
журегім
Тыңда толқын,
тыңда
Ефирге шықты
Ұлы дала
перзенті
Тыңда тыңының
жағасы
Тыңда адам
баласы
Тыңда жүрегі
әлемнің
Тыңда оның
жобасы
Ғажайып болған
қиялды жеңді
Ақталды үміт
Жаңа арна
жырылды
Болмысы қазақ —
Мұсабаев Талғат
Аспанда, көкте
Шаттана күді
Қол бұлғап қазақ еліне
Жолдады телеграмма
Білдірді жайды:
Аппарат тұзу
Бойымда қызыу
Ұшамын ары
рұқсат ет
Арманым космосқа
жол сыйзу

МЕНИҢ ЕЛІМ

Көк туым, көкпенен, бірлескен,
Көк аспан жаһанмен тілдескен.
Шаттықтың, бақыттың мекені,
Құтты елім, көңлінен, жыр ескен.

Бұл ғасыр «данышпан» – елімнің арманы,
Елімді жерімен жалғады.
Көтеріп достықтың ақ туын,
Берік боп келеді жан-жагы.

Береке, бірлігің жогары,
Мұндай Ел дүниеде жоқ әлі.
Қазақтың атадан мұрасы,
Тогысқан ұрпақтың жол басы.

Тілеймін сәттілік еліме,
Кірмесін жат пифыл жеріме.
Мекенім асылдың асылы,
Тазалық болсынышы дініме.

2008 ж.

Журек қаласы

АТА-БАБАМ МЫҚТЫ ФОЙ

Өр Алтайым асқаңтап
Қол бұлғайды Алатау
Қойнауында ғасыр елесі
Тұрғой өнене Қаратай.

Жер жаннаты – Жетісу
Бүкіл аймақ тоғысқан
Ағайын, туыс бәрі де
Осында жүр табысқан.

Қойнауың кең – Атырау
Жерім байтақ, зор алқап.
Қазағым қарға тамырлы
Сарыарқада жүр тарқап.

Көкшетауым көрігім
Сәкен атқан бәрігін
Ай еркесі сылаңдал
Алар сенің ерікің
Тоқсан көлдің торабы
Астанама отын жағады
Бурабаймен қосылып
Орман болып тарады.

Есілдің есіп самалы
Ойымда үміт жанады.
Берік бол ірген Өтаним
Ғарыштап алға барады.

Осынау жерді қорғаган
Жаудан кезбे торлаган.
Ата-бабам мықты фой
Үрпақты үрпаққа жалғаган.

ТОҚТАТА АЛМАС ЕШБІР КҮШ

Кім тоқтатар алтын айдын,
Көкті жарып тұрғанын.
Кім бүркейді әлем күні,
Жарық беріп тұрғанын.

Кім тоқтатар жүректегі,
Шын тілекті сүюді.
Кім тоқтатар жер бетінде,
Қуанышты күлуді.

Бұзбайды енді ешбір күш,
Бейбіт елдің тұрмысын.
Тоқтата алмас ешбір күш,
Ардақты елдің құрлысын.

Жүрек қаласын

МЕН ҚЫР ҚАЗАФЫ

Мен, қыр қазагы,
Аз емес жүрген жерім
азабы.

Мен туралы
ақындар
өлең етіп
жыр жазады
Бойымда қуат
күшім бар
Сомдап бітірер
ісім бар
Желмен ілесіп
жорытқан
Қаһарлы қарлы
аязда
Болаттай берік
тұсім бар.
Мен, қыр қазагы
қолымда менің
қаламым
Нұрлы таңды
жазамын
Қойдан жуас
десе де,
Қойшыдан шықсан
тұлғалар
Дүниені билеп
барады.
Мен қыр қазагы
Абай, Мұхтар, Қаныштар

Бері келсе
ірі тұлға
арыстар
Тарихты
солар
жазады.
Мен қыр қазагы
кеудемде менің
намыс бар
Толағай-теңіз
табыс бар.
Мені біледі
барлығы
Глобустары
таныстар.
Мені іздесең
ұлан-байтақ
жерімнің
Шекарасыз, шексіз
елімнің
Қырынан да
асып,
Белінен басып
Аралап кәне
көріңдер
Сонда мені
табасың.
Мен, қыр қазагы
жөргекте жатып
жыр жазамын
Адалмын мен тазамын
ақ сүтіндей
анамның.
Мен келгем жоқ
өмірге
Өксу үшін
бала мұн

Мен, қыр қазагы
қойнауынан ғасырдың
Тарих тартқан
данамын
Менің елім
«Тұранда»
Тұмага батқан
мұнарлап
Шерім тарқап
шен алыш
Ескерткішпіндегі елімнің
Келемін міне
қылаңдал.

ҚАЗАҚ ЕЛІНІҢ 20 ЖЫЛДЫҒЫНА

Құттықтаң қазағымның ұлы күнін
Әкелдің журегіме жырдың үнін
Сан жылдар алға басып берік қадам
Өшірдің бүғаулықтың қара түнін.

Зор байлық, таудай тасып, қойдың талап
Қарындас, аға, бауыр жүзін қалап.
Ошақтай орды қазып, шықтың шыңға
Жиырма жыл жоспарымен туды қадап.

Алдында келесің сен миллиондардың
Болған соң бойда қуат, ойда арманың
Алаштың ақ таңы бол аттың міне,
Қазағың әлемдегі өз қорғаның.

Өзіңдей мен де өстім саған балап
Білгеннен білмегенім көп-ақ бірақ.
Сонда да қалыспаймын қатарымнан
Өткен жыл жылдар сайын талдап тарап.

Жүлек қаласын

БОЛАМ ДЕСЕҢ ТАЛАП БАР

Бойымда дарын, қуат бар
Сәулесі түскен шуаң бар
Ескерусіз қалған талай жыл
Болам десең талап бар.

Жоғымды жоқтап іздейтін
Жаз өтсе, кезек күз дейтін
Барымды таптым мен биыл
Мені де біреу «сіз» – дейтін.

Сөге ме мені, сөкпей ме?
Қаламым терін төкпей ме?
Жүріп кетсе ол жақсы
Өнерден жасып шеттей ме?

БОЛМАЙЫҚ УАЙЫМШЫЛ

Айтпаши сен өмірді сүмірейтіп
Ештең таппагандаңай үңірейтіп
Жаныңың берекесі жылуы жоқ
Жүресің қасқалдақтай өйтіп бүйтіп.

Салынба сары уайымға сайтан алсын
Көңіліңнің нәзіктігі бойда қалсын.
Ешкімнің еншісі емес сенің ісің
Ақыл, ой, шапагатың тасты жарсын.
Менің де сеніменен жаным бірге
Қолдасқан, құшақтасқан берік ірге.
Тау болып көңілімнің шатқалында
Қолдай жүр, қолпаштай жүр, шыңсам түзге.

Өз елім ерікті елім қазақ елім
Мәңгілік туын тіккен базар елім
Жүрейін қолтығында санаң болып
Келеді бүгін менің жаза бергім, жаза бергім.

Жырттығыңа жамау болып қала берем
Асылымды, арманымды сенен терем
Бостандық барышылықта өз қолында
Жетпесе жеткіземін жүре көре.

Болсыншы ойың сенің айқын да анық
Жүрейін бұл өмірде жарқылданып.
Бөгеттің ернеуіне тіркелгендей
Болмайық уайымшыл жаным халық.

ЕҢСЕҢДІ КӨТЕР ҚАЗАҚ

Ел үшін төгілген тер басты арман,
Тұрлаусыз сөз опасыз уақыт бәрі жалған.
Айналым Отанымнан алтын бесік,
Фасырдың ыргағымен жолын салған.

Батырлық, батылдықпен бойға сіңген,
Сөгілмес ешқашан да сенің іргең.
Жылдардың жемісі ғой бұл бостандық,
Ақыл, ой, ар мен намыс тізбектелген.

Отырма оян қазақ жолынды тап
Көрейін бұдан былай өмірді шат.
Береке бірлігінен айналайын
Болмашы өз елінде, өзіңе жат.

Өмірдің мол ғой бізге берері де,
Осы емес пе ғұмырнама терері де.
Шыдамасаң соғып өткен аязына
Өзіңнің бұл өмірде керегің не?

Өмірдің болжай бісөң тармақтарын
Ол бір асау өзен салмақты ағын
Ағынға түсіп алда есе білші
Ескегіңмен хамыттап жан-жақтарын.

Суы мол, бақытты көп, сол ағыннан
Тамшылап, ұрттап, жалап талассаңшы
Өзендей күркіреген бұл өмірде
Қажет боп керегіңе жарасаңшы.

Алладан бар тілегім бақытты өмір
Елім бар жарқыраган жаққұтты өнір.
Еңсөлі биік болсын Орда басың,
Көтерілсін көлкісін барлық көңіл.

ДАУЫЛДАР

Дауылдар, дауылдар, соғыңдар
Жүрекке білекке нұр құйып.
Дабылын өмірді қагыңдар,
Желкенін әлемнің құш, сүйіп.

Жойылсын дүниеде жауыздар
Жер көкті, әлемді былғаған.
Парақор, жалақор залымдар
Бұл елде бұрынғы болмаған.

Қайдасын ақиқат, адалдық
Сұмдыққа, қорлыққа төзбейтін.
Әлемді торып жүр қара бұлт
Жоқ па әлде сенде дерт сезбейтін.

Миллиардтап жымқырып байлықты
Беріп жүр жымысқыма шайлықты.
Қорлыққа қашанғы шыдайсың,
Болмасын жетесіз ой күпті.

Муреккес қаласын

ЖАС ЖАУЫНГЕР

Міз бақпай, демін алмай, тұр жас солдат,
Көзінде, жүргегінде бар аманат.
Қолына айқара ұстап автоматтын,
Қаратпас кірпігіне жандарды жат.

Күндіз түн қорғаны көктің нұры,
Туының үзілмейді бір де бауы.
Шашағын сұғанақ кеп үзбек болса,
Айқара автоматтан қалмас сауы.

Серті бар жас жауынгердің жүргегінде,
Күші бар қаруланған білегінде.
«Отаным – ардақты анам» деген ұран,
Мәңгілік шын бекіген сүйегінде.

ЕСІЛ ДЕРТІМ

Жыр жазамын
жыр дәптерін
аламын,
Жырга деген
сүйкектейді
қаламым.

Ойға түсіп
кеібір кезде
шабытпен,

Жырдан қуат
күш жігерді
аламын.

Жырда жатыр
қызың тойы
баламның,

Жырда жатыр
ақыл ойы
бабамның.

Жыр сияқты
әрбір әрпі
сүйкімді,

Бесік жыры
естіледі
анамның.

Отан – анам
жырым менің
мәңгілік,
* * *

Елеңдесем
жыр құйылар
жаңғырып.
Сүйікті елім –

Жүрек қаласы

асыл деругім
қазагым,
Қай жерінде
бір таяныш
боламын.
Ұшқым келеді
самғап та бір
көгінде,
Жүрмесем де
төреліктің
төрінде.
Сенің таныс
бүгін маган
келбетің,
Ілесе алмай
отырмын мен
шеруге.

О, Отаным
бақ дәулетің
арта бер,
Тігілсінші
кек шатырың
арқа бел.
Сүйіншіне
қуанышыңа
ортақпын,
Астанамды,
жас қаламды
болашақза
тарта бер!

БОЛАШАҚҚА СЕНЕМІН

Балаларымның анасы
Сиса көйлек жағасы
Өмір тозды демеймін
Өмір озды қарашы.
Ей! Қазақтың баласы
Кең гой Отан даласы,
Сүйсіне біл сүйе біл
Өз еліңнің саласы.
Сендерге мен ғашықпышын,
Көзімнің ағы менен қарасы.
Күн бол шығып,
Ай бол туып жүремін.
Желмен ілесіп,
шалғынның бол
желкілдеймін желемін.
Самалыңды
құшақ жая
қарсы алғып,
Хош иісті
гүлің болып енемін.
Өміріңді
жатсынбайтын
пендеңмін
Бар жақсыңа
болашаққа
сенемін.

Жүрек қалauы

ЖЕЛТОҚСАН БАТЫРЫ

Қайрат Рысқұлбековке арнадыым

Қара жер,
топырағың
сүйк қамыр.
Әкетті,
сені ажал
сүйт тағдыр.
Өкініш,
куйінішпен
ірге тепкен,
Арманы
ақ тілектің
оқда ұшып.
Сойқаны
сол заманның
толып жатр,
Мен-мендең
кес-кестеді
қарсы алдыңнан.
Бұзақы,
содыр өмір
бір қарбалас,
Кешегі
сәбилерді
қанды қол қып.
Қарақшы
көш басында
жүрді аралас,
Арпалыс
ентеледі
ақ пен қара.

Атойлап
ар мен намыс
шықты дара,
Шегіндей
домбыраның
кілт үзілген.
Ап айқын
ұнің шықты
тыңда дала!

Мурек қаласы

АРТЫРЫНДАР

Сіркірей жауган ақ жауын,
Сілеңді сенің қатырар.
Көл боп ағып жер бетін,
Тамырын тереңге батырар.
Шөліркеген шалғынды
Сусындастып шақырар.
Айналаң жайнап құлпырып,
Батпақта бақа бақ-бақ деп.
Өзінше ол да ән салар
Жауыннан соң күн шығар
Жеріңе түсіп нұр шашып,
Жан-жануарға тіл шығар.
Алладан келген береке
Жерінді тырна еңбек ет.
Малыңды бақ, қалма шет
Еңсенді көтер халайық
Әмірдің отын жагайық!

МАҚСАТ ТӘЖІ

Жалған әдет,
Жаман қылыш
жиренем.
Асыл сөзді
ардақтаймын,
игерем.
Таң нұрының
шапағатына
бөленип,
Күнге қарап
тағзым етем
иілем.
Осы таңмен
елім тарихы
басталған,
Осы таңды
арман, қиял
басқарған.
Бар болмысы
жүргегімнің
жинаалып,
Даламды кең
аралайды
басты арман.
Ықылым заман
көне түркі
ырыстың,
Даналықтың
адалдықтың
дұрыстың.

Мурек қалаш

Мақсат тәжін
өзіңе арналап
кигізген,
Шын сенемін
дұрыстырына
бұл істің.

2003 ж.

ҚАРА КӨЛ

Шағылсып
күн нұрына жалтырап,
Телегей-теңіз
айдын көлді атырап.
Тау қойнауын
ала кіріп жатырсың,
Айналаңды
жалғыз өзің бақылап.
Қалт кетпейді
маңайыпнан еш адам,
Жолаушылар
сені ғана аңсаған.
Суың дауа
шаршаганда басатын,
Аяқ қолды
жадыратып құрсаған.

Қармақ салып, балық аулап,
Бір демалып қайтамыз.
Тамашалап көл құдіретін,
Жыр қып үйде айтамыз.

1984 ж.

Жүрек қаласын

ТОҒЫЗ ҚҰДЫҚ

Қандай жақсы
таудан аққан бұлақтар,
Айналасы
миуа шөп құрақтар.
Сүйсінесін сымдырына
сүйнен,
Тамашалап
босаңсиды буының.
Неткен сұлу
таңғалдырган өзінді,
Телміресін
тесірейтіп көзінді.
«Тоғыз құдық»
бастауын «ну» жаратқан,
Ұшқан құстай
тау басынан
құламадан су аққан.
Таң тамаша
онда талай болғанбыз,
Шопылдатып
сүнина кәусәр қанғанбыз.
Рақаттанып
сайран салып басында,
Тұн-тұнекеш
тұн үйқысын бұзғанбыз.
Сонда өткен
талай күнің ертегі,
Келешектің болашақтың
ертеңі.
Ғажап тастың
сұлу бір мұсіні.
Иіліп, не бір
сырды сонда шертеді.

Тұла бойың толқындағ,
Ертістің аққан сүйндей.
Өнердің биік шыңында,
Жұрсің әр кез тынымбай.

Оқимын сені жатсынбай,
Демін салған бақсыңдай.
Шар тарапты кезесің,
Кезегін тосқан жақсы ұдай.

Тағдырын елдің қолпаштап,
Теренге терең жол бастап.
Ұрпақтың айтып ар мұңын,
Келер күнге ой тастап.

Өткен жылдар тұғыры,
Жақсының сепкен ұрығы.
Тамырландың айқыштап,
Дана сыңды ұлылардың ұлылығы.

Батырлар да басқа да,
Ілінген сенің таспаңа.
Жолыңды айқын көрсеттің,
Көрігे де жасқа да.

Сәбілерді үкілеп,
Желбіреттің тұлымын.
Тілімді асыл ардақтал,
Ұзарттың осылай ғұмырын.
Зымырап өмір өрнегі,
Заманымның арқау тірегі.
Болашақта бастай бер,
Газетім «Ертіс өңірі».

Жүрек қаласын

АРДАҚТЫ МЕНИҢ АСТАНАМ

Мақтанышы елімнің,
Сен Астана, сен Астана!
Көшнеңе бойлай кіргенде,
Аяқ басам жасқана.

Сенің сұлу келбетің,
Ғажайып тұғыр киелі.
Ұлы жоба сәулетің,
Құн күмбезін сүйеді.

Жарқыраған бейненді
Салыстыруға теңеу таппадым.
Миллион ғұмыр бойында,
Көру үшін келдім жатпадым.

Астанам менің жас қалам,
Болашақ да жол бастаған.
Әмірде күнде басты арман,
Басталды сенен бас қалам.

Бас қаламмен мақтанам,
Бостандық келген онымен.
Шаттанам күнде шаттанам,
Астанамды салған еріммен.

Тұрган жерің ғажайып,
Тірі жұмақ төріндей.
Бастауың биік алшақтар,
Сәкен жүрген жеріндей.

Араласаң арасын,
Нұлы тогай белі бар.

Самалы сүйген бетіңді,
Есілден ескен желі бар.

Данаалықтың тұғыры,
Ұзақ болсын ғұмыры.
Болашағы елімнің,
Халқымның сен, ән, жыры.

Мурек қаласуы

КЕҢ БАЙТАҚ ЕЛІМ БАР

Елім бар, ерім бар,
Мың жылдаған тарихы.
Астанам – Елордам,
Елімнің бар қуаты.

Қайырмасы
Сар жайлайдың үндері-ай,
Балалық шақ күндер-ай.
Шаттың толы мереке,
Қазағымның, қазағымның,
Ұлдары мен қыздары-ай.

Кең байтақ жерім бар,
Төскейі төгілген.
Алатын орны бар,
Ғасырдың төрінен.

Нәр алған жерімнен,
Айналдым елімнен.
Бақ, дәulet, бақыттым,
Өзіңмен, өзіңмен.

АУЫЛЫМ ҚЫЗЫЛАҒАШ

Ауылым бар, Қызылагаш, атамекен,
Бойында қос өзеннің еткен мекен.
Қарасаң жол үстінде, жолаушылап,
Көшесі атқан оқтай, шыңған көркем.

Сылдырап, сыңсып ақжан бұлақтары,
Түп-тұнның емге шипа, сұы балдай.
Жағасы мауа-құрақ, гүл бәйшешек,
Көркіне көзің тоймас, атқан таңдай.

Қамқоры текті рұнтың, далам қандай,
Бой тартып болашаққа таралғандай.
Сай-салаң тұннып тұрган, қайың, терек,
Бұрымы жас арудың оралғандай.

Сандықтас, үкілі жартас шынар биік,
Ойнайды даласында арқар, киік.
Мұнартып көз ұшында оралады,
Келбетіне таң қаларсың, басыңды иіп.

Ауасы сап алтындаі, таза-тұнның,
Дем алсаң көкірек кернеп, денең сұып.
Рақатқа бөленесің хош иісті,
Тұргандай жұпар иісін аңсап-сүйіп.

Қыздары көркем, сұлу хор қызындаі,
Шырқаған өні қандай, сәні қандай.
Жігітін гүл ауылдың осал деме,
Елдігіне ел сүйсініп, қақшан таңдай.

Мектебім алтын бесік, темір қазың,
Білімдіге, білгілерге болған азың.
Алғырда, дарында бұдан шыққан,
Жүлделі орындарда жүрген озың.

Жасынан өнерліге дарын ерген,
Біледі мұны былай көзі көрген.
Театры бұл ауылдың салтанатты,
Бойына ата-баба нәрі сіңген.

Деменіз бұл ауылды жай ғана ауыл,
Төрт тулік малымен болған ауыл.
Берері ұшаң-теңіз, әлі де мол,
Келешек үрпағына сенген ауыл.

Ауылды көркейтетін жаның да бар,
Азамат сыйластықпен жаныңды ұғар.
Бақ қонған елдің ығрыс берекесі,
Көбейсін бұл ауылда дарындылар.

ТАС БҰЛАҚ

Тас бұлақ,
жагаң құрақ,
тамылжып күн сәскеде.
Төгіліп нұр,
құйылып жыр,
кетемін саган жеткенде.
Шабыттым шалқып,
елжіреп балқып,
тостым суга бетімді.
Ала алмаймын көзімді,
Ұстай алмай өзімді,
Сансыз мөлдір қаракөз,
Жәудіреп тұрган секілді.
Көркің жұмбақ,
сенен жырақ,
Кетер менің еркім жоқ.
Жырым өзің,
бойда сезім,
Өзіне теңер теңім жоқ.
Керек қой төзім
жеткенше өзім,
Бұлаққа біткен қаратас.
Қиямын кімге өзіңді,
Мәлт-мәлт еткен жүзінді,
Маган кәне сырышы аш,
Шөлімді бір басайын,
Көзімнен шықсын аңы жас.

ЖЫЛУ КЕРЕК БАРШАҢА

Жылу керек, аяз емес баршаңа,
Жылу керек досыңа да наршага.
Жылу керек көктегі құс, жердегі бар жәндікке,
Жылу үшін еңбек етсін бір шама.

Бізге керек жүректің бар жылуы,
Естілмесін аязды күн шуылы.
Махаббаттың оты лаулап жанганда,
Қызырыратын жаныңды пәк жылуы.

Сую үшін жылу керек адамға,
Іздемеймін сүйектан мен жан сауга.
Жылу деген тірі жаннның отауы,
Қалдырмайды жаныңды ол дауга.

Жылы журу үшін біз жараптадық,
Үрпақ жайдық, ел бол жерге тараңдық.
Жылу деген сізбен біздің барымыз,
Сол жылуды қолдан жасап алалық.

Жылу тегі, адамзаттың бағы ғой,
Отан деген бір ардақты заңы ғой.
Жылытласақ жойқын қара күштерді,
Тұбімізге жетер оның бары ғой.

Жылуы жоқ, жойқын күштің мекені,
Қанды шеңгел, қарақшыны ертеді.
Астан-kestен дүниені қопарған,
Зұлымдықтың пернесін ол шертеді.

Жылу керек бәрімізге баршага,
Жылулық үшін ісіңді істе шаршама.

Ойда іріткі, бойда қуат тоналған,
Адамдары опат болған қаншама.

Еске алайық Ұлы, Ұлы соғысты,
Кімдер жендей, кімдер пайдада табысты.
Түзетейік адамдардың пигылын,
Болдырмайың ірі-ірі қағысты.

Бас қосындар дана ұрпақ баласы,
Жазылсыншы адамзаттың жарасы.
Неге керек сойған соғыс, қақтығыс,
Болмайыңшы, біткендей бар, шарасы.

Жылтытайып әлемнің бар күштерін,
Түгендемей бетте перде түстерін.
Бірің аға, бірің бауыр боп,
Оңғарылсын жинақтауды істерің.

Біздің елдің бейбіт өмір баққаны,
Нұрсұлтан да бұл тарамда жатпады.
Мейлің тыңда, мейлің ойла, мейлің күл,
Ашылмасын қасіреттің қақпасы.

ТАҢ НҰРЫ

Таңның нұры, шашақ жайып, түрленеді,
Жер жанаты, нұрга толып, түрге енеді.
Ғажап құбылыс, ыстық ықылас, иманды,
Орап алды көшедегі жүргенді.

Ағаштар да жапырақ жайып жаңадан,
Хош иісті ғұлғе енді бар далаам.
Мөлт-мөлт етіп жапырақтан сырғыған,
Таңғы шықпен құлпырады айналам.

Гүл шоқтары шешек атты құлпырды,
Аралар да ғұлғе қонды бір тұрды.
Жиып алып керектерін оларда,
Кетіп жатыр мекеніне бір тұрғы.

Індерінен шығып аңдар тың-тыңдал,
Таза ауаны жұтып жатыр аңсаған.
Көлеңкеде бірі қалмай жәндіктер,
Өздерінше іс-әрекет жар салған.

Көбелектер ғұлғе орап, айналам,
Бұлбұл құстар аспанға атып сайраган.
Шиқ-шиқ еткен бозторгайлар дыбысы,
Салып жатыр айналамды байбалам.

Шаруалар да, шаруасын қунейттеп,
Малды өріске, кек шалғынға айдаған.
Тіршіліктің қамына еніп барлығы,
Бүткіл дүние еңбекпенен қайнаган.

Байбаламда әсем өннің сыры бар,
Ей, ақындар мұны қалмай жазып ал!
Айналанда хош иісті қыр ғулі,
Құшагыңды жай, құшақта да жиып ал.

АТОМ ПОЛИГОНЫ (СЫНАҚ)
АРДАГЕР ҰСТАЗ, КӨП ЖЫЛДАРЫ, ПАРТИЯ
ҚЫЗМЕТІНДЕ БАСШЫЛЫҚТА БОЛҒАН
Мұтән Аймақовтың
«КӨРГЕНДЕРІМ»
кітабын оқығаннан кейінгі ой

О, тоба
бүгінгі күн
дүбір-дүбір,
кубір-кубір.

Дүрліккен
адам жаны,
жыбыр-жыбыр.

Құшақтап
жердің тасын
аспанға атқан.

Бұл сойқан
қайдан келді,
сыбыр-сыбыр.

Шашылды
шаң қаптырды,
қара жерді.

Дүрлігіп
елім кетті,
асып белді,

Ақтабан
шұбырынды
оқиғасы,

Қансырап
«тозақ» болып
қайта келді

Лапылдан
жанып жатты,
ордың жүзі,

Үзілді
опырылып
бойда ізгі,
Ойдың да,
ақылдың да
дауысы жоқ.
Қан жүтты,
запыран құсты
болды сүзгі,
Әулиедей
көруші едік
шендімізді.
Беріл ек
есік емес
төрімізді,
Не болды?
жауыздықтың
уы ма бұл.
Аждахан
жалмап барады
жерімізді,
Қоғадай
жапырылды
таудың басы.
Жага ұстап
атойлады
кәрі-жасы,
Жер ішін
үнірейтіп
тесіп алды.
Езілді
балшық болды
қара тасы,
Аспанда
күніренді
есілгендей.

Жан-жануар
үрэй алды
есі кірмей.
Тозақтың
құрбаны боп
қала берді,
Жаны бар
есі шыққан
тірілері...

БОСТАНДЫҚТЫҢ ШЫРАФЫ

Бәйтерегім –
бой тірегім
мәңгіліктің символы.
Жаса халқым,
артсын даңдың
көк туымның жұлдызы.
Күш алады,
ой талабы
әлем халқы, жер жүзі.
Бейбіт күннің,
ән мен жырдың
сарқылмайтын бұлағы.
Тегің түрік,
рухың биік,
казагымның тұрағы,
Жаса, жаса
мәңгі жаса
бостандықтың шырағы.

АСАУ ӨЗЕҢ

Толықсып толқып барасың,
Қарыштап ашып құлашын.
Бәйгеге салған жүйріктей,
Артыңнан ілесіп борасын.

Тамырын тоқсан идіріп,
Тұғын таспен күйдіріп.
Жаныңа рақат ұялап
Сүймегенді сүйдіріп.

Аршыңдап шапсып иіліп,
Қара бұлттай түйіліп.
Жағаны кернеп толықсып,
«Аб» жыландаі иіріліп.

Тарайсың ағып сылаңдал,
Жалтырап бейнем сағымдал.
Алшысын жердің қуырып,
Жайылдың көл боп тарамдал.

Сүңнан сенің нәр алып,
Жаңадан өмір жаралып.
Жарық болып та енесің,
Құралып, тепсіп жаңа «алып».

БОЛАШАҒЫМ ҚОРҒАНЫМ

Дүниеге бекер келмептін,
Ойымды аялап тербеттің.
Отаным – анам өз елім,
Еншімді ешкімге бермелесің.

Әлі де айтар, сөзім бар,
Әлемді шарлар, төзім бар.
Жанымның тылсым сырындаі,
Табамын досты мені ұгар.

Ардақты елім сүйгенім,
Шабыттанып күлгенім.
Өзінен терең нәр алдым,
Сені оқып білгенім.

Отаным – «Қазақ» арым бұл,
Жүргім «азат» барым ол.
Сенің есу жолында
Болайын саған өзім құл.

Сенің әрбір күндерің,
Менің өмір сүргенім.
Арманымның жалғасы,
Болашағым қорғаным.

БАҒЫНДЫ БАҒАЛАЙ БІЛ

Бағың бар ей адамдар оргаймайтын,
Сөзің бар кейбір кезде айта алмайтын.
Бақ құып таласа бер, жанаса бер,
Табасың сонда бақыт шайқалмайтын.

Ол бақыт, Ұлы Отаның асқар белің,
Тұғыры биік болған қазақ елін.
Еркіндік қуаныштың оргасы ол,
Ата-анаң кіндік кесіп өскен жерің.

Денеңде тілгілентен көп жараң бар,
Қансырап қараң болған тарамдар бар.
Жазылсың сол жараның орны десен,
Бағынды бағалай бер ей адамдар.

Келеміз бақ қуалап талай жылдар,
Айтылып жатты қанша ойлар, сырлар.
Бүгінгідей болмаған ешқашанда,
Бағынды бағалай біл ей адамдар.

Көрмеген нәсер жаңбыр, тоңдарың бар,
Аргы атаң жүріп өткен жолдары бар.
Барлығы сенің үшін, елің үшін,
Қайғыдан опырылған белдері бар.

Біз міндік, бүгін міне бақыттың кемесіне,
Ей адамдар, сен осыған сенесің бе, сенесің бе?
Мен сенем бағым бірге елімменен,
Мінекей азаттың бүл ел есінде.

Бақ деген бұл ғұмырға ғашық жанмын,
Сол үшін ой ойладым күйіп жаңдым.
Бақытты болу, ей адамдар, өз қолыңда,
Не үшін еңбек еттің неге тоңдың.

Жіберме, ей адамдар, қолыңдағы бақыттыңды,
Ешқашан орны толмас шаттығыңды.
Жүрсө екен елім тозбай, жерім тозбай,
Отаным ардақты анам, үйіп берген бар бағымды.

МЕН ҚАЗАҚПЫҢ ТОП ЖАРҒАН

Шаттың бұл, шаттана күл, жерім десен,
Тұғыры биік көк тулы елім десен.
Келеді бақ пен байлық күнде маган,
Елім деп қабыргаммен елеңдесем.

Мен қазақпың, тұлпардың дүрсілінен, жаратылған,
Басқалардан бітімім өзге дара тұлғам.
Мен ғасырдың бұлағында қайнадым да,
От жалын бол келдім міне жаңа тұган.

Бес ғасыр тарихы бар қазақпың мен,
Өлшеусіз ғұмыр алған азаттықпен.
Жоймаңшы болды мені жойын күштер,
Көнбедім, берілмедім,
Тойтарыс бердім оған тағаттықпен.

Мен қазақпың, гарышты алғам, алысты алған,
Қалмаймын тұғыры биік жарыстардан.
Мен шыңтыйм биік-биік тәбелерге,
Кейір ел арман еткен алыстардан.

Мен елмін, қазақ деген, қалыспаған,
Жерім жоқ теңдік үшін алыспаған.
Мен ойлама, жай бір азиатсың деп,
Ойсырап жеке қалған табыстардан.

Мен адаммын, қазақтың қорғанымын,
Ер жетіп есейіп те толғанымын.
Салырып сары қымыздай сары алтынды,
Елдерден озық-озық оғанымын.

Жүлдел қаласын

Мене журемін, алыс-алыс сапарларда,
Менімен теңесетін қатар бар ма?
Менің елім Азияның топ басында,
Ның басып судай тасып келем алда.

Мен қазақпын, тұрмысым бөлек жанмын,
Дос десе қуана-қуана қарсы аламын.
Бойыма сіңген мәңгі нұрлы аспан,
Шуғы шыққан күнмен, атқан таңның.

Күнім бар ма сені ойлап тоңбаган,
Жоғыңды жоқтап арман отына жанбаган.
Келемін белестерден еркін асып,
Мен қазақпын, берік тұлға топ жарған.

АҚ ОРДАМ

Көк туым Ордамда тігілген,
Бостандық ұраным сенімен.
Жерім бар кең байтақ бірегей,
Кеудемнен ақ маржан төгілген.

Қайырмасы:

Кең байтақ алыштын,
Өнерлі халықтын.
Дәстүрлі текті рух,
Алыштын, алыштын, алыштын.

Тұысқан халықтыз, бірге өскен,
Жұз отыз ұлтпенен тілдескен.
Отаным ардақты елім бар,
Келешек үрпақ да жыр дастан.

Қайырмасы:

Ғұн менен, Көк түрік жері бұл,
Ғасырлап сақтаған тілі бір.
Ежеден құрметті дәстүрі,
Тегіммен, жеріммен елім бір.

Жүрек қалып

Қайырмасы:

Ақ ордам елімнің жүргегі,
Елімнің жерімнің тірегі.
Өрлеңен есірген шырагын,
Үрпақтың болашақ жігері.

Қайырмасы:

СЕН МЕНИҢ БАҚЫТЫМСЫҢ

Жарық аспан астында күнім тұған,
Бір өзіңмен, бал-бақыт, жырым тұған.
Айналдым, Отанымнан алтын бесік,
Кір жуып, Кіндігімді сенде буган.

Сен менің арманымсың кезекті ісің,
Аттаған босагамның төрешісің.
Жазсам да қандай жырды саған арнал,
Таусылмас мол бақыттың өзекті ісің.

Жыр жазам, сенен көрем болашағым,
Тәгілген нөсер жаңбыр газа шағым.
Сен менің ардағымсың, асылымсың,
Отаным Қазақ елім менің бағым.

Сайраған сарыжайлайым шығысымда,
Мол бақыт бүгін менің тынысымда.
Аллаға мінәжәт етіп турегелем,
Таң сәріден кіріскен жұмысымда.

Қол жеткен азаттықпен сениң нарқың,
Өрлең тұр бұл дүниеде сениң парқың.
Болсын деп абырайлы атақ данжың,
Тілейді соны алладан мына халқың.

ТӨЛ ЕЛІМ

Жүрсөнші, ей адамдар қателеспей,
Бағынды басып дағы кесіл пішпей.
Сорлаған қазақ едік кешегі күн,
Жел сөзбен желіктірген ірітіп іштей.

Жүррейік бір-бірімізді тольпұтырып,
Жақсыны жақсыменен жолпұтырып.
Жат пигыл арамызды торламасын,
Төбенінен үратуғын төніп тұрып.

Ей адам, бағың барғой төзіп келген,
Есігің арманыңың кезіктірген.
Мен бүгін бақыттымын сен де соңдай,
Бақыттыма жойқын күшті бұзып кіргем.

Төл елің, төл туындың берік ірген,
Жерім жоқ бұдан артық өмір сүрген.
Ойға алып ойланайық барлығын да,
Болмасын жан-жагында кірбен, сербен.

.....
Елінді ел қылам десен даудан қорға,
Жерінді жер қылам десен жаудан қорға.
Құтылар күнің бар ма сезіктіден,
Болмашы сүйір тұмсық ала қарға.

Жүрек қаласы

ӨРЛЕУ

Кешегі талқандалған жұртта қалған,
Ел едік көп елдерден артта қалған.
Тоз-тоз боп қайыршыңдай күндер кештік,
Шығар жол, шығар биік болған арман.

Біреуді біреу біліп ескермеген,
Жаңыңды жамау құрлы тексермеген.
Қыршынынан қызыңды талай боздақтарың,
Пайда қор құнды топтан ішке кірген.

Қараышы бүгін міне заман қандай, жағаң қандай?
Жұрген – жүріс, тұрган – тұрыс санаң қандай?
Отаның ардақты елің, қазақ елі,
Шет жұрттар бізге қарап таңгалғандай.

Жүктөрің өндірілген тал-түйнақтай,
Өрлеген өндірісін бір тыылмай.
Даламда жатыр әнене тау-тау болып,
Егінім алқаптағы бір жиылмай.

Жоқ бүгін көзге ілінбес ұсағында,
Қошқардай даламда жүр тұсағында.
Жерімді ұлан байтақ мекен еткен,
Кек түрік, ата жұрттым, бүгін саған үқсадым ба?

Заманың менің биік алыстаған,
Зор табыс ел намысы қалыспаған.
Даламда қопарылған жердің тасы,
Пайдасы алтын, күміс қымбат маған.

Жерімді арала да байтақ жатқан,
Бөлініп қарасаңшы ана топтан.
Не қиыр армандары орындалған,
Көресің қазақ елің болған мақтан.

Елімнің дүбірі бар, дүрсілі бар,
Шөлдегес сені мәңгі сусыны бар.
Алдында алып жүрген дерижоры,
Мақатанышым ел тағдыры иесі бар.

Жүрек қаласы

ТУҒАН АҮЙЛЫМ

Айналдым топырағынан тұған ауыл,
Әкетті мені сенен соқсан дауыл.
Жүргенде мен жырақта сені көрмей,
Басты екен кімдер келіп саған бауыр.

Арманым бір өзіңсің, аңсарымсың,
Жүректе мәңгі толған, жан сырымсың.
Денемнің әр мүшесіндей жаратылған,
Әр затың қымбат маган асылымсың.

Кінәсіз кіндігімнің қаны тамған,
Болмаған ешқашанда жаным жалған.
Сен менің бал-бағымның қуәсісің,
Көрмеген жас кезімде болып арман.

Ер жеттім мен қиырда еркелемей,
Болған соң жат жүрттых боп шамам келмей.
Ыстық қой маган сенің әрбір талың,
Тосында жүріппін ғой ерте келмей.

Шықпаптың мен жүгіріп тау басына,
Тигізіп жалаң аяқ дәу тасына.
Жүрмелептің белес-белес бүйратынмен,
Келмелептің көру үшін мен қасына.

Ішпептің тұның сулы бұлагынан,
Айрылып көп жүріппін тұрағымнан.
Қатемді кешіре ғөр айлы аспан,
Төкші нұр осы жерге шуағынан.

Көкпекті көк өзенім бойлай ақжан,
Ел ырысын, берекесін сенен тапқан.
Мінекей аңсал ауыл саған келдім,
Қарсы алсаң ез ұлыңды қуан, шаттан.

Биқтеу тұғырына қонғаным жоқ,
Ол кезде менде өсіп толғаным жоқ.
Қазір мен туыс іздеген дара шалмын,
Бұл сөзім, айта берсем жалғаны жоқ.

ЕЛІМ МЕНІҢ

Кең жайлау кең қолтықты жерім менің,
Айбынды асқар шың елім менің.
Достықпен елдігінің туын тіккен,
Шалқыған шат көңілді төнірекін.

Жерім бар ұлан байтақ қазыналы,
Елдерден ерлігімен озған әлі.
Ырысты ынтымақты берекелі,
Бостандық еркіндікте жүрген жері.
Мекенім ата жұртым туған елім,
Атыңды күнде сенің аңсап келдім.
Байығым бақыттыңда бір өзінде,
Тау-тасың өзендерің асар белім.

Сен бүгін қазагымның атқан таңы,
Мәңгілік мекеніне жаққан шамы.
Ұлттар мен ұлысттың басын қосқан,
Халқыимның жігерімен жанған бағы.

Елімнің еркіндік қой бар мұраты,
Тыншылтық болашағы аманаты.
Келешек үрпағына өсінет қып,
Бабалар айттып кеткен жазған хаты.

ҚАЗАҒЫМНЫҢ АСТАНАСЫ

Келемін көшелерінді мен де басып,
Барады гимраттарың бірінен-бірі асып.
Аспанга тізбектеліп қолын созған,
Тұргандай күмбездері ақылдасып.

Жүремін кейде осылай асып-тасып,
Соқпағыңмен жоғарылаймын ірге басып.
Жарқыраған күнім барда аспандагы,
Қалмайын қатарымнан қия басып.

Мен бүгін арың болып ақылдасам,
Мен шығам сан биікке мақұлдасаң.
Мениң елім осындағы берекелі,
Көресің оны өзің жақындасан.

Мен биікпін, мен шынармын көгіндегі,
Жыр болдым, ән болдым мен төгілгелі.
Менде жатыр ой арманы болашақтың,
Мен сенің бақытыңмын бақыт тапқан елімдегі.

Мен сенің жасөспірім бала шағың,
Менімен өркенdedі жанды бағың.
Менімен шығар биіктеден-биіктеге,
Арманың, ақыл-ойың, даналығың.

Менде бар бүгін міне қазақтығым,
Мен алдым қара орман азаттығын.
Саган қарап еліме тәүбе етем,
Жойылды келмestey боп азапты күн.

Сен бүгін қазағымның астанасы,
Сүйкімді, әсерлі де бас қаласы.
Сенен табам, достықты, татулықты,
Келешек үрпағымның, бастамасы.

Мұнек қаласы

РУХЫНДЫ ҮСТА БИКТЕ

Руың кім деген сөз мазалайды,
Қазақты қазақ құрттып жазалайды.
Бұл тарих өткен ғасыр жолдамасы,
Неге қазақ өзін-өзі қазбалайды.

Құн кештің кешегі құн бордай тоздың,
Білмедің кімге барып қолын создың.
Өтеуі болған жоқ па бір-біріңнің,
Тырнадай жұлқысып кеп көрің қаздың.

Жеріңді Уш жүз болып бөлшектедің,
Қазақты қазақ етіп тер төкпедің.
Опасыз сатқындықпен арадағы,
Тор құрды ага інігे, іні ағаға тентектерің.

Көрдің сен талай-талай қыыл замандарды,
Жерімізді елімізді талқандады, тонап алды.
Көнбедің ырқына берілмедің, жауыздардың,
Тозақтың тез отынан аман қалды.

Сол ұрпақ жалғастырды рухын қазақ,
Жеткенше не көрmedі көрді азап.
Хан Абылай үш жүздің басын қосып,
Елінді алып шықты тозақтан, болды азат.

Жүре-жүре басқа елге бодан болдық,
Болмады халқымызың рухы толық.
Ысқырып айдаһардай жанынды алды,
Жогарғыдан, дүмшелерден келген жарлық.

Уш ғасыр үнің өшті бодандықта,
Жүргізілді ел ішіне тазалықта.

Мыңдаған боздақтарың боздал кетті,
Атылып, арты қалды абақтыда.

Болмады мұныменен, малыңды алды,
Осылай қырысқышады жаңыңды алды.
Тоз-тоз боп қазақ кетті дорба арқалап,
Әйтеуір шығар - шықпас жаңың қалды.

Болды ғой қанды қыргын өлекседей,
Қыргынды жаба берді көмескілей.
Миллиондаған қазақ кетті арман болып,
Бостандықтың, еркіндіктің туын көрмей.

Бұл рушылдықтың кесірі ғой басқа тиген,
Бөлшектеп біріне-бірі басын иген.
Жойылды зобалаңда ардақтарың,
Ержүрек азamatтарың халқын сүйген.

Кетті ғой сол бір заман бізден алыс,
Болмасын бұл сөзімде артық ауыс.
Ендігі ойга алар мақсатымыз,
Болсыншы елім деген айқын дауыс.

Ел болдық қазақ деген асыл рухты,
Сан ғасыр бұл рухты асырыпты.
Ерліктің намысты рухтың арқасында,
Төбеге орналастық тасы мыңты.

Ендігі рушылдығыңың жөні келмес,
Елінді ел етем десем ақыл-кенес.
Жеті ата барыңды білгенің жөн,
Бірақ та, рухыңды сақта қазақ, болмай елес.

Қазақ деген бабамыз заты түрік,
Арғы атаң болған екен Ғұн менен Сақ.
Сақтай жүр сақ тайпаның бар одагын,
Осыным шын жүректен Аллаға хақ.

МӘҢГІ БІРГЕМІЗ

Жүгінді жи, тыыл дейді бірі бізге,
Қосылмасын, бірікпесін деп айтады іргемізде.
Не сандырақ, алжасқанның айбары ма?
Ұмыттайық бірлігімізді; құйімізде, үйімізде.

Шекарам ұлан байтақ жерімізде,
Ұлы орыс халқыменен; әніміз де, сәніміз де.
Ұлы ойшылдың тұжырымына жүгінейік,
Жолы бұл Абай нұсқаған бәрімізге.

Ол сенің малың емес, жерің де емес,
Мәңгілік достық. Кірме де емес елімізге.
Пушкинді сайратқан ұлы Абай,
Татьянаны ұлғі етті жас ару теңімізге.

Ажырамастай болып кеткен денемізге,
Ғасырлар бойы тараған терімізде.
Гендік затыңменен жалғасып орын тапқан,
Жойылмайды ол, ыдырап кетсе де бар ғалам
кенімізде.

Орыс емес кінәлі салт-сана нәрімізге,
Империяның құдіреті ол жара салған тәнімізге.
Не іздесен, содан ізде қастаңдықты,
Бұзылған қордаланып тегімізде.

Бабалардың тұрағы бұл жерімізде,
Жатқан жоқ па бірлігі бол тілімізде.
Орыс халқы ұлғі етсе бүтін сені,
Сен де ұлғі тұт олар жеткен төрімізде.

Бөлектенбі бір-бірінен ағайын туыс алыптар,
Іргесі бір Отандастың туы мәңгі халықтар.
Достығында берекендей аздырма,
Бұл саясат дұрыс берік қалыптар.

СЕМЕЙІМ МЕНІҢ СЕМЕЙІМ

Ұлылардың болған мекені
Ғасырдан үнің өтеді
Семейім менің Семейім
Ардагы елдің кешегі.

Қараймын саған таласа
Жанымда жаның жараса
Тұғырың биік Семейім
Өсе бер өрлең жаңаша.

Ертісім ақжан еркелеп
Келемін жағаңа ертелеп
Бойыңда бұлқынған өрлік бар
Жүресің, әркез жетелеп.

Мақтанышы болдың алаштың
Заманыңмен таластың
Өсіріп талай арданы
Өнерің мен жарастың.

Абай болып жырладың
Шәкәрім болып арда алдың
Мұхтар менен есейіп
Қайым болып толғандың.

Ұрпағың оқшау әсерлі
Сені ғұмырлы деседі
Семейім менің, Семейім
Лебіңнен көктем еседі.

Ақ баты, тілек

САЛДАЛЫ

КОС ҚАЙЫҢ

Кыздарым Ақерке мен Гулнурға арнадым

Тербеледі қос қайың,
Кім біледі мән жайын?
Қос қайың деп ән салам,
Сағынгандың күн сайын.

Кетті ұшып ұядан,
Қос құлыным жастайын.
Ескерткіш қып үйіме,
Ектім әкеп қос қайың.

Қос қайың-ау, қос қайың,
Әнді сенен бастайын.
Келешекке ұлғі бол,
Өсе берші жастайын.

Ата-енеңді сыйлай жүр,
Инабатпен билей жүр.
Аға жеңге, бауырды,
Алыстаттай ала жүр.

Жеңгең сенің ақылшың,
Бәрінен де жақынсың.
Тұмасын елдің жатсынба,
Сыйласуға мақұлсың.

Жақсы көрші туысын,
Онда сенің жұмысың.
Арашалар аялар,
Түсес қалас бір ісің.

Ауыл қарты асылың,
Алдын кеспе жасырын.
Ізет көрсет әрқашан,
Үлкеніне жасының.

Үйге келсе достарың,
Құрмет көрсет, қос бәрін.
Аяла құлым, аяла,
Алланың сені қосқанын.

АҚ ТІЛЕУ

Үлкен келінім Менсұлуға арнадым

Бар дейсің ғой
Зубайырда баламыз,
Туган туысы,
ел-жұртты.
Кімдерменен
біз боламыз
Шынын айтсам
балам маған
ұнайды,
Семья құр
немере әкел
болашақ.
Көркейіп бір,
шаттанайық
Алға басып
дана шақ.
Қысқа қадам
жазылсыншы
Кесіліп бір
тұсауым.
Кепкен ауыз
жібісінші
Сөздің ашып
құрсауын,
Мен де бір
кенелейін
Кеңдігіне
кеңілдің.
Шын сенемін
Құмар болған
байлығына
өмірдің.

НЕМЕРЕМ АРУЖАНФА

(1 жаста)

Аружаным
құлым,
Кішкентай ғана
«ду» үнім.
Атасының
панасы,
Аласының
саясы.
Қанша жақсы
көрсек те,
Папасының
құлымы,
Мамасының
жұлымы.
Шөпілдегіп
сүйеді,
Жақсы көре
бледі.
Папасы оның
тірегі,
Бізден қашып
барады.
Ойыменен
саналы,
Құшақтал оны
алады.
Жылт-жылт етіп
жанары
Екі көзі
жанады

Музыка: Н.А.Салтыков

Әне кетіп
барады.
Қызықтайың қоймайың,
Қызығына тоймайың.
Ұстап алып қолынан,
Балалар ойынын ойнайың.

Папасындақ күледі,
Тәй-тәй басып жүреді.
Кішкентай ғана Аруым,
Үйімдегі тәуірім
Алдақ кетіп барады.

ҰЛАФАТТЫ ҰСТАЗ

(Тынышты апай 90 жаста)

Тойыңыз құтты болсын
Ардақты ана!
Құйылған мейіріңіз
жан-жақты ана.
Өсірген үрпағыңыз қолыңызben
Жүр әне ғұмырыңызды
жалғап қана.
Шешілдің талай үрпақ
қамын ойлад,
Жүруші-ең жақсылардың
жанын жайлап.
Асылды мінезіңмен
бір қалыпты,
Ақылаға сыйғызатын
барын байлап.
Құрметпен мен атаймын
атыңды ана,
Мейірімді ақ пейілді
затыңды ана.
Көрген іс тәжірибең
толып жатыр,
Ескінің ер үрпағы
батыр ана.
Иіліп өз алдыңда
тағым етем,
Ойым жоқ бір өзіңнен
ала бөтен.
Береке біргіңнен
айналайын,
Аналық шуагыңмен
жаса көркем.

Жазылыш Қарағаш

10 қауымар 2014 жыл

ЖОҒЫҢДЫ ЖОҚТАП, ӘКЕ ЖҮРМІН МЕН

Ұлы Отан соғысында қаза болған әкем
Қалиақпарұлы Сәлменге арнадым

Жоғыңды жоқтап журмін мен,
Асылым – әкем арманым.
Тобымды топтан көрдім мен,
Өмірдің ұстым жалғанын.

Өшіріп сенің бейнеңді,
Таба алдмадым, таппадым.
Нұрың жауып кеудеме,
Тыным алмай жаттадым.

Шаршасам да шарқ ұрып,
Жарама дауа таппадым.
Болымсыз дерек сақтадым,
Қорғансызың көп, моласыз
Дарига-ау дүние жан-жагым.

Сол қорғансыздың өзімен,
Тірі де жүрген көзіңмен.
Сенің қаның бойымда,
Ойың да сенің жүзіңмен.

ТОЙ-ТОЙЛА

Екі жас
бақытты
болсын – деп,
Бақ дәүлет
келіп
қонсын деп,
Тілек тілеп
бәріміз,
Жас пен
және
кәріңіз.
Терде отырган
төрекіз,
Көреген қарт
көненіз,
Бата алым
бас сыйласап,
Алладан медет
болсын деп,
Қыдыр ата
барша жұрт
Осыны естіп
көрсін деп,
Дастарқан
жайып
соншаңа.
Жасалып
жатыр
той сана.
Өз тойыңдай
тойла ағайын,
Береке бірлік
Аүр сана.

Мұнай Қасымұлы

1993 ж

БІЗДІҢ ДОСТЫҚ

Жанұямыздың достары Мәкең мен Құлпәшқа

Асқындаپ та кетпедік,
Жағаладық беттедік.
Көңілі достың қалмас деп,
Ақылменен септедік.

Болмасын деп өкпе ілік,
Ойладық қой бас бірлік.
Қысылғаннан қымқырып,
Тершігіп те біз жүрдік.

Сіз бен біздің көңіл бір,
Араламасын ойды кір.
Жүрмесін деп арада,
Қызыл өсек, болар жыр.

Бойымызда тартымды,
Ойымыз да қалпынды.
Біздің достың әрқашан,
Бөліп жердей жартынды.

Судан таза сүттен ақ,
Балалар да біздің жақ.
Іске аспайтын тоспайтын,
Шарасыздық бізде жоқ.

Арымызда жанымыз,
Қолда барда халымыз.
Жақсы жігіт әйел боп,
Жүреді біздің кемпір шалымыз.

Әділет біздің қалқамыз,
Шындықпенен жортамыз.
Тілеу тілеп айтамын,
Осындай бол баршаңыз.

2013 ж.

Мұхтар Қалтағай

ЖИЕН НЕМЕРЕМЕ

Айнур дүниеге келгенде

Адам келді
өмірге,
адам келді,
Ар мен намыс абырой
болам деді.
Ақылды бол
перзентім,
ақылды бол,
Бір өзіңе
қаратар
таман елді.
Ай нұрынан
сусындал
нұрынды төк,
Берік боп өс,
көрікті боп өс.
Қуантып әкең
менен анаңды енді.

МЕНИҢ КӨРШІ ҰЛДАРЫМ

Қадыр, Ерлан, Күлебайға

Менің көрші ұлдарым,
Маган аян сырларың.
Аман-есен жүріндер,
Жыгылмай есте қырларың.

Ата-бабаң қолдасын,
Қыдыр болсын жолдасың.
Нұры жауып Алланың,
Оңга жолың оңалсын.

Тарылмаңдр тар кезде,
Ісінде болсын береке.
Еңбектің жолы адап жол,
Еңбекпенен тап керек пе?

Адалдығың, арың бұл,
Арыңды сатпа бәрін біл.
Айтқан кеңес ақылым,
Не демейді қызыл тіл.

МЕНИҢ КӨРШІ ҰЛДАРЫМ

АҚ ТІЛЕУ

Қайрат ұлы Бауыржанға

Бауыржан деген атың бар,
Ер Момышытай затың бар.
Болмасаң да ұқсап бақ,
Шыққан биік батырлар.

Тұлғаң болсын көрікті,
Дос қыл «ақыл» серікті.
Жігіттердің алды бол,
Алмас сынды берікті.

Затың мықты, ойлы бол,
Досыңа адал, жайлы бол.
Шығар биік мекенің,
Рухың асқаң, силы бол.

Ағайын жүрсін ардақтап,
Атағың шықсын жан-жақтап.
Сыпайы, сылқым, сері бол,
Жүрсін әр кез ел мақтап.

БАЛАМ БАУЫРЖАНҒА

Күндерім өтіп барады,
Басымнан аса қарайлап.
Түндерім сауга сұрайды,
Түсіме кіріп бар аймақ.

Арасында, күн мен түн,
Өмірдің өткел тұрағы.
Айылдың тартып айларда,
Қарайды маган қырағы.

Ісінде өніп жатыр ма,
Тірілік қалған басыңа.
Келер күннен иман күт,
Боламаса балам жасыма.

Қарайлаған ардағым,
Қапалыста қалмассың.
Ниетің түзу, жан-жагың,
Жала жолға бармассың.

Әкеңнің сыйла самайын,
Басыңа үкі тағайын.
Болмасқа бола тоз болған,
Көрдің гой балам талайын.

Ақылға сал, аяла,
Қолыңда барын бағала.
Өмірдің қатал сынағы,
Сынаққа қатал таяма.

4 сәуір 2014 жыл

БАУЫРЖАН ҚАДЫКОВ

ҰЛДАРЫМА ӨСИЕТ

Ардақта балам ардақта,
Жаныңда жүрген жарыңды.
Оттан да тезден, сен сақта,
Сүйе біл қолда барыңды.

Адал бол, балам жарыңа,
Балаларыңың ол анасы.
Адалдың деген асыл сөз,
Әділдік оның бағасы.

Достығы биік адамның,
Көп кой оның панасы.
Кірлетпе оны құте біл,
Өмірдің өшпес жарасы.

Елің, жерің, тұганың,
Ажырамас сенің арманың.
Елің үшін еңбек ет,
Берекелі болсын жан-жагың.

Досыңа бол қайырымды,
Ол да сенің бір басың.
Алыста жүрсө сағынар,
Болсын жаның — қимасың.

Көрісін елдің құрмет тұт,
Бөлөнерсің құрметке.
Сөзің де оқыс шықпасын,
Ұрынбайын десең бір дертке.

Бойынды ұста аулақта,
Басыңа төнер пәледен.
Сырынды берме, сыр сақта,
Құтыларсың жаладан.

Жадында сақта әр кезде,
Айтылған ақыл барымды.
Болма, жүріс, ел кезбе,
Жерінде бол танымды.

15 сәуір 2014 жыл

Медеңдік мемлекеттік

КЕЛШІ ЖАНЫМА ТУЫСЫМ

Ағайын сыйлас досым бол,
Барымды бөліп берейін.
Ойымды менің косып ал,
Айтқаныңа көнейін.

Жүрмеші тек алыстал,
Жақынның зарын терейін.
Туысым бол, тұғаным,
Жүргегімнің отын жағайын.

Кеудемде батпан шерімді,
Жібітіл кәне көрейін.
Ұқыласың түссе арманым,
Арманымды құып жүрейін.

Жақыннан көрдім тапшылық,
Барыңа сенің сенейін,
Дүние тозақ жоқшылық,
Төбеңнен сенің төнейін.

Ағызып қолда барымды,
Кеңейтейін тарымды.
Керек болса ала гой,
Бойда барда, жанымды.

Тек алдамшы болмасын,
Ағайн туыс барлығың.
Бақ та боп, талай, қонғансың,
Ескермеппін жалғанын.

15 сәуір 2014 жыл

РАХЫМАННЫҢ (АҚАН)

60 жылдығына арнау

Ақан досым көз салсаң өткен күнге,
Құсмұрын, қандығай бектерінде.
Өткізіп балалықтың бал дәуренін,
Жігіттіктің жайладық көктемінде.

Тап болды біздің буын сүм соғысқа,
Әкелер кетті аттанып қанды-ұрысқа.
Әйел-басшы, кемпір-шал, бала-шага,
Шешелер ие болды бар жұмысқа.

Соның бірі біз едік Ақан досым,
Жетімдіктің ерте тіккен қара қосын.
Алла өзі ширатып, шынықтырып,
Қуат берді дегендей «мықты осы ұл»

Көрсөң де қиындығын қай тікейдің,
Тетігін тумай оқып білгендейсің.
Балалықтың базарын жастай тастап,
Өзіңнің қатарынан ерте есейдің.

Педагог, дәріс бердің шекірттерге,
Бастық та болып отырдың талай терде.
Актер болып Қызылагаш театрында,
Айналдың халқың сүйген Кебек ерге.

Жігіт болып қызыға да қырындастың,
Анау-мынау сілтеңге бұрылмадың.
Өмірлік серіктесіп, жар болар деп,
Кәмшатты жүзіп жүріп таңдал алдың.

Мұхамед Ахметов

Үй болдың, отау тігіп бала сүйдің,
Сүйген жар қызының жанып күйдің.
Сен білмейтін қызмет қыры қалмай.
Ағаш, темір, бояумен түйін түйдің.

Уақыт ұрлап болып, қарыштады,
Жастың шақ, бозбала күні алыс қалды.
Ақсақалдың кигізіп ақ қалпағын,
Құшагына алышты-ау алпыстағы.

Алпысың құтты болсын мерейтойың,
Толықсып кезі кемел ойдың.
Бала-шагаң, отбасың аман болып,
Ағайынға арта берсін абыроыйың!!!

Шын жүректен Мәуітқазы
және Зуkenовтер әулетінен 5 тамыз,
1999 жыл, Семей қаласы

БАЛАМ ГҮЛНҮРГА ӘКЕЛІК ТІЛЕК

Болайын десен, балам болып ал,
Күнін кешпе жалғыздың.
Жалғыздың күні жарым жан,
Жарығы артық жұлдыздың.

Жалғызда балам сая жоқ,
Алласыз адам жалаң тас.
Қанша көгеріп өскеммен,
Орман болмас бір ағаш.

Сыйластықпен өмір сүр,
Бақ дәулетің алдыңда.
Екеу болсаң өмір гүл,
Болсын әр кез жадыңда.

Жалғыздық адамға жараспас,
Оған жат та таласпас.
Сүйгенің болса алтыным,
Жолың болсын бар астас.

Қолымды жайдым, бата бердім, қарагым,
Жана берсін, жарқырасын, шырағың.
Іргең мықсты, көтерлісін шаңырақ,
Бақ пен дәулет, болсын, асыл тұрағың.

Адам аңсар, қызығатын, қанатың,
Болсын төрің, құрметпенен шығатын.
Досың мақтар, елің жақтар адап бол,
Немерелерің апатайлап тұратын.

БАТА

А, Құдайым, аспай бер,
Береріңді саспай бер.
Етек, жеңін тегістеп,
Жақсылыққа бастай бер.
Үйде болсын жұбаныш,
Еліндегі болсын қуаныш.
Сәбімді сәтті қыл,
Сом тұлғалы бетті қыл.
Қараса елі тамсанар,
Қызы болса жар санар.
Ұлы болып туса әлде бір,
Оны халқы дүр санар.

(Allahu akpar)

А, Құдайым енші бер,
Енші берсең, кенші бер.
Ұлан байтақ жерімнің,
Есік алды төр етер.
Қазақ деген халықтың,
Босағасын тең етер.
Жер қойнауын ақтарар,
Көрген азап бейнетті.
Ел аузында жатталар,
Игілігі бол халықтың,
Ісі мәңгі сақталар.

(Allahu akpar)

БАТА ТІЛЕК

Мусинов Даниялдың баласы
Ролланның Америкадан оқу бітіріп
келуіне байланысты бата тілек

Құтты болсын жас жеткіншек қадамын,
Досы болшы мынау байтақ даланың.
Орындалсын не тілеген тілегің,
Жоқтатпаши, көзіндей бол, Абай сынды дананың.

Менің елім ұлы перзент өсірген,
Қателігін жат елдің кешірген.
Данаалығы қазағымның ғажап қой,
Басқа ел үшін қан майданда шешінген.

Сол халықтың ұлы болып еңбек ет,
Данаалықта жаңарып та солай жет.
Өз ортаңда дара тұлға болып өс,
Ел арманы, өз арманың қалма шет.

Касың болмай, досың болсын жолдасың,
Аллаң бастап пендең сені қолдасын.
Ата-баба аруағы медет қып,
Жолың болсын, жолыңды қыдыр ондасын.

ЖАРЫС ҰРАНДАРЫ

Біз біргеміз, сөгілмейді іргеміз,
Арман еткен бостандық,
Түн жыңпай жүреміз.

Бас, бас алға бас,
Шыңсын алға,
біздей жас.

Біз шыныққан ұланбыз,
Салқа тұрған қыранбыз.
Бейбіт елдің тірегі,
Отан үшін туганбыз.

ҮЛКЕН НЕМЕРЕМ СЕРЖАНҒА

(аталық ақыл)

Немерем өзің ыстық, сөзінде ыстық,
Бәрінен жаутаңдаған көзің ыстық.
Келешек өмірімнің жалғастары,
Жүрген жер, шығар биігің болсын ыстық.

Адам бол, ар мен намыс қорғаштаган,
Адалдық болсын сәулең жол бастаған.
Өмірдің қандай қыын кезеңдерін,
Көрсөн де, мойымайтын бол жас қыран.

Досы бол жақсы адамың, сатқыны жоқ,
Болмасын достығынұң жат құны жоқ.
Алдаумен, арбауменен өмір сүрме,
Алданыш болмасыншы дат құны жоқ.

Өсерсің, жетерсің адам болып,
Біреуге билік айтып ойың толып .
Сол кезде жақта жаным адалдықты,
Жүрмессің арамдармен бірге тозып.

Қызметің ессе, өрлеп ел алдында,
Жолдасың ақыл болсын ар алдында.
Бірлікпен, ар, намысты бірге үста,
Әрқашан жүрсін сенің ол жадында.

Жар алсаң, алган жарың серік болсын,
Мәңгілік ұлы шаңырақ берік болсын.
Қуантып ата-анаңды әр уақытта,
Береке біrlігің тұнып тұрсын.

Шөберем, менің аңсар сүйер құлым,
Желбіреп желкілдесін бойда тұлым.
Әкеңнің ардақты көп немересі,
Шаттықпен көтерілсін үйде шуаң.

Тұыстың жолы қымбат ардақтай жүр,
Ақылға, ойға салып жан-жақтай жүр.
Ағаң да, бауырың да, қарындасың,
Ол сенің асыл қазынаң, сен сақтай жүр.

АРНАУ БАТА

(Көршімнің сәбій дүниеге келгенде — Инабат)

Жаңа ғасыр дана екен,
Жазда тұған бала екен.
Инабатты сүйкімді,
Анасы оның бар екен.
Ғасырдың берсін таңбасын,
Оңалсын осылай жол басың.
Ақылы артып кеменгер,
Ата даңғын жалғассын.
Кеудесі толы наз болсын,
Жүрген жері жаз болсын.
Басқан ізіңе гүл бітіп,
Ата-анасы мәз болсын.

Миңдек қызына

**Балдызым Мұраттың 40 жасқа,
ұлы Бақытжанның 10 жасқа толуына
арналған мерейтойына
арнау тілек**

Балдызым менің – Мұратым,
Аса да берсін мұраттың.
Айқын болып істерің,
Өркен жайып гүлдесін.
Елің шат боп тұратын,
Барыңды бер еліңе,
Еңбегің сіңсін жеріңе.
Тілегі халық ақталып,
Ата-бабаң қолдасын.
Қошемет ет серіңе,
Елдің іші назды ғой,
Көк орай шалғын жазды ғой.
Гүлдеп өтсін өмірің,
Ақ ниетті көңілің,
Жерің шүйгін озды ғой.
Той тойлатып жүрейік,
Ойнап әр кез күлейік.
Жатсынбасын адамдар,
Жабырқамасын аналар,
Өмірді осылай сүрэйік.
Бүтін келдің қырыңқа,
Жүрген жоқсыз түйқта,
Елдің қамын ойлайсың,
Оны және тойласын.
Тойлауыңды сірә қоймайсың,
Бұл сөзім жүрсің жадыңда,
Арман-тілек барыңда,
Қиын-қыстау болса да,
Бәйтерек өскен солса да,

Тарылма бауырым тарылма,
Шад-шадымен болайың.
Ойын-күлкі отын жағайың,
Мұратымның тойында,
Келіп те тұр менің жайым да,
Тойлауды біз қоймайың.
Уа, халайың, халайың,
Әнге осылай салайың,
Бұл тойында тұңғышың,
Көкке өрлер жыл құсың.
Онға жасы толыпты,
Бақыт құсы қоныпты.
Еркіндіктің туындаі,
Ыстық лебі суынбай.
Желбіресін желкілдеп,
Ақындардың жырындаі,
Қуатын берсін батырдың.
Билігін берсін ғасырдың,
Анаңың ақ сүтіндей,
Махаббатындаі әкеңнің,
Тазасы бол асылдың.
Келінім саган тілерім,
Қараймасын білегің,
Қосағыңмен қоса агар,
Ортаймасын көңілің.
Көркейсін өмір көкейсін,
Марқайып сан жасаган,
Құт-берекелі шаңырақ,
Берік болсын босагаң.
Езуінен күлкі кетпесін,
Жат мінездер шеттесін,
Жолдас-жора ағайын,
Сіздің үйге беттесін.
Жүзге келсін жасың да,
Алға қадам басуда,
Ортаймасын ортаң да,
Судай ақсын бар пайда.

Жиілек жаңалықтар

ОЙДА ЖҮРГЕН ҚҰДАМ БАР

Ойда жүген құдам бар,
Тұрады онда қырандар.
Бақ пен дәulet ортасы,
Билік құрган тұрандар.

Кек орай шалғын даласы,
Майса дейді жотасы.
Барып өзім коргем жоқ,
Өрімдей өскен ботасы.

Құданы Алла жаратқан,
Кигізіп шекпен жанаттан.
Мың жылдық қызық көрсін деп,
Нақыл қылыш таратқан.

Сол нақылдың ошағы,
Сіз бен бізді қосады.
Ағайын, туыс, таныс қып,
Думандатып шашу шашады.

Қос-құлым қоса ағар,
Берік болсын босағаң.
Не жақсылық ниетті,
Үзбей берсін жасаған.

Баламыз ғұмырлы болсын деп,
Бақ-дәүлеті өсіп қонсын деп.
Еркін жүріп, ең жайлап,
Бәйшешек гүлдей толсын деп.

Маңдайынан қақпаймыз,
Тілегін солар жаттаймыз.
Үрпагымыз өсіп-өнсін деп,
Аталап солар жүрсін деп.

Шашу шашып қарсы алдым,
Тілегін тілеп жар салып.
Құдаменен құдаги, өздерінді көруге,
Менде өзіндей аңсадым.

Әттең шіркін жер шалғай,
Баар едім болса ыңғай.
Аяқта біткен тұсамыс,
Денемді алды құрсаулай.

Мұхамед хан

Құдагиым Бақаштың 60 жылдық тойындағы тілек

60-қа келді жасыңыз,
Судай есіп тасыңыз.
Бақ пен дәulet қолтықтап,
Аман болсын басыңыз.

Жұз жасқа да келіңіз,
Талай қызық көріңіз.
Немере, шәбере өрбітіп,
Болашаққа сеніңіз.

Құтты болсын тойыңыз,
Орындалсын ойыңыз.
Қызыры атам, пір қолдап,
Жинақы жүрсін бойыңыз.

Құда-жеккет тұысың,
Онсыз бітпес жұмысың.
Қадірлейміз құрметпен,
Құдагидаң бұл ісін.

Батыр жанды анасың,
Тәрбиелеген баласын.
Тоғыз туды көтерген,
Балаларға жағасың.

Аман болсын айларың,
Көктеп өтсін жылдарың.
Өскен үрпақ бірігіп,
Жасай берсін тойларын.

Досым Мауытқазыға

Өткен өмір, жастың жалын арман ғой,
Айналаңда сыйластықпен күнде той.
Бар адамнан дос жараннан тапқаным,
Бір өзіңсің, Мәке соны ойлап қой.

Асылымсың арамызда толғанар,
Достық көңіл өшпес мәңгі жалғанар.
Сізді Мәке көрмесем мен сағынам,
Емеспін мен досқа сатсын, бақ құмар.

Біздің достық аңыз болған талайға,
Айналып кеп тауып жүрген шарайна.
Тұстықпен, жігіттікпен табысқан,
Мәңгілікке қол үштасқан қалайда.

Жырымды мен сізге елтіп толғанам,
Адымым да алшақтайды бір қадам.
Оқып тұрып кітабыңмен сырласам,
Сөздеріңнен қуат алып жырласам.

Барша адам, өмір оның құрдасы,
Әр адамның жеке тұлға жалғасы.
Кезек күтіп сағынып мен жүргендे,
Бола алдың ба, Мәке менің мұндастым.

Ой мекені, ой түбінде шарықтар,
Сыйласуға әр адамда парық бар.
Неге керек жақсы, жаман атауы,
Жүрегінде әр пендениң жарық бар.
Сөнбес достық, сол жарықтың ұясы,
Хатымды оқы кеппей тұрып сиясы.
Ар-ұжданы, достық көңіл бөлінбес,
Біз екеуміз бір ағаштың саясы.

Жұлдыз жаңауы

Жүргенімде атың сенің көргеніше,
Кұлқым өліп, төзім қашып телгеніше.
Сыйласуға, сырласуға мен бармын,
Ақыл ойым мені тастап сөнгенише.

Балдызым Ләйлә мен Ержан
күйеу баланың тұңғыштары
Мерей мен Раушангұлдің
үйлену тойына тілек

Өскелен ұрпақтың сен бір басысың,
Абырой атақ даңдың нұр тасысын.
Жарыңмен қиын-қыстау арпалыста,
Атойлап алға шыққан жол басысың.

Өмірдің көрдің талай белестерін,
Өсірдің ұл, қызыңды теңестірдің.
Заманың болмысымен бірге жүріп,
Ақталды үміт оты жерлестердің.

Қуаныш қызығыңа ортақ жаңымын,
Той думан толастамай ашсын сәнін.
Балдызым Ләйлә шырақ, Ержан жаңым,
Арманың орындалсын асқақ жолың.

Мерейің, Раушангұлің бір тұғырың,
Жалғасар өмірің сынды бұл ғұмырың.
Шаңырағы берік болып керегелі,
Бақытты өмір сүрсін қос құлышың.

Мерей мен Раушангұл

Немерем Сержаның тұған күні

(Бата)

Аллаң сені оңдасын,
Қыңыр болсын жол басың,
Файып-пірім 40 шілтен,
Демеп, жебеп қолдасын.

Атаң қызығыңа тоймасын,
Апаң аймалауын қоймасын.
Әкең тойлап тойыңды,
Анаң әр кез қолдасын.

Жасын берсін Жамбылдың,
Басын берсін асылдың,
Сәнін берсін Сәкеннің,
Махаббатын әкеңнің.

Мұрат құдандың 60 жылдығына

Тарбагатай төрінде,
Өскелен үрпақ елінде.
Еңші алып кең жайлаган,
Ұқсатамын сені серіге.

Талай думанды тойлаган,
Тойлата жүріп ойлаган.
Келешек үрпақ қамы үшін,
Қаламын шебер сайлаган.

Сыйлаймын құда затыңды,
Дүниеге әкелген талай батырды.
Мұратың биік болсын деп,
Қойыпты халқың атыңды.

Қосағымен қоса жүр,
Тойыңда бізді тоса жүр.
Тұыстың жалғап іргесін,
Қызық думан болса бір.

Алпыс деген жасыңыз.
Болсын құрметті басыңыз,
Төрлетіңіз төріне,
100-те келсін жасыңыз.

Мұрат құдандың

Сыйлас болған бауырым
Нұрахаметтің жұбайы
Нұрбанұдың 50 жасқа толу
құрметіне Арнау тілек

Жас та болсаң
Бас болдың,
Сыйласымды дос болдың.
Екі қасың бірігіп,
Той-думанға мас болдың.
Нүкең барда дүние-ай,
Ажырамастай жан едік.
Бір-бірімізге пана едік,
Бұл жалғанның қысқасы.
Көрдік міне нұсқасын,
Бала өсті, ер жетті.
Отау құрды ұрпагы,
Той думанға ұласты
Нүкең тіккен нұр бағы.

Өзің де міне келіпсің,
Елу деген жасыңа.
Есейіпсің еркелеп,
Сәлде киер басыңа.
Ғұмырың ұзақ болсын деп,
Орны Нүкең толсын деп.
Артыңнан ерсін шұбырып,
Немере, шөбере қонсын көп.
Бұл жалғаннан армансыз,
Кімдер қашан өтіпті.
Алланың жазған тағдырын,
Басынан олар кешіпті.
Орындалсын арманың,
Біз көрелік әр кезде.
Өмірдің қызығын толғанын,
Елу деген жасыңа.

Қосарлансын елу кеп,
Соны да тойлап жүре бер,
Өмірді сәнді сүре бер,
Нүкес орнын жоқтатпай,
Отауыңды көп тіге бер.

Жиек қаласы

ҚЫЗЫЛАҒАШ МЕКТЕБІ

Ұлағатты ұстаз атом полигонының жабылуына және атом сынағы басталғанда елді мекендердегі (түрғылықты) адамдарды аман алып қалуға зор үлес қосқан, өмірінің соңғы жылдарында партия қызметінде аянбай еңбек еткен, аяулы да ардақты азаматымыз Аймақов Мутан (Махмут) ағаға Қызылағаш елді мекенінің орта мектебінің аты берілуіне байланысты құттықтау

Мектебім алтын бесік аманатым,
Келешек үрпақ үшін жазам атын.
Сыйым жоқ қолмен ұстап беретүғын,
Қолымда ақ қағазым міне хатым.

Ұшырың өз үяңдан қырандарды,
Талайдың еңбегінің бағы жанды.
Бағдарлап қарасаңыз өткен өмір,
Еліңе қосып бердің дарындарды.

Бұл мектеп көп адамға азық болған,
Ұясы қасиетті бақыт қонған.
Өнерлі өнегелі ұстаздары,
Бойына рухы биік жігер толған.

Жалынды бұл ауылдың азаматы,
Дарқандығымен еліне шыққан аты.
Білімнің ақ маржанын сепкен ауыл,
Ескерілмей қалмақ емес асыл заты.

Шәкірттері бұл мектептің елдің алды,
Болады баршаңызға осы жарғы.
Бүгінгі күн бағы жанып бұл орданың,
Аяулы ағамыздың атын алды.

Бәріңе бүл берілген қомақты үлес,
Атақ пен абыройың үшін күрес.
Алдыңда талай-талай асуларың,
Болмасын осалдығың, қалмай ілес.

Қайырлы құтты болсын атақ даңқың,
Білімнің ерлігі үшін тағы тартын.
Жолында білгілермен, білімділердің,
Мектебім арта берсін сенің парқың.

Балдыздарыма ақ тілеу

Балдызым сен оңарсың,
Гүл-гүл жайнап толарсың.
Бақытты мынау күніңде,
Қызығына өмір тоярсың.

Менің тілегім құптарым,
Жарассын мынау жұптарың.
Түлеп үшіншан шағында,
Жайнасын көңіл бұлттарың.

Ардақтай жүр жарыңды,
Қолға тиген бағыңды.
Сыйымды бол енеңе,
Жеріне бол танымды.

Сыйла, бағала барыңды,
Құрмет түт жаным арыңды.
Тұысыңды тудай сақтай жүр,
Сындырма әсте сағыңды.

Аналың сезім оянсын,
Балалықты қоярсың.
Биік болып шаңырақ,
Ұрпагыңды өрбітіл жаярсың.

Үйінен қонақ кетпесін,
Жаман жолдас шеттесін.
Барыңды бөліс жақсымен,
Көңілі достың ептесін.

Балдыз келінім
Нұрсағаттың зейнетке
шығуына байланысты ақ тілеу

Келіпсің міне Нұрсағат,
Зейнет деген жасыңа.
Қасында міне бәрі отыр,
Амандық берсін басыңа.

Кешегі сәби бала едің,
Апа болдың бір үйге.
Ата болдың балдызым,
Ақ самайлы кіреуке.

Үрпағың есті ел болдың,
Данаалық қонар басыңа.
Дұрыстығы болды қай жолдың,
Қартайған мынау жасында.

Аталап жүрсін немерең,
Апалап жүрсін немерең.
Осындей бақытқа бөлениген,
Мыңты болсын керегең.

Алла берсін жасынды,
Абырай берсін асылды.
Мұхтар менен екеуің,
Көбайте бер қосынды.

Жездөң — Ақан
Апайың — Гайникамал

Жүрек қалашы

БАТА

Ұлдарың болсын былай бір-бір тәбе,
Олардан өсіп-өнсін өңкей тәре.
Бақытты өмір сүріп ортасында,
Балдызым атқара бер талай мере.

Немере, шөберен келе берсін,
Жұз деген Жамбыл ата жасын берсін.
Ағайын туыс құда жекжат арасында,
Абырой, атақ, даңқың ас берсін.

БАҚЫТҚАН ҚҰДАҒИ 80-де

Отырмыз бүгін тойлап сексеніңді,
Барша жұрт жамағаттың бәрі келді.
Томпаңдаң таңсәріден қыздарың жүр,
Ағызып ән мен жырдың сәні кірді.

Тойланған талай тойдың иесі бұл,
Қызың пен қуаныштың киесі бұл.
Үлдарың ұлыңтығын танытып жүр,
Толғандай бүгінгі күн кеудеге нұр.

Немерең күйеу балаң сән құрады,
Той думан иесінен сөз сұрады.
Анаға деген ыстық сезімдерін,
Айта алмай бір отырып бір тұрады.

Келіндерің дамыл таппай жүгіріп жүр,
Толтырып дастарқанның мәзірін бір.
Болса да енеміздің тойы жақсы,
Әр жерге білгендері қойылып жүр.

Тыным жоқ бұл тойда барлық жұпта,
Бин де ойынын да бәрін құпта.
Жасарып құдагиым сексенінде,
Әне отыр төр-төрінде оны ұмытпа.

Еске алып кешегісін бүгінгісін,
Жориды ойға салып көрген түсін.
Бүгінгі кең пейілді дарқан ана,
Атқарған өмірдегі барлық ісін.

Жарок: қолданы

Қуаныш қызығыңды тойлата бер,
Аймалап айналанды жайната бер.
Немере, шөбере, шөмшектерің,
Соңынан сайрандатып ойната бер.

Өмірдің аппақ бүтін таңы кірсін,
Бақдаулет судай тасып ағып жүрсін.
Есіліп еркіндіктің шуағында,
Құдағиым – Бақтыханым өмір сүрсін.

Жұздеген жасыңызды Алла берсін,
Береке бірлігіңіз арта берсін.
Сол тойда дәп осындаі сәніңізді,
Мына отырган халайық тағы көрсін!

Үйлену тойында туысқандар

Үлым Спандиярдың тойында

Балдыз-жиенім Серіктің қызы Мақпалдың тойында

Муташ балдызымының ұлы үйленгенде

Біздің балаларымыз құдаги Нәзкен

Жанұялық достарымыз
Маутқазы жары Күлпәш және біздің жанұя

Қызылғаш орта мектебінің ұстаздары

Қарындасым Магрифат пен біздің жанүя 1986 ж.

Құдалықтағы туыстар

Үлкен келінім Менсұлу алдында немерем Мерхат,
қызыым Гүлнұр, органшы келінім Айгерім

Немерелерім: ортада ұлдарымның балалары Сержан,
Аружан, Аяжан, Ернар, Мерхат және біз

Менің жанұя� 1972 ж.,
алақанымда ұлым Надияр

Аршалы мектебінің ұстаздары

Тетелес қарындас Бақаш пен жұбайы Айкен

Біздің жанұя: тәртп ұлым мен екі қызыым

Жоғарғы орында: Атам — Мухамедқали, анам — Төлеухан, Хали
жақындарымыз; Мухтан, Ережеп, апалар.
Отыргандар: Темірбек, Ақан, Аймұхан, Айқан, Қабылахмет

Айгерімнің әкесі Мұхтар ағасы (құдалар) және мен

Гульназдың әкесі, шешесі, апасы.

Құда – Қаһарман, құдаги – Сайраш, Көмәш

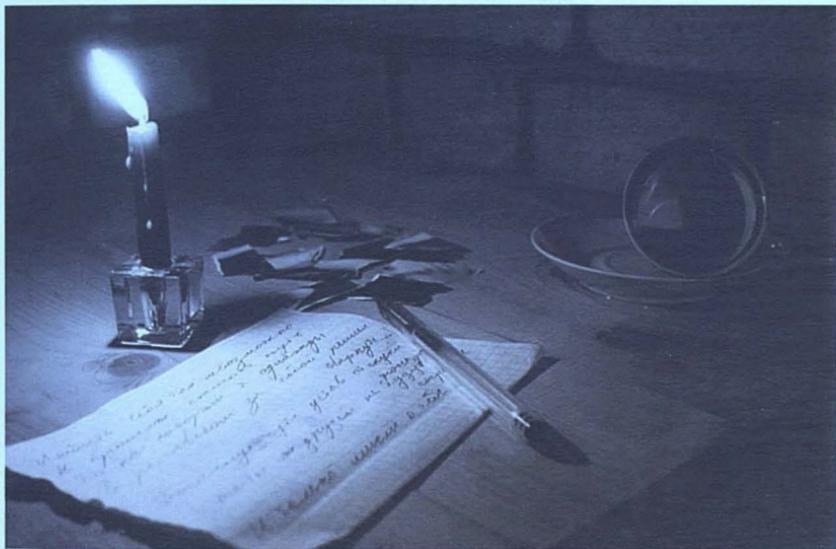

Кәмәш келіндерімен: Менсұлу, Айгерім, Гүлнаز

Суретте құдаги: Әзхан балалары және немерелері.
Алдыңғы қатарда: Әзхан құдаги, қызыым Ақерке, жиенім Бота,
мен, жиенім Айнүр, жарым Кәмәш.

Лирикалық шұмақтар

ЖАРЫМ ҒАНИКАМАЛҒА

Еркешім қызыл гүлім алтын ұям,
Сен үшін қолда қалам, жанда сиям.
Өзіңмен жүргегімде жалғыз үміт,
Бақытты көш жолындаған қиям.

Жарымсың қараңғыда ай боп тұған,
Нұрыңмен шапағатты бетім жуғам.
Талықсып шарашаганда әр жұмыстан,
Мен үшін шүперекке жанын бұған.

Ақшаң жұз ай қабақты сұлу еркем,
Әрқашан жанымда бол болып көркем.
Суы болып ақшан өзен саласындағы,
Өмірімнің өрнегіне өзінді ертем.

.....

Келші жарым,
Отыр келіп қасыма.
Сабырсыз ой сая таптай,
Оған кейіп жасыма.
Орта толар қуаныш көп,
Қызық мол.
Әлі-ақ келер бақ дәuletін,
Қайта айналып басыңа.

МАХАББАТЫМ ҚЫЗЫҒЫМ

Махаббатым қызығым,
Нұры толсын жүзінің.
Әлпештеген анасың,
Мейірбанды баласын.

Ұзақ болсын ғұмырын,
Жарасымды жұбынның.
Көмескі болмай өмірің,
Гүлдеп өтсін көнілің.

Хор бағындай аялы,
Туганыңа аяулы.
Жарасымды жансың сен,
Ағайынға қалаулы.

Жүрек қалауды

МЕНІ СҮЙЕП ДЕМЕШІ

Бойда қуат, жігерімді жасытпа,
Ойда арманым, жүрсің әр кез тасып та.
Сенен табам, бақ-дәuletін өмірдің,
Ішегіндең домбыраның басып та.

Көңілдегі күйім болып тербелші,
Гүлім болып өміріме дем берші.
Жастық дәурен ойымнан бір кетпейсің,
Сәл-сәл ғана мені сүйеп демеші.

Өтті дәурен дүбірлеген кездерім,
Оңашада сені іздер тездерім.
Кимастықпен қыла бір қараган,
Еске аламын боталаған көздерін.

Арман куып жастық жігер таласқан,
Қарайлайды, бізге қарап, көк аспан.
Қандай едің мөлдір бұлақ алдында,
Қол ұстасып, білек қысып жарасқан.

Дір-дір етіп саған жақын келгенде,
Қос анарың көкірегіме тигенде.
Шымырлайды, шыдатпайды демің де,
От боп жанып денең сенің игенде.

Қандай тұнық көз жанарын қарагым.
Исіңнен жұпар ескен тамагың.
Өмір-бақи «мас» болыпта жүрер ем,
Жастық дәурен келсе қайтып шырагым.

ӨЛЕҢІМ-МАХАББАТЫМ

Мен саған ғашық болып жүре берем,
Өмірдің тауқыметін бірге көрем.
Айым боп аспандагы нұрын төккен,
Түсімде тұнделетіп сені көрем.

Мен саған ғашық болып жүре берем,
Бойымда тасқындаиды жыр мен өлең.
Өмірдің отты лебі шалқи берсін,
Білмедім ыстық жалын қай күн сөнем.

Мен саған ғашық болып жүре берем,
Мәжнүніндей Ләліге ерген сені көрем.
Өлеңім ғашық болған жас жеткенде,
Дыбыстап әрбір әрпін тере берем.

Мен саған ғашық болып жүре берем,
Көгімде аспандайды ғашық әлем.
Ыстық қой жерім менің махаббатым,
Тірімде бұл дүниемді кімге берем.

Өлеңім-махаббатым жалындаі бер,
Өңімде бақытқа енген таңымдай бір.
Бақыттым мұныменен таусылмасын,
Алланың маған берген сиындаі бір.

Жүлек қаласы

ЖҰЗІК

Жоғалтасың деп жарым қиналады,
Жүзікті қолымдағы қимағанды.
Сенімсіздік білдірдің айналайын,
Жүргімді айтқан сөзің тырналады.

Жүргімді айтқан сөзің тырналады,
Сезім де ойға кетіп бұрмаланды.
Бұрыннан білмеуші ме ең ададығым,
Түсім емес, өнімде жырлағанды.

Түсім емес өнімде жырлағанды,
Көріп пе ең? Жүріс-тұрыс бір жалғанды.
Махаббат сезімінде қиянат жоқ,
Тек қана мен білмедім сенің сөзің тырналады.

Сенің сөзің тырналады көрдім бүгін,
Айыпты болып қалдым қандай күнім?
Айтшы сен жүргегінің жарықшашын,
Женілдетіп алайын жүрек жүгін.

Сен айтсаң ол, менің өнердегі махаббатым,
Махаббатым — деп айтам.
Сөзді, жүрек жібін ағыттын,
Онсыз мен жаза алмаймын өлең құрап
Ол менің өлеңдегі салтанатым, жазар хатым.

АҚ ҚҰСЫМ

Сен менің арманым,
Өмірімді жалғадың.
Көкірегімдегі аң құсым,
Баң құсым боп сайрадың.

Сенсіз өмір қараңғы,
Билем алған санамды.
Ауырмашы жан-жарым,
Қозғамашы жарамды.

Жүргімде қалғансың,
От боп лаулап жангансың.
Сол жалынның шоғымен,
Жүрекке дерт салғансың.

Мұнек қаласы

АРМАНЫМ АҚ ЖОЛЫМ

Жаныма кел жарым,
Білейін сен барын.
Ұстасып білектен,
Бір ғажап тілекпен
Өмірден армансыз өтейік.

Аттырып ақ таңын,
Өмірдің бақтарын.
Аралап беткейді,
Еске алып өткенді,
Үрпақтан үрпақша жетейік.

Толықсып ай жүзің,
Таусылмай дәм тұзың.
Ерікті еліңде,
Кек орай беліңде,
Өркендер есейіп жасай бер.

Балауса кезіңде,
Бал едің өзің де.
Еркімді ап ер жеттің,
Махаббат отын тербеттің
Бағыштап мен үшін жаныңды.

Арманым ақ жолым,
Береке жан жағың.
Шаттықтың ақ туын,
Тіге бер, тіге бер
Қартайған шағыңда.

АУЫРМА, ЖАНЫМ АУЫРМА

Ауырма, жаным ауырма,
Ауырганың батады жаныма.
Ұшыптаійн бері кел,
Ұшығыңдан жүр жазыла.

Ауырма, жаным ауырма,
Ауруга көніп сарылма.
Есінді жи еркеле,
Бойыңда қуат барыңда.

Сенсіз маған күн қараң,
Бір күнім сенсіз мың күндей.
Тоқтагандай тіршілік,
Солып қалған бір гүлдей.

Ауырма, жаным ауырма,
Кірші келіп баурыма.
Тұрлаусыз өмір болмасын,
Ризамың Алла барыңа.

Тілегіміз сенің саулығың,
Сагындық сенің ду үнің.
Өзің барда көсембіз,
Сөзге дағы шешенбіз.
Сен жоқ жерде бәріміз,
Ит қуалаған мешелміз.

Асылымсың арымсың,
Кеудемдегі барымсың.
Сен жоқ жерде бұл өмір,
Мен сыймайтын тармысың.

Кешегі менің бал бағым,
Махаббатым жан жарым.
Көрінбесен көзіме,
Атпайтындаі таңдарым.

Өмірге мен ғашықпын,
Бір өзіңе асықпын.
Аллам берер тілекті,
Пейілі емес пасықтың.

АҚ ҚАЙЫҢ

Айналайын ақ қайың,
Сені күтіп балтайын.
Жапырақ жайшы көгеріл,
Жар үмітін ақтайын.

Көңілімнің жырысын,
Өмірімнің гүлсің.
Өшпес мәңгі махаббат,
Жүргімнің сырсысын.

Ақ қайыңға құмармын,
Оған өзім сынармын.
Тал шыбыңтай бұралған,
Кезің қайды шынарым.

Балдан тәтті кездерің,
Боталаған көздерің.
Сагындым соны сагындым,
Өтерін дүние сезбедім.

Жүрек қаласуы

САҚТАЙ ЖҮР СОЛ КЕЗДІ

Өтсе де жылдар озып,
Кетпейді сезім тозып.
Арманы болашақтың,
Жетелер қолын созып.

Атқызған жаңа таңын,
Өмірді жаратамын.
Секілді ұшқан құстай,
Өрбітіп балапанын.

Бұл бақыт сыйға тартқан,
Сұрасаң қай бір қарттан.
Жалынын жастық шақтың,
Сақтаған көзбен жаттан.

Махаббат билеп келді,
Айқасқан білектерді.
Ескірмес таңғажайып,
Бір сезім жүректегі.

Арман боп қалдың ба?
Тольғысып жандың ба?
Сақтай жүр сол кезді,
Есінде, жадыңда.

Өмір гүл,
Шаттана күл.
Асыл жарым,
Бақ дәулет.
Үлкен арман,
Сыйлап бәрін.
Береке бірлігімнің,
Ұйытқысы бол.
Келтіріп өмірімнің,
Өшпес сәнін.

ӘЛІ ЕСІМДЕ

Жағалап келем жарды мен,
Тұпсіз терең шатқалды.
Аралап келем, аралап,
Арманды қуып асқарды.

Шатқалдай толған, шытырман,
Ойларымды қуып тастады.
Жағалап келем, жағалап,
Басқа бір өүен басталды.

Толқындаі тулап бойымда,
Арманым толып 25 жастағы.
Көрік бол өңгеге, мінезге,
Іздедім сені, айқабақ, сүйрілген қастарды.

Жаным-ау, жүрсің бе әлі ойымда,
Жалғыз аяқ жол жар қабақ бойында.
Қабақтан түсіп, шатқалда, су ақжан,
Жүруші-ек жаным, жайлалаудың ду тойында.
Сол тойдың бір езің көркі едің,
Менде де, сондай мінез, ерке едім.
Еліктіріп өзгени емес өзімді,
Бойымды билеп ойымды алып елтедің.

Сұңқардай сұлу ол кезде нәзік ең,
Тоты құстай тараптан кезің ең.
Лапылдан жүрек армандаі болып,
Жүргендей бір сәт соны сезіп ем.

Шығамын кейде, шаңыраудың биік басына,
Ертіп алып өзіммен бірге жан-жарақатымды.
Жүргендейсің өзің де бірге қасымда,
Арашалап арымды таза махаббатымды.

Мурат Қанатов

КӨП ІЗДЕДІМ

Көп ізdedім сабагынан өмірдің,
Көп ізdedім көктемінен көңілдің.
Көп ізdedім жүргімнің түбінен,
Ұмыттың әлде сені күнде жоқтадым.

Көп ізdedім сағынышпен өзінді,
Көп ізdedім мәлдіреген көзінді.
Көп ізdedім толқып сенің бұрымың,
Иығыма түсіп тұрган кезінді.

Көп ізdedім қайда кеттің арманым,
Махаббатым от бол жанған жан-жарым.
Телміртпеші, телміртпеші сүйіктім,
Бір көрінші гулім менің баз бағым.

Наз өмір жарқыраған жазым менің,
Қызгалдақ гүл бәйшешек сазым менің.
Құлпырып көңілімнің күнгейінде,
Жүре бер сәулетайым назым менің.

ӨМІРІМДІ БАРЛАШЫ

Жазылмай жатқан жырым көп,
Айтылмай жүрген сырым көп.
Өмірдің өткен бұлагы,
Бірің келіп бірің кет.

Мен оңаша жүргенде,
Ойнап кейде құлгенде.
Сені аламын есіме,
Там тұмдап жүрек игенде.

Көңілің сенің қалмасын,
Өмірімді барла шын.
Арада іріткі кикілжің,
Тілеймін солай болмасын.

Мұғалек Нұрдізбек

ЖҮРЕМІН ӘЛІ ТАБЫНА

Барып келдің еліме,
Елдің жайын білдің бе?
Сағынышпен жолдаған,
Достарыма сәлем бердің бе?

Елім қандай мекенім,
Жерім шүйгін екенін.
Ойын-сауық тойларын,
Өз көзіңмен көрдің бе?

Біздің ауыл тұрғыны,
Самалды кеш бұлбұлы.
Өседі онда қыпша бел,
Хош иісті қыр гүлі.

Қалды-ау сонда балакез,
Қимас қалқа қара көз.
Тебірентер жүректі,
Қалқа айтқан бірер сөз.

Кезіктім талай ағына,
Күймей жанып шоғына.
Лапылдаған жүргегім,
Жүреді әлі табына.

ЖАЛЫНГА МЕҢІ ҮСТАМА

Өмірге аттап басқанда,
Махаббат есігін ашқанда.
Сырыңды қаның ұқпадым,
Жазып пең терең дастанға.

Сүйем деп айтқан жалғыз сөз,
Жаралы жаным жай табар.
Оңашада болсаң кез,
Жар үміті ақталар.

Жарым деп айтқан сөзіме,
Жанымды менің қыста ма.
Кездескенде өзің де,
Жалынға мені үстама.

Мұрек Қаласұғай

ӨЗІҢДІ СӘҮЛЕМ МЕН НЕ ДЕЙІН

Таң арай, атқан жерін ұя дейін,
Құлама құз жартасты қия дейін.
Толғантар жүрегіме бір ой түссе,
Қайда түр қалам менен сия дейін.

Жазира жадыраған дала дейін,
Көкпеңбет темір киген қала дейін.
Көзіңнің оты лаулап түссе еске,
Өзіңді, өзіңді сәүлем мен не дейін.

Қойлы ауыл алқабында қотан дейін,
Өрісте мал иірлес жатам дейін.
Сагынып салған әнім жетсе саган,
Өзіңді, өзіңді сәүлем шаттан дейін.

Жиырма бес жігіт жасы мен келейін,
Сөзіңді сенің айтқан жөн көрейін.
Сергіңде өзің берген тұра алмасаң,
Жүзіңді тамылжыған мен не дейін.

F-НЫҢ ӘҮРЕСІ

Көп күннен
тарығып,
Көңілім
қамығып.
Алыстан
сабылып,
Ұяттан
арылып.
Болдым кез
еziңe,
Өзіңe
не қылып.
Білмеймін
бармын ба,
Тірі бір
жанмын ба.
Жүректен айрылған
әлде бір
сормын ба,
Әйтеүір белгісіз
Бұл бетім көргісіз
Шалдықсан, шаршаган
Көңілге енгісіз
Біржанмын.

Жүрек тұратайы

Тоғысқан жүректер,
Айқасқан білектер.
Құшады сүйеді,
Аңсағанын тілеп бір.

Үшқындал от нәрі,
Жалындал бақтары.
Осы ғой жаным-ау,
Өртөнер шақтары.

ҚЫЗЫҚПА ЖАНЫМ

Көңілім көркім,
Өмірім еркім.
Қызықпа жаным,
Басымда бәркім.
Ойсыз бір
қызыраншақ
қол емес,
Тозатын
төзімсіз
жан емес,
Үйтпа жанымды
аулақ кет.
Көрінгенге ауар,
Кірпіктіге жауар
Көңілім менің
мал емес.

Жүрек қалуыл

F-НЫҢ ХАТЫНА ЖАУАП

Жазып тұр сәулем,
Жазып тұр сәулем
Арнаған маған хатыңды.
Сөзіңе жарық,
Болайын қанық
Білмесем де затыңды.
Мұнда көп достар,
Құрбы-құрдастар
Баламан бірін өзіңе.
Ардақты жансың,
Жүрекке жарсың
Басқаны алман ізіңе.
Жыл өтер жылдар,
Сан белес қырлар
Табысам сонда өзіңмен.
Айтартын жырды,
Ақтарып сырды
Сәйлеспей жаным төзіммен.
Күте бер соны,
Күте бер мені
Күте бер сол бір шақ
Алмалы елім
алтын бақ.

БІР ӨЗІНДІ ҮНАТАМЫН

Сыбдыры жоқ
тып тыныш,
Оңашаны үнатаам.
Шынайы күлкі
айдынды,
Тамашаны үнатаам.
Жарасымды сәнімен,
Жас үрпақты
үнатаам.
Айтылған бір
жақсы сыр,
Адалдықты үнатаам.
Сәті түскен
қонақпен,
Дидарласуды үнатаам.
Жақсы туыс
ағайын,
Мен-мен демесе үнатаам.
Асқары биік
адамның,
Даналығын үнатаам
Жауырыны тимес
балуанның,
Даралығын үнатаам
Қыр гүліндей
жайнаған,
Қас сұлуды үнатаам.
Тебінгісінен
тер шыққан,
Сәгүлікті үнатаам.
Жардан артық
құмар жоқ,

Жүрек қаласы

Одан өзге
сыңар жоқ.
Бәрінен де
сен жақсы,
Бір өзіңді ұнатам.

МАХАББАТЫНДЫ ҮРЛАП КЕТТИ ЕСКИ ДОС

(Бір достарыма)

Көк жиектен
бұлттар асып
тығылды,
Түн еркесі
ай күлімдеп
айттыргандай
шыныңды.
Шөп-шөп етіп
су бетінен сүйеді
жарқыратып,
Айдын-көлді
түнімді
Козғау салып
сылдыграйды
қамыста.
Ұзақ тұрып
tosарыңа
түн қысқа,
Не де болса
айтсам дейді
оійымды.
Бір сезім бар,
билеп барады
бойымды.
Тіл күрмеліп
ойпыл-тойпыл жүректе,
Мұндайда бір
әдептілік керек пе?
Білмедім мен
білмедім мен
сол кезде,

Жүрек қаласуы

Қыздың еркін
жүргенімді
билепте,
О, ынжықтың
талай күнің
кетті бос,
Махаббатыңды
ұрлап кетті
ескі дос.

ОТ БОЛЫП ЛАУЛАП БАРАСЫҢ

Ай аймалап
мені дагы
қызды да,
Жолын берді
кекжиекті
сызды да.
О! Махаббат
қандай едің
еріксіз,
Ерітіп бір
жіберердей
құзды да.
Сүйдім дедің
дүлей күшпен
алыстың,
Қос шынардай
қосағыңмен
табыстың.
Тылсым дүние
еркім ашып
есігін,
Есің кетіп
елтіп жаның
От бол
лаулап
барасың.

Жар құшагы жастықтың,
Жерге тамған болаттай.
Көргө сені ынтықпын,
Қоймас жаным құмартпай.

Бір асыл зат шыңдағы,
Жарқылдаған арымсың.
Мейлің жыла, мейлің күл,
Кекірегім алмас жарылсын.

ОЙ ХОЙ ДОСТЫМ НЕ ДЕРСІҢ

Ұнатам

мен аруды
сұнғақ бойлы,

Ақылды
инабатты
болса ойлы.

Кішіпейіл
торғын жібек
мінезі бар,

Көршіге, туысқа да
болса жайлы.

Ағалап
қарсы алдыңнан
шығып тұрса,

Бұралып
тал шыбықтай
сынып тұрса.

Табылып
керегінің
бәрі өзінен,

Әзілің
қарындасқа
жүріп тұрса.

Сиқырлы
сымбатымен
сені тартып,

Сүлдерің
қызы алдында
құрып тұрса.

Не дерсің
оій-хой достым
сен осыған,

Жүрекке
жылды тиіп
айтқан сөзі.
Тамырың
тоқсан тарау
иіп тұрса,

Жарасып
мінезімен
ақыл ойы
Өзіңе көңіл
хошы
бұрып тұрса.

ЖІБЕРМЕДІ КӨЗІМДІ

Жанымды менің тыңдашы,
Досым болып сырласшы.
Садағаң сенің кетейін,
Ойымды оқып жырласшы.

Өмір өзен бұлағы,
Жер ана оның түрағы.
Дана жол менің баарым,
Алдымда жанған шырағы.

Жолаушымын ел кезген,
Ашылмаган көп сөзбен.
Үгяды менің сырымды,
Бірге жүріп көз көрген.

Откіздік талай шақтарын,
Балауса өмір бақтарын.
Сыналып та журдік біз,
Қызықтадық жатпадық.

Отына жаңдық махабbat,
Ойнадың, күлдік болдың шат.
Көндіктік өмір тезіне,
Болды бізге ар қымбат.

Жағаладың саялап,
Аруларды даралап.
Таң сәріден тұрамыз,
Кешке қарай қарайлап.

Жарек қаласуы

Жарды осылай таңдадық,
Көзге көрік жанбадық.
Кезікті талай арулар,
Обалына қалмадық.

Өзіңді сүйген, өзіңді,
Үнататындаі сөзіңді.
Жандық, құштық, аймалап,
Алды осылай төзімді.

«ӨР» ДЕСЕН

Тіршіліктен не пайда,
Тіршілік қамын білмесен.
Өнеріңнен не пайда,
Өнерлігे ілім бермесен.
Сөзіңнен сенің не пайда,
Жұлдыздай ағып жүрмесен.
Өрлігіңнен не пайда,
Өлшеуі өмір сүрмесен.
Даралығыңнан не пайда,
Халқыңның қамын жемесен.
Басып жүрген жерің бұл,
Ұраны «туркі» – демесен.
Тағылым ал да, ықылас қыл,
Данаалар биігін «өр» десен.

1989 ж.

Журек қасауы

ТАМШЫ БОЛСЫН

Демеймін, мен, артымды мұра қалсын,
Атымда, осыменен, шыға қалсын.
Маңтаудың сірә маған керегі жоқ,
От болып жанбаған соң қандай дақсың.

Жалынсыз, шоқтың мәні сөнеріме,
Іске аспас оның қалай дерегің не?
Жарқырап бұл өмірде жүре алмассың,
Айтшы маған ақылшым берерің не?

Қолға алдым қаламымды оны мұны жинақтамай,
Жүргенді жаным сүйеді, бұл өмірде бұлғақтамай.
Берген соң Аллам маған бір түсінік,
Өзімше мен де жиғдым бір ақтаңдай.

Ей! Алла қаламымды сәтті қылшы,
Ой салар адамдарға мәртті қылшы.
Кісеннен ашылғандай ойларымды,
Жүректі балқытатын тамшы қылшы.

ЖҮРЕКТЕ СЕЗІМ ҚАЙТАЛАЙДЫ

Көңілімнің қуанышы,
Өмірімнің жұбанышы.
Аппаң ойлар аймалайды,
Жүргегімнің сағынышы.

Сенсің менің аңсағаным,
Дүниеге жар саламын.
Жаным мұңсиз толқындаиды,
Қуанамын нәр аламын.

Махаббатым гүл боп атқан,
Таң нұрымен сырын ашқан.
Жүректе сезім қайталайды,
Арман болып сені тапқан.

Жүрек қаласы

СЕҢІҢ АРҚАҢ

Өмірде алданышым өзің ғана,
Ұлдарым, қыздарым мен біrbіr жаға.
Жайдарлы мінезіңмен қуантасың,
Қайғырсам, уайымдасам мені баға.

Сансыз сыр, сұрақ қоям мен өзіме,
Берілем, бекем буып бар сезімге.
Жанымның, жырыда өзің, гүлі де өзің,
Берілмес мұндаі бақыт күн кезіге.

Жатпайды көңіл шіркін ойсыз түйің,
Өмірмен қош айтысар күнде жуың.
Колыма қалам алғып жазайыншы,
Барымды ойымдағы буып-түйіп.

Кезіктірген сенімен бір Аллаға,
Айтамын алғысымды жанға-сауға.
Сүреңсіз сұңғ еді, өмір қандай,
Жылдытың махаббатыңың отын жаға.

Жүргенім менің осылай сенің арқаң,
Бақ қонған, берекелі көңілің дарқан.
Жанымның шуағы болып жылыта жүр,
Қолымнан ұстадағы жүрші қалқам.

Ойымда байланылған өз ойыңа,
Жүре алман сенсіз жарым мен жайыма.
Қолыңың ыстығынан жүрек иіп,
Басайын алға қадам, кел жаныма.

Мені ойлап, жаным менің тарықпашы,
Жыр болып өміріме қалықташи.
Өмірдің осынау асау кезеңінде,
Жаныма қуат берші, жалықпашы.

АРМАНЫ БОЛМА БАСҚАНЫҢ

Келсөңші сәулем, азапқа салмай жанымды,
Берейін саган, жүректе ыстық нәрімді.
Өзіңді көрмей ынтығым менің басылmas,
Кеңейтші жаным бойымда қуат барымды.

Аңсадым сені, аққудай көркем сәніңді,
Түсінем жаным жалындаған шағынды.
Болайын сенің өміріне аманат,
Идіріп бойды, қарсы алайын таңымды.

Ажарлыым менің жаныма тақау келсөңші,
Сүйіктіңнің халін сұрап бір көрсөңші.
Үміттің отын ерте сөндірмей,
Жаныңның жылуын себелеп, берсөңші.

Есейген мұнау жігіттік шағымда,
Жалында отым жалында.
Талаптаным іс қылдым,
Бағым ба? Әлде сорым ба?.

Жаста емеспін қасқамын,
Керегі жоқ басқаның.
Өзіңе ниет білдірдім,
Арманы болма басқаның.

1965 жыл

Жарек қаласы

БАҚЫТ ҚОЙ

Тағы да өңімдей боп келдің маган,
Барлығын сездің бе сен бір сыбагаң.
Ойымды оятайын үйқыдағы,
Бақыт қой арманымда сенің бағаң.

Көзінді құлімдеген сағынамын,
Басқаның арман құсын не қыламын.
Жанымның жауқазысың тәтті шырын,
Жүректің лұпіліне табынамын.

Ай етті, жылдар өтті сағынышпен,
Жүрмін мен әуре болып тынып іштен.
Отына махаббаттың күйдім тағы,
Жанып бір, жалын болып төзіп іштен.

Денең сенің көз тартады, тоймайды,
Сұлу мұсін мыстан соқсан қойманы.
Таңгажайып хор аруы деп білерсін,
Ғайып болған сол кештегі ойманы.

Сезім шіркін көзді жұмды байлады,
Жүрек елтіп тіл күрмелді сайрады.
Қанатындағы ақшы құстарын сабелеп,
Махаббаттың оты лаулаг жайлады.

Аппақ ару сыр шертеді жақдыңда,
Жоқты іздең жаным менің сарылма.
Өткен күнді еске алып жүрсің сен,
Елесі ғой бойда қуат барыңда.

Көрген түсті өңім бе деп үғасың,
Түннен қайтып шын өмірге шығасың.
Қапылыста жогалтып-ап барыңды,
Бір арбаудың ығына кеп бүғасың.

Тастан соқсан мұсін емес, ол шындық,
Маздал жанған от үстінде біз жүрдік.
Сезу үшін махаббаттың қызығын,
Бірде жанып, бірде сүйл көп қудық.

Таластық та, жанастық та барына,
Жүре бердік ақ аруга табына.
Шыр айналдық шырпылы бір өңірде,
Не бітірдік күткенменен сарыла.

Жүре-жүре бір қазыңқа байландық,
«Ақ ару» бол есігінде тоіланды.
Еншіне кеп, тиғен мұсін ғайыптан,
Жамау-жамау жүргегінде жайланды.

Жүрек қаласын

1981 жыл

БІР ҚАРЫНДАСҚА

Қарағым атың қандай, затың қандай,
Өмірдің алма кезек жарқылында.
Көкірек шері оянып, қайта түлеп,
Жанымның жан жарасы ашылғандай.

Қарағым бойың қандай, ойың қандай,
Денеме нәзік сезім таралғандай.
Жарқ етіп қабақтарың жарқыраған,
Ер адам бір өзіне тұрмас тоймай.

Қарағым өзің қандай, сөзің қандай,
Көзіңде жасын оты жарапғандай.
Еппенен саусақтарың клавиш басқан,
Сүйірліген тал шыбықтай бірде талмай.

Қарағым жасың қандай, досың қандай,
Сөзіңің тәттілігі дәмді балдай.
Агалап өз жасыңды айтқан кезде,
Мас болдым ішпесем де, ішкен жандай.

Қарағым сәнің қандай, жаның қандай,
Сүйірліген алма мойын тәнің қандай.
Қиғаш қас, ашаң қабақ, пісте мұрын,
Жүзінді жарқыратар туған айдай.

Сымбатты сұлу мұсін ақша маңдай,
Мына көз бір өзіне тамсанғандай.
Бірігіп ақыл ойы екі жақтың,
Жұптары қатарласып жарасқандай.

ҚҰСЫМ БОЛШЫ ҚОЛЫМДАҒЫ

Құсым болшы бір бақыт қолымдағы,
Болайын бар тілегің жолындағы.
Занғарымдай көк аспан ашықсың сен,
Мақсатым бол байлығым жанымдағы.

Қанатымдай бақ құсым желліп журсі,
Бал-балдырган күніңдей ойнап күлші.
Жан-жарамның аппаң гүлін сенен табам,
Жүрегімді жүдеппей өзің келші.

Арманымдай аң жарқын сәулетайым,
Баспасыншы көңіліңді ешбір уайым.
Ардағым деп ардақтаң мен журейін,
Барымдағы өзімдегі сенің жайың.

Жылдар өтер күндер, өтер себелеп Бақыт нұрын,
Арнадым өмір бойы мен саган өмір жыгрын.
Айналдым асыл ару асыл жарым,
Табамын бір өзіңнен бақыт сырын.

Жүрек қаласы

Көңілде назым,
Жүректе сазым.
Сен менің, сен менің,
Ақ, құсым жазым.

Басымда бағым,
Ақ ару таңым.
Сен менің, сен менің,
Арманым жаным.

Көгімде көктем,
Жүргім өлкен.
Сен менің, сен менің,
Гұлімсің еккен.

Асылым жаным,
Бір нәзік сезім.
Сен менің, сен менің,
Балауса кезім.

Айналдым сенен,
Барымды берем.
Мен сенен, мен сенен,
Бақыттымды көрем.

СЕНІ ІЗДЕДІМ

Сені ізdedім, жаным-ау, сені ізdedім,
Жолаушылап жол тостым күнде ізdedім.
Арманымдай қайда кеттің, жолықпадың,
Бұл қалай ерте менен қол үзгениң.

Ойласам сені іздеу айып па, еді,
Түсімде әлде көрген ғайып па едің.
Орның да сен отырган, ойсырап түр,
Сертіңнен кеше берген тайып па едің.

Қарайлап, күнде барам, келдіме деп,
Есіктен, тосып алам, енді ме деп.
Болар деп жанға дауа бір дерегі,
Отына махаббаттың жанды ма? — деп.

Өзінді мен өзіме теліп журмін,
Саган мен аяулым-ау сеніп журмін.
Ләйліге ғашық болған Мәжкүннідей,
Сенделіп мен осында келіп журмін.

Көп ойладым мен сені, көп ойладым,
Журегіме мәңгілік боп сен бойладың.
Болмады жарама ем мен торылдым,
Таба алмай бір өзінді қарайладым.

Жүрек жалауды

ӨКПЕЛЕМЕ

Өкпелеме жаныма жақын тартқаныма,
Өкпелеме сені ойлап жатқаныма?
Мен сені сезіміммен аяласам,
Жүргегім сен деп соғып жатпады ма?

Өкпелеме күннің ерте батқанына,
Ертеңгі күн туу үшін батпады ма?
Біз жүрген жерімізге жылу беріп,
Бойыңа нұрын сеуіп жатпады ма?

Өкпелеме түннің шырақ жақсанына,
Кірдік қой қою қара қақпанына.
Табысып екі беттің аймақтары,
Аймалап бірін-бірі жатпады ма?

Өкепелеме бұл дүниеде барымызға,
Дағ түсірмей жүрейік арымызға.
Бойындағы ол асыл қасиетің,
Батпасын қасірет дергі жанымызға.

Жауынгер қалтмерінен

СТАЛИНГРАД

АЗАТ КУБА

Карқырап күн-түндігі белге бүкті,
Қыздырды ашу-ыза алым ішті.
Атылды жақалынды оқ боп жүректерден,
Қандай жау азаттықтан болсын мыңты.

Сансыз қол сыртылдады қиғыда жікті,
Алдында жорғалады азғын түкті.
Қарсы алмай жауыз оғын тыжыранды жер,
Үстінен бомбылар да ыршып түсті.

Миллион жан, радио, газет, құлақ тосты,
Жауызга бермек емес асыл досты.
Жүргегі Фидельменен бірге соғып,
Жер шары бір дөңбекшіп басын қосты.

Бермейміз жауга сені Азат Куба,
Бермейміз жасау үшін Жаңа Жоба.

1961 ж.

Менің құрбым менің достым,
Қиялшыл тағы жолдасым.
Менің оқытушым, менің оқушым,
Елімде еркін қанатым.

Керек жоқ бізге, сұрапыл соғыс,
Керек жоқ оған, көңілсіз туыс.
Адамның адап, арында бетің,
Бақытты еңбек, көңілді түрмис.

Тыңдаймын, сенің үніңді неше,
Жол салдың космосқа кеше.
Халықтың шаттық тағдыры десе,
Жолыңды бердің, жаныңды кеше.

1962 ж.

АЙЫПҚА БҰЙЫРМА

Кезіктім қай күні өзіңмен,
Көктемнің ай күні кезімен.
Кездесіп қалуым мүмкін бе,
Алысып шықсан тұн сезіммен.

Кезіктім көңілдің көктемі,
Жүректі жүреклен өпкелі.
Көзіңде жайнап тұр сәулесі,
Махаббат оттарын сепкелі.

Кезіктім жайылды жапырақ,
Күн көзі нұр шашты жадырап.
Сол нұрга бөлөндім толқыдым,
Жыр толды жүрекке нәрін ап.

Ашылды көңілдің бұлагы,
Қызық қой сәулешім бұл күні.
Сыр ашар, сырласар құрбым ең,
Бұлбұлды сол бақта күн-тұні.

Сылдырап, сыланғап ағар су,
Сәлешім сол кезде бетің жу.
Жаныма аманат боп жүрсін,
Аспанда сол судан үшқан бу.

Жүрсем де алыста қиыр да,
Болсам да қуаныш бір жиында.
Еске алам өзіңді-көзіңді,
Сәулешім айыпқа бұйырма.

1961 ж.

Жүрек қаласы

МЕҢ СОНДА ІЗДЕСЕҢ

Жартасқа біткен жас қайын,
Жабырқамай өсіп түр.
Келуші ем саған жаз сайын,
Құшақ жая тосып бір.

Сенде өтті жақсы айым,
Құштармын сондай өмірге.
Сенімен бірге жасайын,
Дақ түсірмей көңілге.

Тараларсың күзде сен,
Жазда қайта бас алып.
Мені сонда іздесең,
Үш жылдан соң тос алып.

1960 ж.

ТЕҢІЗ ШУЫ

Кейде толқып, жарды сүзіп,
Кейде атылып аспанға.
Кейде ыңғырсып шұуды бұзып,
Ұқсайды иіссіз жатқанға.

Жонды тіліп алып кеме,
Алға тартып барады.
Бүркүраган долы күшпен,
Қарыштайды тұрмайды.

Менің жаным уақыт жарып,
Көз ұшында талағы.
Сол кемедей толқын қағып,
Елімді еске салады.

Мен отырмын жағасында,
Мұхит-теңіз арасында.
Ойға алсаң тұған жерді,
Күйіп-жанып қаласында.

1962 ж.

Жүлек қаласы

ДЕМАЛЫСТА ШАҢҒЫШЫЛАР

Аяқтан ыршып, шыңылтыр қар,
Күлкіге еніп көк аспан.
Орманды алғап, иіліп тентек,
Зәулімде іздер жол тосқан.

Үргалып дене, толқиды жебе,
Жүйткіп алға жөнеді.
Қолдасып білек, адымдаپ тілек,
Ерінгे-ерін төнеді.

Иықта пагон, от шашып жүзі,
Күлкімен ойнап, мөлдіреп көзі.
Жарысып шаңғы, өзімен-өзі,
Бір-екеу кетіп барады.

Шаңғы соңын, боран, қуалай,
Қарауытады көлеңке.
Таңғы аспан құлпыргандаі,
Жүзінде көркем, наз ерке.

1962 ж.

ДОСТЫМ ӘН САП ОТЫР

Ұшқыр қиял көңілін нұр тербен,
Сансыз сенім ұя тауып жүректен.
Аспанға атып, толқын шашып түр кернеп,
Жиырма екісі азаматтың тілекпен.

Артқа тастап, жанышып, талтап қауыпты,
Кеуде ашып көкірегімен итеріп.
Сазға басып, ыргалтып ән байыпты,
Достым кешке ән сап отыр.

Ән ыргагы елжіретіп, елітіп,
Мұзайымен қоса толқып өзі де.
Өткенді ойлап терең бойлап,
Бір гажап, бейне, ілігеді көзіне.

1962 ж.

Жүгірдім бүгін,
Жүгірдім тағы.
Алдыңда үлкен,
Өмірдің бағы.
Мәуелеп өскен,
Онда көп жеміс.
Сол ағаш тегіс,
Шалынды көзге
Үмтыйдым,
Қол создым,
Болмас деп
өзге.

1957 ж.

Жүрек қаласы

БАҚЫТҚА ЕНЕМ

Мен сүйемін өмірдің осындағын,
Басқадай өлең дүға қоса алмаймын.
Алдыңда шарт жүгініл басымды ием,
Табиғат сенен сырды жасырмаймын.

Балаңмын қойныңдағы құндақта өскен,
Басамын алшақ адам құргақ тәспен.
Өзінде аналық махаббатың,
Қарсы алам күлімдеген әйдік беспен.

Жүгірем, зыр жүгірем шырын терем,
Әр адым басқан сайын бақытқа енем.
Құшаққа ап өзің берген сыйбағаңды,
Тәсіме мыңтал таңын зырлап келем.

1958 ж.

БАСТАДЫМ ДАСТАНЫМДЫ

Ақын емессің
солдатсың
сондадағы,
Деді жүргегім
жырыпды
жолдадағы.
Бір көрші
шырын ба екен
дәмін алып,
Жиегін өз еркінше
торладағы.
Деген соң қолыма алдым
мен де сені,
Аузымнан ақтарылар
сөздің жөні.
Мінеки мен бастадым
дастанымды,
Жүректен ақтарылса
өлең кені.

1960 ж.

Жүрек қаласы

ӨЗІҢДІ ҚҰШҚЫМ КЕЛЕДІ

Сая таптай от журек,
Сағынып отыр өз елін.
Сырқырап денем, сай-сүйек,
Іздейді құшақ сүйгенін.
Оңай емес саған да,
Бұл күндерді білемін.
Еркін жүріп жағаңда,
Асыр салып жүргенмін.

Сүйкімді сәнді туған жер,
Алатаудай қол бұлғап.
Қалды суым айна көл,
Қара жерден жолды ұрлап.

Жагасы құрақ сұы мол,
Сонда жеткім келеді.
Сағынышпен сары бел,
Өзіңді құшқым келеді.

1961 ж.

ОРМАН

Орман, орман, қара орман,
Кеудем толы ду орман.
Шыршалы биік еңсели,
Шырайлы біткен ну орман.

Орман, орман бойында,
Ордалы биік баласы.
Орманды елдің тойында,
Бабамның арқа данасы.

Орман, орман, ну орман,
Өрге шықсам жара алман.
Өрден түссем еңкейіп,
Өзіңнен көзді ала алман.

Орман, орман, орманым,
Өзіңде есті арманым.
Қайың, терек аралас,
Жүгіре бердім жан-жагын.

Құшагыңа алдың өзімді,
Бүйігын аяқ талмадың.
Жанымға сергек әсем үн,
Денемді билей шарладың.

1962 ж.

Жүрек қаласы

МҰҢАЙМА ДОСТЫМ КӨҢІЛ АШ

Тым тырыс,
жым-жыргтын,
сенде достым,
жым-жыргсың,
не ойладың,
не ұқтың.

Соңынан сонша
көп бұқтың,
жетер достым
көңіл аш.

Қайғырма босқа
қармай бас,
өңіне қарап,
жар алма.

Өңі сұлу
сөзі ду-ду,
ара түрмас
жан-жарға.

ЖЕТКЕНШЕ МАҚСАТЫМА...

Өзін дос, өзің құрбы-қарындастым,
Көңілің сенің бұған тарылmasын.
Айт десен, мен айтайын сөздің расын,
Өзіңнен басқа бір жан табылmasын.

Аз емес келді міне, менің жасым,
Үшқалақ, арсыз емес, қара басым.
Алдыңда, нар тәуекел бір өткел тұр,
Сүнгітсем шыгарма еді одан тасым.

Жүргім қайнал тұрган жалынды шоқ,
Мәуесі қолымда жүр көңілім тоқ
Етемін еңбек адап жасымаймын
Жеткенше мақсатыма тынымым жоқ.

1962 жыл

Жүрек налауы

ШЕКАРАШЫ МАХАББАТЫ

Алма бағы шешек жарды,
өзен ақты сылдырлап.
Тербетесің өзің жанды,
алтын сәулем жыр-жырлап.

Келші сәулем жаныма өзің,
тербелейік кел бізге.
Әрбір таңда өмірім өзің,
жүрексіз біреу дегізбе.

Жүргім бар, жүргім бар,
саған дағы, Отанга.
Шекарасын ұлы елімнің,
бастырмаймын жат-жанға.

Деп күзетем әрбір минут,
Отанымды өзіңді.
Десе маган жауды күйрет,
көрсетемін төзімді.

1962 жыл

САҒЫНДЫМ

Белес-белес жерімді,
Сағындым ана елімді.
Сағындым ана құшарын,
Тарқатамын шерімді.

Сағындым сені достарым,
Алас ұрган жас шағым.
Күтіп журмін сол кезді,
Қосылатын бастарың.

Сағындым сенде барымды,
Сағындым ауылым бәріңді.
Сағынышпен өтті күн,
Кеудемнен шылқсан жалынды.

Сол жолыңды басатын,
Тілегім іске асатын.
Сәтті күн бірде туар ма,
Махаббатым өзіңе,
Шашу болып шашатын.

1962 жыл

Жүрек қаласы

АНАМА

Анам Шаяхметқызы Төлеуханға

Аяулы менің анашым,
Сүйікті қандай тазасың.
Ойымда жалғыз өзің боп,
Жанынан рақат табасың.

Өмірге еңсем адымдап,
Жолыма шырақ жағасың.
Тілеген-тілек бәрі боп,
Мені әлділеп бағасың.

Аяулы менің анашым,
Ақылың биік-дара, шың.
Менің үшін әрқашан,
Ақ иყұты данасың.

Асылда, асыл, асылсың,
Басқа ойлар тоқтап басылсын.
Көре алмай сізді қарт ана,
Кеудеме жүрек тасырсың.

Сенің әрбір сөздерің,
Даналықтың ұрығы.
Ұялы терең көздерің,
Өшпес сәуле ғұмыры.

Сол жарыққа табындым,
Өзінді ана сагындым.
Колыма бүтін қалам ап,
Құлаштай кере жазылдым.

АСТАНАМ – АЛМАТЫМ

Сен менің сүйікті Астанам,
Өзіңе қуанамын, шаттанам,
Жұрсем де алыста, қиырда,
Жүремін сен үшін, сен үшін салып ән.

Жетермін сол күнге қалармын барып та,
Астанам балам деп қамықпа.
Жөргектен шыққаның кеше еді,
Біткен жоқ бойыма алып үн
тарықпа, тарықпа.

Аялап төсінді құшайын,
Қызыл гүл бейнеңді тосайын,
Ардақты Астанам, Алматым.
Бойымда жастық шақ қайратым,
Өзіңе-өзіңе жұмсайын.

Жүрек қаласы

АЯЗ

Паң кірпік
өткір көзді,
шолақ мінез
қадалған
Пістеп мұрын
болсаңыз кез,
ысқырып
аб жыландаій
келіп қалды.
Шықырлап
шаңыт басты
есік алды,
тығызып
қорага мал,
малшы күпті
жолаушы
жарым естеу
жолда жүкті
қызғаншақ
қалыптыста
сүйіп алыш
қаратпас
өз еркіне
екі бетті.

1961 жыл

ТУҒАНДАРЫМА ХАТ

Бір нәрсе дүниеден жырақ біткен,
Әр адам махаббатпен аңсап күткен.
Ол үйің, ол сенің салтанатың,
Онда отыр сүйікті анаң тізе бүккен.

Ардақты анама,
Кең жайлау агама.
Кеңпейіл жеңгеме,
Қарындас бауырга.
Тұысым жақыным,
Жерлесім ауылға.
Көп сәлем балаңнан,
Тынысың жараңнан.
Есен сау жұрсіз бе?
Ауылдың ағасы.
Көп күннен тарыңдан,
Жанымның жарасы.
Сізді ойлай болдым жер,
Көзімнің жасы көл.
Көп сәлем тағы да,
Інішек бауырга.
Даниял, Мекешім,
Магрифат, Нұкешім.
Жүрегім нұр тәсім,
Алтыннан салмақты.
Құрметті ардақты,
Есен сау жүр мекен.
Қанатты төртеуі,
Көп сәлем тағы да.
Анама, тәтеме,
Түн бесігін бөлеген.

Жүрек қаласы

Жыласа сәби көреген,
Ерте тұрып кеш жатқан.
Болсам дағы тебеген,
Әлдилеп қолда уатқан.
Су сұрасам бал берген,
Жүргіме нәр берген.
Анашым мен тәтешім,
Осы істеген қамқорың.
Жүргімнен әсте кетер ме?
Көп сәлем тағы да,
Ауылға, аймақта.
Туган жер, өлкеге,
Құз жартас желкеңе.
Ой мен қыр гүліңе,
Сүкімді күніңе.
Қарагай жыныңа,
Сандық тас шынына.
Сай-сала талыңа,
Сабынды көліңе.
Сәметай көгіне,
«Көктүсақ», «кекпекті».
Арасын жайлаган,
Бақытты еліме.

1960 ж.

АТЫМДЫ КІМДЕР АТАДЫ

Қапалы жүргім қапалы,
Жанымға қатты батады.
Хат келмей жақын туыстан,
Қапа боп денем жатады.

Қапалы жүргім қапалы,
Қай күні таңым атады.
Жұлдызым өрге жүзбей тұр,
Көңілім баяу тартады.

Қапалы жүргім қапалы
Ақтарар күн бола ма хаттарды.
Ойлар ма екен мені олар,
Атымды кімдер атады.

Жүрек қаласы

Ойында ойдың байлансым

ЖАЗҒЫТҰРЫМҒЫ ЕЛЕС

Маужырап аспан
Әлем бір, араласқан
Тыптырышып бұлттар таласқан.

Менің де жаным
Тыным бір таппай
Өзімді өзіне теліп жарасқан.

Аласұрып бойым,
Толықсып ойым
Аспанменен табысқан.

Ақ бұлттар жарып,
Тамылжып тамып
Көк ала құйын жагаласқан.

Телегей теңіз,
Екпінді егіз
Суырылып шығып шарқ үрды.

Бірікпей беті
Шаңытып шеті

Тұр-тұрге еніп құлпырды.
Атылып зорға,
Ұрынып жарға
Көк теңіздей тербелді.

Тұсімдей көрген
Ісімдей өнген
Миллион бұлттар шарлады.

Атылып оқ боп
Жарқырап жоқ боп
Тебрентті гулеп жер көкті.

Алалы көктем,
Үнілеп өктем
Дүбірлетті тербетті даламды.

Жаңбыр боп жауып,
Аппысын жердің қуырып
Жер емшегін идірді.

Керемет құбылыс,
Болғандай бір іс
Тыным алдым тылдым.

Жанымда қалқып,
Бойымда балқып
Бұлтқа ендім сыйындым.

Ойымды бөліп,
Шуагын төгіп
Күн шықты артынан.

Көлегейлеп бетті,
Қимылдаап епті
Тұрмын мен қалқалап.

Самал жел өпкен
Шығып бір шеттен

Балалың шақты арқалап.
Еске алды мен де,
Еске алды ол да
Тамылжып тұрган атырап.

Арманым болып
Ұзарып толып,
Басамын ойды шаршаган.

Екпінді жүріс
Айнала тегіс
Саябырып сая тапқандай.

Лұпілдеп жүрек,
Босаңсып білек
Алас үрган сәттерде.

Нұрланып жүзің,
Күлімдеп көзің
Аспандай маған қарайсың.

Мен тұрмын ептеп,
Бұлтарды шептеп
Жаным-ау өзің қалайсың.

Өмірге ертіп,
Көңілге елтіп
Жанымды тербеп жанайсың.

МҰҚАЛМАЙДЫ ОЙЫМДА

Ақындардай жыр жаза алман,
Ойымда мақсат көп арман.
Кеудемді кернеп жыр толғап,
Бұлағы үміт тараған.

Көсле біткен даламдай,
Кейде отырам жазам бой.
Айналам тыныш қапырық,
Билеп алған санамды ой.

Жіберем ойды қырқа атып,
Шерімді қайтам тарқатып.
Көкірек кернеп ашылып,
Айдында жүзем шырқатып.

Құс боп самғап аспанда,
Жерде отырып жатсам да.
Шегіне көктің шегілем,
Күн шығып кейде батқанда.

Арамын елдің аралап,
Жақсысын алып саралап.
Сапардан қайта оралам,
Келемін екшеп даралап.

Жұпар иісті жайлайым,
Сенде еді ғой байлауым.
Қараши деме күндеңе,
Тілімнің бұлай сайрауын.

Сылдырап аққан бұлағым,
Жасыл қойнау шырағым.

Мұрекк қаласы

Өзендерім көлдерім,
Менің сүйікті тұрағым.

Даламда өскен ақ қайың,
Боз ала тауым сай-сайым.
Бойымда қуат барында,
Аралап сені қайтайын.

Кеудемде жүрген армандаі,
Ақыргы демім қалғандаі.
Асығамын, ағамын,
Отым лаулап жанғандаі.

Қиялыммен қалқимын,
Бойда қуат балқимын.
Алас ұрып арындаі,
Жалын ұрып шалқимын.

Он сегіздегі жасым-ай,
Кәрілік келді басым-ай.
Мұқалмайды ойымда,
Жүректе дертім басылмай.

АРПАЛЫСҚАН СЕЗІМІМ

Өлең жаздым жетпіске келген шағымда,
Білмеймін мен сорым ба? Әлде бағым ба?
Ойымда айқын екшеледім топшылап,
Талпыныс қып бір мәрттіліктің жолында.

Өзім ширақ, сөзім ширақ, таңым да,
Өлең болды малым, мұлкім жаным да.
Тылсым дүние есігінен кіріп ап,
Ой кешемін, күндіз түні сарыла.

Жаста болам арпалысқан жалынмен,
Тасты шайнап, оты байлад жаныммен.
Тұнгі үйқы тыным бермей озады,
Кәріліктің айқасамын таңымен.

Үстап алам, беймазалы кезімді,
Ойга бүктеп, Арпалысқан сезімді.
Құшагында бір елестің жанамын,
Жілке байлад тізе берем сөзімді.

Кейде ойда, барлаушы боп, жүремін,
Ой дәптерін ақтарамын білемін.
Өмірдегі өткен, кеткен бәрін де,
Дәптеріме естелік қып тіземін.

Болмаса деп өмірдің кір ластығы,
Тозаңдардың ширатылған қастығы.
Тілеп өмір тазалығын келемін,
Жаһаннама жарасымды жастығы.

Жүрек қаласы

БАР АРМАНЫМ...

Бұл боп аспандагы
бұлқынамын,
Шатырлап күркіреп те
жұлқынамын.
Жанымды жұлып жеймін
жер таппаймын,
Болмысқа болдырам деп
талпынамын.
Өз ойым өзімдегі
өз тірегім,
Баршага үміт артам
не керегім.
Жоғымнан жоқ іздеймін
таппасам да,
Өзгеде емес өзіңде
бар берерім.
Болған соң өмір деген
саяхатым,
Жазамын мен де оған
саяхатын.
Бойымда қуатым бар
жігерім бар,
Табамын керегімді
таласатын.
Естімін, елтимін мен
толқын әнін,
Жаратқан жапар Алла
адам жаңын.
Өмірде күпіршілік
болмаса деп,
Жүректен ақтарылар
от пен жалын.

Жаратқан бір Алланың
хикіметі,
Орындау адамзаттың
ол міндеті.
Ақыл, ой, парасаттылық,
талғам, тағлым,
Рұхында болмысында
ар сұндеті.
Өтірік, өсек, аян
жаман қылыш,
Дарымасын денеңе
жат құдіреті.
Егіліп ергелі кеш
жалынамын,
Сақта деп қас пен жаттан
жаным арын.
Өмірім көркім дагы
осы емес пе?
Ойымдағы, бойымдағы
бар арманым.

Жүрек қаласы

БИЛЕП ЖҮРСІН САНАҢДЫ

О, адалдық, тазалық арым бұл,
Таң сәріден табынатын тәңірім бір.
Тілеуім де сенерім де бір өзің,
Сен сияқты бойымдағы барым бұл.

Табиғатым нән ағаштай көсілген,
Арамдықты өткере алмас ес білген.
Тұмысымнан жасыл орман жан-жагым,
Аулақ болдым жолды тосқан месілден.

Тау жынысы, алмас болат өсірген,
Судан таймас ер жігітте шешінген.
Бекем ұста ойынды да бойынды,
Жала жапқан жала қорлық кесірден.

Бұл арманым өмірімнің ұстамы,
Дарқан далам өзіндей өнір құс бағы.
Шектелмесін, шеттемесін бар ғалам,
Айқындалсын ғұмыр-өмір тұстағы.

Арамдамай жүрсін бізді даралар,
Көкргегімде шер боп қатқан жарам бар.
Билеп жүрсін ей адамдар санаңды,
Кешегі күн ағып өткен даналар.

ӨЗГЕНІ СЫЙЛА БАҒАЛА

Өзгені сыйла бағала,
Ол да сенің туысың.
Ұранымыз «Алаш» болған соң,
Берік болар құрылышың.

Бүгін сенің жүргенің,
Алланың салған бір ісі.
Болмас оған сыйынбай,
Әрі де болған тынысы.

Өсіп-өндік ел болдық,
Атаусыз едің кешегі.
Оған тәубе етейік,
Жаратқаннның меселі.

Ойлан да оңды өмір сүр,
Бостандықты ту етіп.
Қапыда қалма ағайын,
Жүрмесін біреу құл етіп.

Санаңды сарқа, іс істе,
Алымды сонда баларсың.
Туысты-туыс, туыс де,
Салымды болса оңарсың.

Өмірімді сыйла бағала,
Өмірің сенің жетекшің.
Кәсіп қыл да еңбек ет,
Ақыл айла есепшің.

Жүрек қаласы

ЖҮРСІН ӘР КЕЗ САНАҢДА

Қараңғы түнек қапастан,
Құттылар күнім болар ма?
Билік айтқан топастан,
Жерім менің оңар ма?
Жерінді салдың саудаға,
Халқыңда ол жағар ма?
Жер кіндігін қопардың,
Құрып та бітті шараң да.
Жүрсін әр кез санаңда
«Глобализация» деген пәлеге,
Барамын ба елім барам ба?
Қызыңды алып жат нәсіл
Ұлтыңды құрттың оңам ба?

1996 ж.

ОЙЛАР-ОЙЛАР

Неге мені
қолтықтайды
тыныштық,
Жүруші едім
куйіп жанып
бір ыстық.
Жаным менің
арпалысқан
көп ойлар,
Өмірді біз
сүру үшін
тырыстық.
Ойлар, ойлар
елемейтін
сүйкты,
Ойлар сөйлемеп
бір қыздырды
сүйтты.
Жүреміз біз
жайдақ басып
көп ойдан,
Бұл ойларда
кім жеңілді
кім үтты.
Бұл ойларда
данышпаның
даңды бар,
Бұл ойларда
жай адамның
парқы бар.

Жүрек қаласы

Ақыл, ойлар
даналықтың,
даралықтың ұрығы,
Менің дагы
бұл ойларды
жалғастырар нарқым бар.

АРМАН ОЙЛАР

Аппақ арман аңсағаным құрметтім,
Ойы емес сыр шертетін бір беттің.
Жазар едім том-том етіп барлығын,
Болсам егер нағыз ақын суреттің.

Менің жаным қысқа қайырым айыз рой,
Сағыныштан бір басыма келеді ой.
Аңсап өткен балалық шақ күндерім,
Көтереді көкірегімді кернеп бой.

Өмір өткел, асқар-асқар беддерім,
Не ғажап тұс секілденді көргенім.
Сыйға – сый, сырага – бал дегендей,
Алданышпен жүріп өткен жолдарым.

Ескермептін балалық шақ таңдарын,
Ойын кетіп нені сонда таңдадым.
Қызығы көп қырқылжың бір жігіттің.
Ой өрісі қалай жетіп толғанын,

Іс жасадым тұрақтамай көңілім,
Болғаннан соң сыйға толы өмірім.
Сол өткенді жазып пішіп көруте,
Қалам алдым, қаламадым сөнгенін.

Ғажап өмір махаббаттың құшагы,
Бал-бұл жанган жігіттікке ол ұқсады.
Жанап жүрдім, арман ұуган ойларды,
Ойлар мені жетектемей тұсады.

Жүрек қалашы

Жұрмін қазір сол өмірге қайран боп,
Жүруші едім, аласұрып, тайраңдал.
Бойда қуат ойда арман аңсаған,
Разы болдық сол өмірге жайраңдал.

Жазы өтіп күзі келді өмірдің,
Бәйшешегі алыс қалды көңілдің.
Құшақтасып бір жұптасып жуыстым,
Ақ шашыммен самайдагы телімнің.

Ақтай алмай жас өмірдің міндетін,
Босқа жүріс арынадым құр кеттім.
Мені сөкпе жас үрпағым туысқан,
Нәрі үшін еске аларсың бір беттің.

Баспасыншы енді қайтіп сені мүң,
Болсын жарық ажарың да күн мен түн.
Мен өзімді жетектедім, ілестім,
Ойымда айқын, киелі бір суреттің.

Салдым шимай ақ қағазбен алыстым,
Жақындааттым жоғы барын алыстың.

Ой арманым бойымдагы сәүле шаш,
Боларына кәміл сенем табыстың.

СОНЫ СЕЗЕМ

Өлеңді жазары бар,
жазбасы бар,
Өлеңнің кейбір дара
таңбасы бар.
Ішінде сол таңбаның
болмасын да,
Журегімнің отты лепті
жалағасы бар.
Заманның құрдасты бар
жолдасты бар,
Басында дара перзент
жол басы бар.
Ақ ишк ақылшысы болмасам да,
Болайын нөсер жаңбыр
шаң басы бар.
Әзеннің сарқырама
арнасы бар,
Басталар сарқырама
жар басы бар.
Болмасам да сарқырама
бүрк-сарқ еткен,
Болайын сарқырама
шөл басы бар.
Әмірді байқап көрсөн
үлкен өзен,
Әзеннен нәр алады
әрбір кезең
Секілді салалары
қан тамырың,
Тамырга билік берер
ұлы безен.

Жүрек қаласы

Жақсы да, жамандықта
жаныңа ем,
Болмайды ойлы адам
еشكімге жем.
Жеткізер даңғыл жолмен
мақсатыңа,
Сезімтал ұлken жүрек
соны сезем.

ОЙЫНДА ОЙДЫҢ БАЙЛАНДЫМ

Тізбектелген ойларым,
Мені еркіме коймадың.
Жыр кып жаздым жанымды,
Өтіп кетсе де тойларым.

Оңайлықпен көнбейтін,
Өмір шіркін өлмейтін.
Мен ұстадым таласып,
Ұстарамды шелдейтін.

Көңіл шіркін көп ойдан,
Табатындаі бір пайдам.
Алас ұрам аршындал,
Жетем бе оған. Эй, қайдан?!

Кегін алар батырдай,
Кеудемде жатыр батыл ой.
Шыңан ұщан қырандай,
Жазылып қанат жазам бой.

Ойымды талқыға саламын,
Керегін шептеп аламын.
Сынбай кетсе садагым,
Ойымнан нақыл табамын.

Нақылды терсем ақындаі,
Жүремін елге жақындаі.
Босқа өткен күндерім,
Есемді берер мақұлдаі.

Кезегін күткен шыргындей,
Кезекте менде тұрармын.
Ойымды билеп адал іс,
Оңынан ойдың шыгармын.

Ойында, ойдың байланым,
Тас түлектей сайланым.
Жекелеп алып еншімді,
Жетегінде ойдың тойланым.

* * *

Алма кезек дүниенің тұрагы,
Онда болады Алланың бар сұрағы.
Есіңді жи тіршіліктे амал қыл,
Сыйға тартқан бір Алланың бұлағы.

ӨКІНБЕЙМІН

Жазбаймын шимай салып
көп шатпақты,
Сөздерім тимесе деп
жанды, жақты
Алланың берген нәрі арқасында.
Бола төр жүрек оты
бақты, бапты,
Келемін, жас жеткенде
етіп талаң,
Өтіп жүр өмір шіркін
мені жанап,
Жөргекке іңгелеп
түскен бетте,
Заманның кермек дәмін
алғам қалап,
Оған мен бүгінгі күн
өкінбеймін,
Өзімді-өзім тежеп
бекін деймін,
Екі ботам, төрт құлышым
аман болса,
Байлықтың көзін ашқан секілдімін.

Жүрек қаласын

АҚЫНДАР

Ақын жаны үзіліп тұрған нәзіктік,
Нәзіктікті жүре-жүре кеш ұқтық.
Махаббатым өміріменен тоғысқан,
Сынай-сынай өзіңменен кезіктік.

Аппақ ойлар арқалаган ақындар,
Ақындарға тиіспеңдер батылдар.
Дара тұлға өмірге гүл себетін,
Онда жүрек соғысы бар, нақыл бар.

Адамзаттың сезгіштің киесі,
Онда жатыр ғалам шардың иесі.
Сен білмейтін, ойламайтын ойларда,
Оған ғана, оған ғана тиесі.

Ақын жаны ойларменен көрікті,
Ойлар оған даңғыл жолы серікті.
Ол сезетін құпияга толы сыр,
Ұнатады шын достықты берікті.

Батылдықта ақын жанның күәсі,
Шындықты айтар жасырмайтын мұрасы.
Ақындарды толғататын көп ойлар,
Өмірдің ол ададдығы, турасы.

ӨМІРДІҢ АППАҚ ТАҢЫ

Мен сүйемін, өмірдің аппақ таңын,
Жүргегімде талмайды, жаттап бәрін.
Кекірегімде өмірдің бар болмысы,
Саралап керегінді, алам бәрін.

Сағыныш өмірге мен ғашық жанмын,
Жылдытып өз-өзімді от боп жандым.
Мархаббат, махаббатта бір өзінде,
Бойында менің тізген асылдарым.

Бұл өмір, құрмет тұтар, келді кезің,
Мақстаныш, қуанышта іште сезем.
Атойлап жар саламын бар әлемге,
Бостандық, ұлы дүбір айттар сөзім.

Жүрек қаласы

БОЛМАСЫН ЖАНЫНА ЖАТ

Қырқысқан, қарда қылыш тоқпақ барын,
Не керек? Оларды тос, тоқтат бөрін.
Әйткені жанымға жат, еліме жат,
Ардағын, азаматын жоқтатпадың.

Болмасын елімізде үрыс-керіс,
Шаршаган, шатақ құған оң мен теріс.
Орнықсын елімізде бақ пен дәүлет,
Көршімен оңалтайық алыс-беріс.

Халқымның қадірлі ісін құрметтейік,
Баршага тағлым болсан бір беткейлік.
Оңынан орындалсын жоспарымыз,
Сол үшін күш салайық, міндеттейік.

АҚЫЛ СӨЗ

О, адалдық,
Аңсаганым биік қой.
Уа, үрпағым,
Көкейіңе, түйіп қой
пигылыш
жат болсын
қашанда.

Пәк боларсың,
ақ боларсың,
Бір Құдайға
жак боларсың.
Адалдыңтың
ақ жібін
аттамасаң,
Дәулет бітіп басыңа
бақ қонарсың.
Дәулетің судай тасып,
асып аралар,
Сонда аспа балам,
ақылға жеңгіз,
парыңта.
Ол да өтер өмірден,
сен де өтерсің,
Бұл жалғанда
тұтқа болар
пенде жоқ,
Тұспесін араға кеп
қызыл шоқ.

Жүрек қаласы

МЕНИҢ ЖАЙЫМ

Жасымның келген тұсы, жетпіс бесте,
Өмірдің өткен, кеткен бәрі есте.
Сыры мол, сиқыры көп бұл өмірдің,
Ұмытылmas, қайталанбас, калар есте.

Барымды бағыштадым бір Аллаға,
Ілінбес менің жаным еш жалага.
Тұғаннан, тұмысынан пәк бір жанмын,
Құйылған адалдығым сай-салага.

Жалқымын, жаным таза, ойда арманым,
Кезіккен көк аттыдан пайда алмадым.
Өмірдің асау өзен бұлагынан,
Су іштім, жапырақ жайдым, шөл жалгадым.

Білсеңіз менің жайым тап осындей,
Жарқ еткен өмір шіркін бір жасындей.
Жасымнан таразылап бақтым ойды,
Көңілге кір келтірмей бір тасымай.

Өмірдің тасқынына ілестім де,
Болмысты болдырам деп курестім де.
Сәулесіз адыра қалған сол бір кезім,
Кімдермен жаға жыртып тірестім де.

Откенде ойласаңыз не бір қиыр,
Тұрлаусыз, берекесіз жалғыз түйір.
Жаныңды ашытады қамықтырып,
Шындық жоқ, оралмайтын, болмас қайыр.

Жүректің жанса дағы оты маздал,
Жүресің үнің шықпай бойда «саз тап».
Алланың бергеніне тәубе қылдым,
Жүрмейін оны-мұны қайта қозғап.

ОЙЫМДЫ ҮЙҚЫДАҒЫ ОЯТПАШЫ

Басында биік ескен, бал қарагай,
Ойыны балалықтың, хан талапай.
Жүруші ек, балық аулап, жар жағалап,
Отымыз жаңа тұтап, жанатындей.

Есімде асыр салып, ойнаган жер,
Ойынына балалықтың тоймаған жер.
Тай мініп, тулақ-жауып, сасыр тайға,
Биені құлышындастып той қылған жер.

Ойынның қызығына тойып алып,
Қайтушы ек үйге қарай, түн жамылып.
Не деген ыстық едің балалық кез,
Бірде ысып, бірде суып, күйіп жанып.

Қай заман балалықпен қоштасқалы,
Өзіңмен, уа, кәрілік достасқалы.
Өтіпті талай күндер, арман болып,
Жетпістің иығынан жаста асқалы.

Ойымды үйқыдағы оятпаши,
Жүрейін ойыменен куып арман.
Өмірдің аппақ таңы балалық шақ,
Басқасы көрген түстей, бәрі жалған.

Жүрек қаласы

САҒЫНЫШ

Өмірім менің сағыныш,
Сарғая күтем сол күнді.
Алыста жұрсем сағынам,
Сағына күтем сол жанды.

Сағыныш таңым әр күнім,
Үйқыдағы түсім де.
Сағынышпен бітеді,
Жұмысымда, ісім де.

Сағынам алыс күндерді,
Балауса шақ түндерді.
Сағынам ауыл адамын,
Аяғын басқан жерлерді.

Сағынам биік құз басын,
Сағынам жүрек жалғасын.
Сағынам сені асыл жан,
Сағынышымды Аллам бұзбасын.

Сағынам алыс арманда,
Орап алған ойымды.
Сағынам жақын жандарды,
Жасайтындаі тойымды.

Сылдырап аққан бұлақтар,
Сағынышымды бұзбашы.
Жантая кетсем құрақ бар,
Жүрек отын қозғашы.

Сағыныш күндер ұзарды,
От жалын боп шыр алды.
Әкемді де сағынам,
Сол соғыста тоналды.

Өзімді де сағынам,
Үйқысыз күндер қамалды.
Уайым қайғы сағыныш,
Жаза алмассың жарамды.

Сағыныш деген бір әлем,
Фасырлап өмір тозбайтын.
Сағынамыз бәрін де,
Сағыныштан ешкім озбайтын.

Сағыныш тубі сары алтын,
Сағынышсыз өмір қара тас.
Сағынышпен күнім өте бер,
Сағыныштан ойым болсын мас.

Жүрек қаласы

СЕН ТЕРБЕШІ...

Кеүдемді мен, арманым боп қопардым,
Қопарылған арманымнан от алдым.
Жолым тұзу, бетім жарық болсын деп,
Ұлылардың ұлығынан бата алдым.

Лапылдаған сол жалынның күшімен,
Бірге жүріп, бірге ойлап түсіммен.
Өлең жаздым, өмірім, мәнді болсын деп,
Айналыстым жаста сүйген ісіммен.

Жырым кетті самал ескен шуақ бол,
Қала берді өткен өмір сұрақ бол.
Көп гасырдан аңсаған бұл бостандық,
Қуат берді кеүдеме бір тірек бол.

Жетектеші ойым менің қыратқа,
Бір адым жер шығар биік түр артта.
Сен тербеші, ақылменен данаңық,
Жүргізбеші сенен аулақ жырақта.

Досым едің бұрын маған сенетін,
Ой, қырымды даламды да сүйтетін.
Қолым создым, ойымды да ал өзің,
Бір өзіңсің жан жылуын беретін.

Бұл ісімде аяқталар болмасын,
Фасыр үні мені шындал оңдасын.
Мен сыйынған, адалдық пен тазалық,
Ақ қағазға тізілетін жыр болсын.

ОЙ АРМАНЫМ

Көңілім менің асқындаيسың арындал,
Бара жатыр толқын өмір жырымдап.
Кетіп барам бір елестің бойында,
Құшагыңда қыстырылып жалындал.

Қайда апарар қысыр көңіл құшагың,
Ойымды алдың, бойымды алдың тұсадың.
Үқсаймын ба? Айдың желсіз түнінде,
Кезіп жүрген бір кезбеке мысалым.

Жұысты ма, бойымдағы толқыным,
Ой-арманга кірдім даға толқыдым.
Тасқыныңдаі аққан судың бұлағы,
Теңседім де, иілдім де, тұра алдым.

Ой-арманым, араладым, шарладым,
Өткендерді еске алдым барладым.
Кез болыппын бір елестің тезіне,
Жан таластым, өмір үшін қармандым.

Сол өмірдің асқындаған биігі,
Тез оңалдым, ақыл берді жетпіс бестің иығы,
Содан бері талай-талай күн өтті,
Тердім ойды болмасын деп сүйгы.

Жүрек қаласы

ЖОҚТЫ ІЗДЕДІМ

Қасіреттің қайығына мініп ап,
Жоқты ізdedім, жоқ пен бірге тоналдым.
Тобында мын жетімдердің жел үзген,
Жел біледі, қайда барып қонарын.

Аralадым тауды, тасты, сайды да,
Таба алмадым, жанға сая жайды да.
Баар жерім, басар тауым қалмады,
Көңіл сынды, алған беттен тайды да.

Ойымменен бітірдім мен қанатты,
Табатындей бақ, дәулетті, жанатты.
Көк аспанда шарықтап та жүріп ем,
Ирелеңдеп, белгісі жоқ жатты.

Тұсіп көрдім соқпағына сол жолдың,
Талай жерге табан тіреп мен қондым.
Барымды да, жоғымды да ізdedім,
Таба алмадым, жүрек сыздап мен тондым.

Саласы жоқ, жаға жатыр айдала,
Демеймін мен, мені сендер аймала.
Кезіккенде ұрпағыңа не айтарсың,
Деп жүрмесін туган-туыс қай бала.

Панасызың күнін кештім жалықтым,
Кейбір жанға ақылшымын, парықпын.
Таба алмадым болымсыз бір тіректі,
Жүріп өттім, талай жолды тарықтым.

СӨЗ ЕТТІМ БІРТАЛАЙ

Елегізіп бойым да,
Жаным тыним таптайды.
Отырсам да жайымда,
Дауалап ойым даттайды.

Қағілездік бойымда,
Әсерлі әуен баптайды.
Ақжан өзен сарыны,
Толастамайды, жаттайды.

Өмір өзен ғұмырым,
Шеткіз, шексіз бірталас.
Арпаласқан тұғырым,
Жүрер алда қарбалас.

Соңынан ерген ермекпін,
Ғасыр сыңды тағдырдың.
Көрерімді көрмекпін,
Есебі боп жалғыздың.

Шартаралтың айнасы,
Мені байқап қараши.
Есепте бар санда жоқ,
Бітті ме дерсің шарасы.

Орман болмас жалғыз тал,
Тамырланып қалтамай.
Маңдайға біткен жалғыз тор,
Шаба алмас баптамай.

Шуаұшы жырымды тәгейін,
Кісі сөзін жаттамай.
Ойды-ойлар турткілең,
Сөз еттім міне бірталай.

ЖЫР ЖАЗАМЫН

Ой арманын өрнектедім ілгілең,
Жатсам, тұрсаң алас ұрам білгім кеп.
Адам жаңын түсінуге құштарлық,
Өсе берді күннен-күнге ірілең.

Құшақ жайдым, қамқоры боп адалдың,
Соның үшін адалдықтан нәр адым.
Таласпадым тұғыры биік жаңдармен,
Өзімді-өзім шиratтym да таралдым.

Нәзік сезім бойымдағы жырлаған,
Ойымды-ой жырга қосып толғаған.
Құрсауында оқыс сезім қалмаспын,
Жан мен тәнім ақиқаттан жарапған.

Болмасам да ұлкен ойдың иесі,
Жыр жазамын өзіме гана тиісті.
Аллам мені «Рұбың биік» болсын деп,
Қолдай жүрші, асылдардың киесі.

ШЕРІМДІ ҚОЗҒАДЫ КІМ

Өкініш, күйінішпен жаным қандай,
Бойымда арман оты лаулагандай.
Кеудемде тас боп қатқан мұнмен, зарым,
Жетімнің шері тарқап тоналғандай.

Айналған шар айнадай тәлекек өмір,
Барыңды базар қылған неткен жемір.
Сартап боп сарғайсан да, сағынсан да,
Еншілес ете білген қимай көңіл.

Айтады жақын адам «шатасың» – деп,
Бермеген ешкім саған «батасың» – деп.
Көрмедім мен өмірдің әділдігін,
Жегідей ішті жеген «қатесі» кеп.
Өмірдің зары өткен боздағымын,
Шерімді жүректегі қозғады кім.
Қолымды созсам дағы жете алмадым,
Тоналған, опық жеген озғаны кім?

Мен емес бұл өмірдің шүрегейі,
Болымсыз қылшық жұнді бір өгейі.
Орным бар, ордам да бар сыйласатын,
Болмасам да өз елімнің бірегейі.

Жүрек қалалық

КЕТПЕСІН КҮНДЕР ӨТИП

Күндер өтіп барады, күндер өтіл,
Жүреміз біз үйқылы ояу түнделетіп.
Айым туып аспанда жарқырайды,
Күндізгі күн батады түнделетіп.

Тұнгі үйқы тыныштық маужыраган,
Демін алып аспанда қалжыраган.
Жұлдыздарда жылт-жылт етіп жымыңдайды,
Иә, бақытты сәт — дәп тағы маған.

« Бақыт » — атты досым бар жанымызда,
Сен екеуміз тірі жүрсек таңымызда.
Туыспен бала-шаға сондай бақыт,
Жолдас жора ағайын барымызда.

Сән түзеп келеміз біз, біз екеуміз,
Шегіне көріліктің біз жетерміз.
Бақыт бол жылжып өткен бұл өмірден,
Күндер өтіп барды, бізде өтерміз.

Күндер өтіп барада, күндер өтіл,
Бақыт құсы үйқыда түнделетіп.
Багымды оятатын үйқыдағы,
Кетпесін белгісіз бол, күндер өтіл.

ТЫҢГЫЛЫҚТЫ ІС ИСТЕ

Ойлаңдаршы, қарашы,
Бұл өмірдің тазасы.
Бірлікпен, ақыл, ой,
Адам ары, мазасы.

Рухы биік данасы,
Болмас оның бағасы.
Абай сыңды кеменгер,
Толық қанды жағасы.

Істеген істің шаласы,
Құнсыз болар бағасы.
Тыңгылықты іс істе,
Болмас ешкім таласы.

Таразылап өлшеп піш,
Әділдік одан табасың.
Даурықпа, даңлырг, арам күш,
Бұзады адам санасын.

Шамаң келсе іс істе,
Ләzzәт одан аларсың.
Жөн-жоқсыз кіріспе,
Үятқа батып қаларсың.

Журек қаласы

Күзете жұр адаидар іргенди

УАҚЫТ ӨТІП БАРАДЫ

Жылжып күндер,
Жылжып айлар,
Сағат сайын
Уақыт өтіп барады.
Қатарласып бірге жүріп
Арман тілек құшақтасып
От боп жанып,
Есінді алып,
Жалын қарап,
Уақыт өтіп барады.
Тәнімізге айықластай
Жара салып
Адалдықты
Арамдықпен жаба салып,
Уақыт өтіп барады.
Мазақ қылып, салып бүлік.
Шаштан жұлып ар-намысты
Уақыт өтіп барады.

Зілді батпан қабын ашып
Қанды шенгел асып-сасып
Көндірем деп болсаң жасық

Уақыт өтіп барады.
Жер құшары таптай теңін
Атқан оқтар алмай кегін
Сүрсөніз бір өмір билеп,
Тепеш қылып оны да илеп
Уақыт өтіп барады.
Жанға дауа іздең таптай,
Өзім дагы тыныш жатпай,
Қиналамын, қысыламын
Жүргегімде қабыл алмай
Бұл өмірдің ұсынғанын
Уақыт өтіп барады.
Ұзақ тұрып ойлансан да,
Аша алмадым тылсым жанын
Ойлай-ойлай қалды міне
Құр сұлдерім.....
Уақыт өтіп барады.

ХАЛЫҚТА ТҮРТКІ АЛАҢ БАР

Өтірік, өсек бәрі алдау,
Қала берсе жан жалдау.
Барыңды беріп шағымыңды алып,
Ұрынның ісін тосар деп.
Айылғыңды тартып, сеніміңді артып,
Халық қорғаушысы десең де.
Айлалы жегіш, маңдайы тегіс,
Ісіңді ұрлап асар кеп.
Замана түрі қаптаған ұры,
Қорғансыз жүр адамдар.
О, Жараңдар, жараңдар
Жазылмастай жарам бар,
Халықта түрткі алаң бар.

1999 ж.

ЕЙ! АЗАМАТ....

Ей, адамдар
көңілімде менің
алаң бар,
Кері тартар
кеселі мол
қадам бар.
Жүрмесінші
арамызды
арамдаپ,
Қасыңдағы
мысың тілеу
адамдар.
Ей, адамдар!!!
өркендеу бар,
өлу бар,
Қындықтан
қашпай бекер
төзу бар.
Өз санаңды
салқын леппен
кірлетпей,
Жетуде бар
жетістікті
көру бар.
Бірін айттып
таққа кімді
отыгар,
Екіншісін
дайындаисың
пара-пар.

Жүрек жалуы

Неге керек
быңсық ойдың
құрбаны,
Ойланындар
ойланыңдар
адамдар.
Ей, адамдар
түсінбестік – деп
санаңдар.
Табан тіреп
өсіп жатқан
«алаң» бар,
Жала жаппай
басындағы биіне,
Өткен істі
болжап, байқап
қарандар.
Оңсыздагы
жазылмастай
жарам бар,
Түзетуге
бұл жараны
шамаң бар.
Іске кіріп
тіл ұғымына
көшейік
Мен сияқты
сенің де ойлар
санаң бар.

1997 ж.

ЕЙ МҰСЫЛМАН БАЛАСЫ

Ей, мұсылман баласы,
Зейін салып айналаңа қарашы.
Тіміскілеп батыстан,
Тарап келеді денеме.
Не зулапат ашы үдың жарасы,
Айтпаймын мен не ғылым білім саласын.
Жазатұғын денеме салған,
Октябрьдің жарасын.
Әңгіме етіп түсіндіргім келеді,
Қуыс қеуде жалаң төс
болмасын — деп,
Адамзаттың баласын.
Көнілім қалды, теледидар,
Кейбір сиықсыз тараудан.
Қалып барады адамын — деп
Кейбір жастар, өзін-өзі санаудан.
Сүйген жарын, теперіш қып, жүргендер,
Кездеседі бұл заманда сан алуан.
Көрмеймісің мына келген кесірді,
Ойсыз бала есендіреп есірді
Тартып алып ақ ұнтақты
үнірейді тесілді.
Жолдас-жора ата-ана мақұрым,
Өзін-өзі билей алмай шешінді.

2001 ж.

Жүрек қаласы

ЖҰМБАҚТАСҚАН ЗАМАНДА

Алпыс жасты кәрілік деп ұқпаймын,
Ауру-сырқау олардан да бұқпаймын.
Өз еркімді өзіме берсе бір Алла,
Денемді де көрле астына тыңпаймын.
Зманымның мына өрлеу кезінде,
Берілемін алас ұрган сезімге.
Сезім шіркін кәрілікті ұға ма?
Жетсем дейді дәүірлеудің тезіне.
Өмір сүрдім жұмбақтасқан заманда,
Таңбасы бар зіл қараның жағамда.
Кекірейіп кейін тартып тұратын,
Сол бір кезде сол мұңымды кімге барып шагамда.
Ойлатпайтын ойым қалай дұрыс па?
Шынайы ой қалушы еді бұрыста.
Тәңір берген ақылменен арыңды,
Берсөң дагы бойыңдағы барыңды.
Жоқ деп сені итермелеп шығатын,
Күңгірт өрге сүйрелейтін бүйрүқтап.
Соныменен салыстырып бағыңды,
Сындырушы еді соқыр қылышп сағыңды.
Міне жеттік дедік еркіндікке қолымыз,
Қотыр болды қажай-қажай жонымыз.
Ұры қары қаптап кеткен дүниеге,
Бірі былай бірі олай кес-кестеп.
Адал ниет ар, намысты арамдаپ,
Кетіп барады бұлдырыланып, қараңдал.
Мен жатырмын терезеден сығалап,
Жүргізбейді денем мені бұғалап.
Апраймен арпалысып ойларым,
Түзелмейді-ау қамшы тимей бойларым.

1999 ж.

ТОНАЛҒАН МҮЛІК

Арсыз бар мақтан тұтар
жиган «бүйім»,
Алады ол арзан құнға
болар «дүйім».
Қарақшыдай талқандап
астан-кестен,
Халықтың еңбегімен
салған үйін.
Береке-бірлік деген
ойдан шықсан,
Көлденең шауып өтер
Алла сыйын.
Алланың берері көп алары да,
Сөз ұқпас кешелер
тонайды кеп.
Бұларды ноқталаудың өзі қиын,
Заманның бір өзгеріс
болары анық.
Айтамын мен өлеңді
қазір налып,
Ақиқат пердесімен
өлшеп пішken
Әділ заң жақсы тұрмыс
Болары анық.

1994 ж.

Жүрек қалоғы

ҚҰНЬІКҚАНДАР

Үй іші тез оңалды
Алдымен машина алды,
Қаладан үй салды.
Табан тоздырмай,
Ымын-жымын
білдірмей пара берді.
Түйені түгімен, биені бүгімен,
атастырып қала берді.
Мұның өзі де жегіш келеді,
Түсімі бар жерді
торғыш келеді.
Есебінен бір жаңылса,
Қалтырагыш тоңғыш келеді.
Пысықтығы қалып ондайда,
Қойдан момаңан,
бетегеден аласа бола қалады.
Жанашыр мықтыларын іздейді,
Кінәсіз едік біз дейді.
Солай да солай деп
мықтылары жолдама беріп,
Өсіріп болған істі өшіріп.
Сүттен ақ судан таза боп,
Басқа жерден шыға келеді.
Алда-жалда ісің
түссе бұларға,
Қоразданып қомданып,
Сылтау айтып сызданып,
Жоқты барды тергіш келеді.
Мен осыларды көргенде
Шынымды айтсам жыным келеді.
Осындаллар жогарыға
сыйымды келеді.
Қалтасы мол өзі еріншек
тиынды келеді

2003 ж.

НЕГЕ ЖАНЫМ

Айқай емес
шалыс құлақ
естіген,
Жан айқайы
жас баланың
ес білген.
Олар неге?
айқайлайды
жылайды?
Тастанды көп
анасын ол
сұрайды.
Неге жаным
күйзеледі
осынша,
Еске аламын
есім кетіп
досымша.
Неге гана
жетімдердің
тобы көп,
Санаспайды
оныменен
жоры жоқ.
Неге заман
түзелмейді
зарлатпай,
Мұндай сұмдық
қайдан келді
сәби жанын
қорлатқан?

Жарек жалғыз

Үйрендік пе
әлде заман
өзінен,
Киіндікте
көк шекпенди
бөзінен.
Аңқау қазақ
біз боламыз – өзіміз,
Алданамыз
арбаламыз
тірісінде көзіміз.
Данаалығың,
агалығың,
сөзің не?
Ұлтымызды
құл қып берме
кезіккеннің езіне.

ТОЗ-ТОЗ БОЛҒАН

Тұпсіз терең ойлардан,
Ала қашам бойымды.
Көкірек керген сорлардан,
Іздемеймін тойымды.

Талқандалған талпыныс,
Міндеттейді дайынды.
Әне, міне қақтығыс,
Іше алмассың шайынды.

Тоз-тоз болған белім бар,
Көтере алмас көбікті.
Жамау-жамау ісім бар,
Бермес саған ерікті.

Байсымақтар тағы бар,
Сені қылмас серікті.
Жылмақойлар көз тоймас,
Қарасаң қандай көрікті.

Адам дейтін адам жоқ,
Оны ескерер заман жоқ.
Бар билік түр қолында,
Оған жетер дәрмен жоқ.

Жүрек жалғыз

АШ, ЖАЛАҢАШ, ТОНАЛҒАН

Милар отыр басында,
Өңкей доллар санаған.
Жагалайды қасында,
Жағымпазы пара алған.

Күштінің өзі, өзі де,
Табан тіреп бататын.
Оның сақшы көзі де,
Қорғап оны жататын.

Айласы мол, айлакер,
Кемтарларды тонаған.
Оны қойшы, оны да,
Өзің білер өз ағаң.

Саудада жүр көп жылпос,
Өңкей тыын санаған.
Былықта белден баттасып,
Кедейлерің жүр тоналған.

Күн көрістің әдісі,
Құлдықта жүр бар кісі.
Баспана жоқ басында,
Тарылып түр тынысы.

Байшыкештің барлығы,
Қалталап тыын санаған.
Жоғарғының жарлығы,
Кедейлерді қамаған.

Еңбек азат болса егер,
Болар ма еді сорлы адам.
Қарашада қаста жоқ,
Басшыларда баста жоқ
Тұман бүркеп торлаған.

ХАЛҚЫНДЫ СОРЛАП ЖЫЛАТПА

Мен журмін,
жыртық үйдің
есі бол.

Ескен жібін
туырлықтың шешіл ап
Әттең заман
қайда кеттің
бабалар

Бұл жалғаның,
бұл жалғаның
киесі бол,

Өтер арман,
өтер заман
зарлаған,

Бұл өмірде
кең үйімде
тар маган,

Бұл өмірде
Сығыспайтын
жәйтіт коп

Өзін-еzi
асып жүрген сорлаган.

Бұл өмірде
алдау, арбау
бәрі бар

Құныққаның,
жемқорлардың
«тагы» бар.

Билік деген
сөзге келмес
қаталдың,

Шендилерден
осылайша
бата алдың.
Қазақ деген
ұлтың күрып
жогалар,
Ойласанышы
осыны
бір тобалар,
Үйсіз, күйсіз
халқың сенің
панасыз,
Көзбен көріп
естісеніз нанасыз,
Шендилерде
шекпенде бар,
шенде бар.
Бірақ тагы
оларда жоқ
сөзді ұғар,
Ертең халқың
не болады
ағайын,
Етпейікші
өтірік сәйлеп
жоқты бар.
Сәбілерді
жатқа саттық
есіріп,
Боздайды олар
ата-ана деп
ес кіріп.
Жаттың тілін
менгереді,
журеді

Ол калайша
қазақ екенін
біледі,
Осылайша
тарам-тарам,
тарам қып,
Жүрмейікші
елімізді
қараң қып.

Жүрек қаласын

ЕЙ, АДАМДАР!!!

Ей, адамдар
көңілімде менің
алаң бар кері тартар
кеселі мол
қадам бар.

Жүрмесінші
aramызды
арамдал
қасыңдағы
мысың тілеу
адамдар.

Ей, адамдар!!!
өркендеу бар,
өлу бар
қиындықтан
қашпай бекер
төзу бар

Өз санаңды
салқын леппен
кірлетпей,

Жету де бар
жетістікті
көру бар.

Бірін айтып
таққа кімді
отырап

Екіншісін
дайындаисың
пара-пар.

Неге керек
быңсың ойдаң
құрбаны.

Ойланыңдар,
ойланыңдар
адамдар.
Ей, адамдар
тұсінбестік – деп
санаңдар.
Табан тіреп
өсіп жатқан
«алаң» бар
жала жаппай
басыңдағы биіне,
Өткен істі
болжап, байқап
қараңдар.
Онсыздагы
жазылмастай
жарам бар,
Түзетуге
бұл жараны
шамаң бар.
Іске кіріп
тіл ұғымына
көшпейік
Мен сияқты
сенің де ойлар
санаң бар.

ҚҰЛҚЫН

Азамат елін қорғап далада жүр,
Жегіштер жеңін түріп арада жүр.
Алғанын бөлісе алмай қырги қабақ,
Бастары іске түсіп жалада жүр.

Үлкені кішісіне бөліс дейді,
Бұл өзі ағып жатқан табыс дейді.
Қай жүріс оңды, солды біздің жүріс,
Өтемін құдай берген жұмыс дейді.

Шенімен шекпенімен сатылаған,
Былыққа тұра белден батып алған.
Ұлығың шіреніп кеп көз алдында,
Әкімнің мандатын ол сатып алған.

Қайырымсыз бастықтар көп көзін салған,
Алғаны жегені бар өзі толған.
Халықты көбісі жүр қан қақсатып,
Мінбеден сөз сөйлейді көбі жалған.

Арада топтасқан көп жымысқылар,
Олар да, долларлатып жұмысқа алар.
Болмаса, қалтаңда, төлер құның,
Шыға бер, әуре болма, бар басқалар.

Жегені шенділердің епті бүгін,
Арайлап бұл заң оған септі нұрын.
Топ асып топалаңдап құласа да,
Кетпейді, ол биліктен мыңты тұғын.

Осылай жегіштер жүр, ыргай басып,
Құлқыны тоыймсыз қу жырдай нәсіп.
Бас бухта бастыңтан кем қалмайды,
Тонаиды елдің мұлкін етіп кәсіп.

Шекпені шенділердің алтындалған,
Астында қымбат көлік жалтылдаған.
Тұрагы хан тағынан кем түспейді,
Күтуші нәкерлер бар былқылдаған.

Жұмағтың өзі де емес төрі де емес,
Сайраңдал сән құрады болмай елес.
Атын айтпа затын айт деп отырар,
Ардақты мейман досы құрган кеңес.

Есептеп бухгалтері есеп берер,
Қымқырып елдің мұлкін жесек өнер.
Еңбегін құл-құтанның азайтайық,
Долларлап шет банкіге салсақ көнер.

Не болса о да болсын, оба болсын,
Құрдымға кетсе кетсін күйіп жансын.
Біз тоқпызы жанымызда уайым жоқ,
Қалғаны не де болса, ада болсын.

Осылай сырласады шенди шекпен,
Сорайық ұсталғанша бізде еппен.
Қалтага басып алсақ миллиардтарды,
Есеміз болмас біздің желге кеткен.

Қашаннан біздің байлық тоналмаган,
Ине жіп көріп тұрсыз құралмаган.
Шетінен шенділері тартып жатыр,
Табыс жоқ елде ерік оңалмаган.

Салынбай жатыр әне талай заңгар,
Тоналған қаржылары болған жалған.
Өтірік күпілдеткен ақпаратпен,
Заңның да істері жоқ о да арман.

Өтірік өрге баспас сүйрегенмен,
Амал жоқ белім сының күйрекенмен.
Амалсыз өмір сұрген қара халық,
Тағы да осындағы жүдеген мен.

Мен айттым бойымдағы асылымды,
Болмаймын елге таба жасырынды.

Қылықтары шенділердің ұнамай тұр,
Өз елін өздеріне қасы қылды.

Біз емес пе кешегі «бостаның» дәп ұрандаған,
Қараашы. Уа! Шендер тура маган.
«Ар» да жоқ, үждан да жоқ, үят та жоқ,
Бұл надан халқын қалай сыйламаган.

Шекпені шенділердің түзу бүгін,
Олардың аражігін бұзы қиын.
Біріккен бір-бірімен жең ұшынан,
Шешілмес мұныменен даулы жиын.

2008 ж.

ЖИҮНДАР

(*приватизация кезінде*)

Өтіп жатыр жиындар,
Жері жоқ одан тиылар.
Былтыр бар да,
Биыл бар
Ау жиындар, жиындар.
Сөз сөйлейтін бұйымдар,
«Таң, таң» – деп
есептейміз екшелеп
келіп қалдық.
Американы өкшелеп
Ағайын түйс бәріміз,
Түзеліп келеді сәніміз.
Ау жиындар, жиындар,
Лақтырындар тиындар
Итке берген сүйектей,
Хлыщты солай тиындар!

1997 ж.

Жүрек қаласын

ОЙФА ТҮСКЕҢ ШУМАҚТАР

Не нәрсеге өзің дүр,
Қарашы соны ойлап бір.
Толықсып ойың жеткенде,
Кердеңсіңбе шеттенбе.
Кішіпейілдік танытып,
Ет ақылды бет перде.

Бала-шага бәрі де,
Тіршіліктің қамында.
Аралас-құралас ағайын,
Қолында дәulet барында.

Тозған елдің басына
Азған келер,
Бірлігі бар елдің басына
Озған келер.

Ар мен намыс ақылдас,
Білсең оны жақын бас.

Мұғалім деген халық бар,
Оны сомдар қалып бар.
Білім теңіз бұлагы,
Оны игерген қалықтар.

Жетім қозы тас бауыр,
Қолынды қалай сермерсің.
Көтермесең тас та ауыр,
Шерінді кімге шертерсің.

Өстіл жүріп бір күні,
Кез жұмарсың бітерсің.

Таң боп атпас түнеккө,
Мәңгіліккө жетерсің.

Көңіл шіркін тәттісі ай,
Өткенде ойлап не етерсің.

Өмірімнің ашысы ой,
Окси-өкси кетерсің.

Көңілім жас шал болғым келмейді,
Өмір лас міңгірлеп жерлейді.
Азап пен тозақтың арасы,
Жұғім көп жүрісім өнбейді.

Ағайынның көптігінен не пайда?
Туысқа мойын бұрмаса.
Жеріңнің кеңдігінен не пайда,
Еліңді індет торласа.
Індет емей немене,
Қызыпды жат жұрт қорласа.

Жан айқайын жүректің,
Күші дейді-ау білектің.
Бейшаралар солар ғой,
Махаббатсыз тілектің.

Байлық кімнен қалмаган,
Надандық оны жалмаган.
Арам біткен мал-мұлік,
Көкірегін шерлеп торлаган.
О да өтіп дүниеден,
Қия алмай байлық зарлаган.

Билік кімнен қалмаган,
Кедейді сорып жалмаган.
«Әділдігін айтам» деп,
Шешімі оның байтал деп.

Әкесінің құныңдай құн сұрап,
Қараны талап зорлаған.

Бармын деп бауырым астанба,
Бір тосу бар асқанға.
Жолым оңды болсын деп,
Жомарттың қыл басқага.

Асылыңды ардақтап,
Жүрші жаным бағалай.
Жүрген көп қой жалғанда,
Досты досқа санамай.

Дос болсаң сондай бол,
Достықта берік бол.
Алысқан қолыңмен,
Досыңа серік бол.
Дос деген сөз қымбат,
Достықта болмас жат.
Біреумен болдым дос,
Әрі ыңылас, әрі жас.
Көңілге риясыз,
Достықта біздер мас.

Көлкісе сіздің көңіл бір,
Емін таба алмассыз.
Жалғаулы жүрнаң өмір дүр,
Қапылыста қалмассыз.

Шықсан ырытқа, саябыр,
Алып үшар денеңіз.
Ойыңыз ауыр, қайдың бір,
Жүрекке сонда көніңіз.

Алла деген асыл сөз,
Адалдықтың белгісі.
Ізгі ниет, жақсы іс,
Адамдықтың белгісі.

Жұрсек те ұлы сөздің базарында,
 Қараймыз кейбір жанның ажарына.
 Түймедейді түйедей еткен сайын,
 Көнеміз көнілшектің тозағына.
 Ісі бар ажарының беті қайтпас,
 Қолда билік, шені бар екі айтпас.
 Басыңды қанша ыргап көтерсөң де,
 Өз еркің өз жанарын бір мұқалтпас.

Жүрмейік біз түсінбей,
 Бұл өмірдің қасиетін.
 Болған соң өңкей төре,
 Табынарың бас иетін.

Қадірлі жан досым,
 Ерекше бір басың.
 Өмірге құштарлық,
 Табысар жалғасын.

Сырымды ұғарсың,
 Жырымды ұрадың.
 Бойыма тағатын,
 Талисман тұмарсың.

Біреу едім екеумін,
 Екеу едім төртеумін.
 Аллам берген несібем,
 Ағайын оған не етермін.
 Қызғаныш етпе тарылма,
 Қанагат ет барыңа.
 Сендей жақсы табылmas,
 Мендей адам бағына.

Адалдықтың ала жібін арқалап,
 Бойымдағы құш жігер мен бар талап.
 Сәулесіндей жарық дүниe көзінің,
 Жүріп келем, жүріп келем,
 Бір заңғарды жағалап.

Сенсіз өмір маган түйік қараңғы,
Сенің орның бөлектеніп тұрады.
Жүргімді жерге сүйреп қор етпей,
Көрсетсөншіл дөңге шығып қараңды.

Анам ба?
Әлпештеген бесігімде
Жүрдім бе?
Әлде кімнің есігінде.
Ер жеттім еркеледім,
Құлын тайдай.
Дос талтым туыс талтым,
Өсе келе.
Пәк жаным,
Пәк күйінде қала берді.
Білместен түсінбестен,
Есем кімде?

Айналайын балам бізді ойла,
Самайға түскен күзді ойла.
Кerdeң қағып жүре алмай,
Бетті елге бұра алмай.
Отырган мына шал-кемпір,
Бұрынғы өткен күнді ойла
Ойлан балам соны ойла.

Ақылым менің жан балам,
Көңілімде менің алаң бар.
Алдыңда сенің анаң бар,
Тілімді алсаң жан балам.
Арыңа таза берік бол,
Ұрпағыңың жалғасы.
Жарыңа өр кез серік бол,
Өзің өскен ұяңа.
Кір келтірме,
Шығар биік қияңа.

Біз біздерміз,
Біздің жұмыс жаз дерміз.
Жаз шыңқанда күз дерміз,
Күз басталса қыс жақын.
Тұысты қашан іздерміз,
Осылай көмәш опиып
Қалмайық тұыссыз сопиып.

Ақын да емеспін ақындықса,
Жақын да емеспін.
Жазамын кейде,
Құшагына еніп ап.
Өмірдегі ойда қалған,
Болымсыз бір елестің.

Киелі аруаққа тиіспе,
Киесі сені атады.
Иелі адамға тиіспе,
Иесі сені атады.
Сумақай білек сұық қол,
Айтып айтпай немене
Жаныма жаман батады.

Асыл дегенім бор екен,
Бар дегенім жоқ екен.
Ақжан терім маңдайдан,
Өмірімнің соры екен.

Аққа қара жұқпайды,
Әділдіктің бір заңы.
Сыйласпасаң тұыспас,
Үрпагыңның бағбаны.

Пайымдалп байқап қарашы,
Болмастай ешкім таласы.

Канша екенін өлшеп көр,
Жақсылық пен жамандық арасы.

Санаң жеткен жерді санаңмен ұқ,
Санаң жетпеген жерді данаңмен ұқ.

Арам пифыл торламасын алаңды,
Қатыгездер қорламасын адамды.
Жүгінелік әділеттің занына,
Парақорлық былғамасын даламды.

Терең ойлап өлшеп піш,
Не бір іс істесең.
Таңғажайып ол бір тұс,
Мәрмәр тасты қашасаң.

Алпыс жасты жас деме,
Ақылы азды бас деме.

Арманы бар адамның асары биік
Есек дәмді адамда,
Келешек сірә
болар ма.

Ақыл айтсаң наданға,
Тыңдар құлақ
Оңар ма.
Ессіздің қолы жагаңда
батырмын дер табанда

Басшы жоқ басқаратын
арын сатпай
Ерім жоқ еркін жүрер
жанын сатпай
Бәрі де алдау арбау
қорғансыздық

Күтісіп көп төрені
жүрер баптай.

Талап еңбек зор бақыт,
Онсыз көңілің болмас шат.
Ақыл, кеңес, арлы іс,
Келер жанға қос қабат.

Мешеу болдың кеш ояндық,
Ештеңені ескермедік.
Төбемізде жәй ойнатты,
Тұла бойға ол байлапты.
Ұлы тілін қадап-қадап,
Аңыздағы Фархад соқсан гүрзідей.
Отандас деп жанжолдас деп,
Астымызға көпшік қойып.
Басымызға жастың қойып,
Құрша мақтап.
Отірікті жүндей баптап,
Жерімізді ойран салып
тілгілеп.
Тілімізді, дінімізді оқыс сөзben сүргілеп,
Надандықтың кигізді бар қалпагын.
Тағдыр өтті заман жетті,
Жаңа заңмен қаруланып.

Бауырым қазақ топты жарып,
Жүрміз қазір көкті шарып.

❖
Әкемді менің силаңдар,
ол тірі, әлі өлген жоқ.
Мен білсем бірақ өмірге
өлгендер кайтып келген жоқ.
Әкемді менің силаңдар,
мәйітін көзім көрген жоқ.
Тірі жүрген әкелер

еншісін жерге берген жоқ.

Әкемді менің силаңдар,
ол кетті сұрапыл соғысқа.
Аза тұттай жинаңдар,
өмір берді ол туысқа.

Кеше ғана ағып жатқан
бұлағым,
гайып болдың өзгеріп те
тұрағың.
Өмір дария өткелі көп
қарагым,
сол өткелді қайдан іздең
табарсың.
Тапсаң жақсы өмір гүлін
игеріп, өркендетер
ер жігітті иғлік.
Отан – анам «қазагым» – деп
танып,
Жиылмай жатқан
жүгімізді жиыс кеп.
Сонда әкең
риза болар
ұлына, қадағандай,
Бір жұлдызды
туына.

1977 жыл

Әмір беттері

КҮТІП ЖУРМІН КЕЗЕГІН

Жырымды жазам ана деп,
Ыстық қой ана құшагы.
Сағынсаң ана келер ең,
Жолыңды кімдер тұсады.

Оянсам күнде үйқыдан,
Әлдійн сезем ананың.
Жаратқан Алла «ана» – деп,
Жерімді, аналап құшамын.

Бойыма біткен байлыгым,
Сенің ықылас сезімің.
Түйіршігімін өмірдің,
Қарашығындаі көзінің.

Аналаган сезімім,
Жаным неге жарапы.
Ұлыңнан қалай безіндің,
Неге еттің жоралғы.

Қартайғанда тірегің,
Болмас па едім анашым.
Оралғанда білегің,
Толмас па еді анашым.

Менен алыс кетсең де,
Жақындығын сеземін.
Ашылар деп бет перде,
Күтіп жүрмін кезегін.

Жүрек қаласы

АНАҢДЫ КҮТ АДАМДАР

Қанды қыргын далада,
Кіреуке киген аналар.
Мойнына қылыш асынып,
Қорғаның болған аналар.

Ұрпақ жайып жерінде,
Сені тапқан аналар.
Түзетіл сәби бесігін,
Елдігің болған аналар.

Заманның өтпелі кезінде,
Ардағың болған аналар.
Бақыт сыйласп үйінде,
Жан-жарың болған аналар.

Анаңды күт адамдар,
Сорлап ана қалмасын.
Анаңды күт адамдар,
Кезіне ана жас толмасын.

Бұл дүниеден өтсе де,
Анадай адам болмайды.
Қанша жақсылық етсөн де,
Анаңның орны толмайды.

Анаңның айтқан ақылы,
Кекірегінде нұр себер.
Анадан артық жақынның,
Ойласаң олай құр, бекер.

Жүрек қаласы

Ана деген асылың,
Өмірдің ол тірегі.
Сені аймалар шырағың,
Ананыңғана білегі.

Асылдың болмас қадірі,
Сыйламасаң анаңды.
Анаңды күт адамдар,
Сал да қолда барыңды.

ҰНАРСЫҢ БАЛАМ, ҰНАРСЫҢ

Ұнарсың балам, ұнарсың,
Сөзімді менің ұгарсың.
«Жоқ» деген сөзден аулақсың,
Бетіңді бізге бүрарсың.

Таза туган баласың,
Тазалықты қалап аларсың.
Үйімде менің гүлім бол,
Жандандырар шаласын.

KY3 ДЕ КЕРЕК АДАМҒА

Көшкен сайын кітаптарым сирепті,
«Жиырма бесінші көктемге» ешкім тимепті.
Түмекеңің осы кітабын қолға алып,
Қарап шықтым оқыдым да бар бетті.

Содан маган ниет бітті жазуга,
Жетпіс бесті артқа тастал қазуга.
Даярландым жиырмадағы жігіттей,
Тозуға емес қайта түлеп озуга.

Көп ақтардым кітабыңды Тума ага,
Құздерінде ардақтаймын айналмаган тұманга.
Өйткені ол менің туган күзім гой,
Сіз сияқты көктемде емес жан аға.

Кұздің дагы көп қой жанға әсері,
Тербеледі сәби жанның меселі.
Беру үшін өмір сыйласп адамға,
Кұзде керек не дүниенің әсемі.

Кұзде пысқан дәніміз де мықты гой,
Үн иленіп нан болып бізге шықты гой.
Бойымызды тоңдырмайтын тон тігіп,
Кұздік жұнін қойлардың да қырыпты гой.

Қыс қыстауын даярлаймыз күзде біз,
Жылынып бір жүру үшін сіз бен біз.
Тамақтың да не асылын аламыз,
Аман-есен шығу үшін қыстан біз.

Жүрек қаласын

Құмартамыз күзгі жапырақтың түсіне,
Алтын күз деп аталады өзі де.
Күздің күні қоймаларды толтырып,
Шаруалар да кіріседі ісіне.

Күзде керек берік болып өсуге,
Өлмеу үшін тәзім керек кісіге.
Күзде менің күш қуатым артады,
Керек болар ол да кейде бөсуге.

Күзде тұған менің жаным мыңты ғой,
Аман-есен балалықты ұмытты ғой.
Салқын суым, салқын ауам ол қажет,
Шынықтырып денемді де шыңты ғой.

ЖАҚСЫНЫ ЖАҚСЫ ДЕП БІЛ ШАМАҢ КЕЛСЕ

Жаманмен жолдас болмақ
өмірге сын,
Тағады ол жаман атақ
көңілге сын.
Болмасты болдырам деп
әуре болма,
Мысалы: өзгермейді
күн менен тұн.
Түзелмес қисық ағаш
еккенменен,
Егін шықпас сортанға
сепкенменен.
Өмірдің бар қызығы
өтпелі ғой,
Ақыл ойын мұқалмас
көрілік жеткенменен.
О, заман даналардан
қалған сөз бар,
Өлшенбес адам рухы
шекпенменен.
Жақсыны жақсы деп біл,
шамаң келсе,
Жаман адам жақсармас
қанша тер төккенменен.

Мұнай Қаласын

ОЛЖА ЕМЕС ПЕ, НЕСІ АЙЫП?

Қызғаныш билеп ішінди,
Өзгергіп жаңым түсінди.
Өзгертсөң жаңым түсінди,
Алға да баспас ісінди.
Жогалтып ақыл, арыңды,
Етерсің тәркі барыңды.
Қызғаныш деген қызыл шоқ,
Күйерсің де жанарсың.
Дұние шіркін бәрі «бок»,
Өткеніне наларсың.
Ақыл, айла, іскерлік,
Еңбек ет те бәрін ұқ.
Еңбек түбі зейнет деп,
Халқың айтқан нақылы.
Көре алмайтын көр соқыр,
Болмасын жаңым жақының.
Есің барда бәрін біл,
Оқы, үйрен, алсаң тіл.
Сөнген шоқтан не пайдада?
Өнер, білім ол қайдада?
Бос жүрісті қояйық
Адал жолға барайық
Еңбекпенен тапқан мал
Олжа емес пе? Несі айып

Өр мінез, өрге сүйрер
Жақсы мінез
Болмасын көкргегіңде
Тапшы мінез
Мінез бар кейбір жанда
олпы-солпы
Ойлаймын бұл мінезді
бақсы мінез.
Өмірді сұру үшін
талғам керек.
Мінсіз қып, мінезіңді
таңдау керек,
Жақсының айтқан сөзін
миға тоқып,
Өмірді сұру үшін
барлау керек.
Алланың сүйектісі
қызы мінезді,
Болады ол, инабатты
көркем сөзді.
Жаныңды жадыратар
талғамы ұлken,
Өзіне әуес қылар
сіз бен бізді.
Мінездің біз білмейтін
сырлары көп,
Адамның адамменен
қырлары көп.
Жаныңда өз мінезің
өз өзегің,
Ақындар осыны айтып
жырлайды кеп.

Жүлек Қаласов

Мінез бар бой бермейтін
долы мінез,
Топастық бойға біткен
сорлы мінез.
Долданса: жер мен көктің
арасында,
Найзагай ойнатады
жанады тез.
Адамда болмаса екен
мұндай мінез,
Тілеймін баршанызыра
маңдай мінез.
Қайтымсыз бұл мінезді
құптамаймын,
Айналып қүйінга ұқсап согары тез
Білгенімше мінездерді.
шарлап өттім,
Жаратқан бір Алланың
болмысы артық,
Арманы осы болар
жаппар көптің.

МЕН ӨЗІМ

Мен өзім бір
қазақтың
қара шалы,
Өзгеден
ерекше бір
дара шалы.
Тұғаннан
тұмысым кем
ата жайсыз,
Болғаннан
боларым көп
шала шалмын.
Кір жуып
кіндік қаным
төккен күні,
Әкеміз аттаныпты
қанды ұрысқа
сол, күн түні.
Ұрпақ бар
ұлкендерден
оларда жоқ,
Қосылар
оларменен
амал да жоқ.
Тілеймін
бір Алладан
аманшылық,
Езілген
сабындағай ғой
дүние бақ.

Жүрек қаласы

Біреуге
кейде жүрген
қорғандайсың,
Есіріп
есек мінген
далбаңдайсың.
Көкірекке
шер боп қатқан
сол бір мерез,
Жұрттыңды
жау алғандай
оңалмайсың.
Жастықтың
балалықтың
арманы жоқ,
Айтылған
бұл сөзімнің
жалғаны жоқ.
Ер болдың
есер бодың
еркеледің,
Сол заман
сол бір кездің
болғаны анық.
Аңайсың
армандаісың
достығыңды,
Тай, құлындай
тебіскен
жастығыңды.
Не пайда
ойлаганмен
өтті, кетті,
Кәрілік
жеттіс келді
бізді күтті.

ІЗДЕП КЕЛЕМ

Жүріп келем көшеде,
Жүріп келем.
Таныстарды іздеймін,
Көріп келем.
Жас кезімде жолыққан
қайран ару,
Кемпір болдың мінеки
біліп келем.
Іздел келем сендерді,
іздел келем,
Жаз өтсе де айналып
күз деп келем.
Ай еркесі
ғашық болған
сұлуларды,
Тапжылмастан
таң атқаннан
іздел келем.
Іздел келем сендерді,
іздел келем,
Достарымды түгендереп
жүз деп келем.
Көре алмай
жарқын жүзді
ақ ниетті,
Жүргегім қанжылайды
мұздап келем.
Арқалап қу өмірдің
тауқыметін,
Мен дағы қолда таяқ
сыздап келем.
Іздел келем сендерді

Жүрек шалдауын

іздең келем.
Мұңмен қайғы тоғысқан
«күз» деп келем,
Жадырар күнің бар ма
арылатын,
Шер тарқап бір-бірімізді
сіз деп келем.

ҚОРЛАМА

Өлгенде
жаназамды
өзің шығар,

Оларды
аулақ әкет
жемтік құмар.

Аллаға
шын ниетің
дүрыс болса,

Жұмақта
қадір тұтар
болар мұнар.

Алланың
мен пеңдесі
өлшеп басқан,

Жерім жоқ
адалдықтан
аттал басқан.

Топастық,
тоң мінездік
ұры-қары,

Бойыма
дарымаган
бала жастан.

Сол себеп
арам ниет
торламасын,

Денемді
кіршіксіз пек
қорламасын.

Алланың
бір езіне
мен тапсырдым,

Ақиқат таразысы
болары шын.

Мурек жалғасы

ДОС КӨҢІЛІ

Дос көңілі
ақшага
сатылмайды,
Шынайы дос
олқылықты
жасырмайды.
Достықтың
өзі күміс
сөзі алтын,
Алтынды
білгір ұста
шашылмайды.
Зергерлеп
сөз алтынын
нақыштасан,
Досың түгілі
дүшпаның
басы байлы.

БАЛА КҮНГІ ДОСЫМ ҚОНЫСБЕККЕ

Өр кеуде,
өрлей біткен
кекірек,
Кәрілкке
мойын ұсындық
бекім ет.
Ыстық жалын
жастық шақты
таба алмай,
Асқарынан
асқар таудың
есер леп.
Салқын лептің
сонау ескен
самалы,
Аңсайды еken
аңсайды еken.
Балалық шақ
нөпір өскен даланы,
Сол далада
қалды менің
ақ жарқын
Кимас дос
небір сәтті
еткізген.
Тізгініне
балалықтың
байлап-ап,
Арманына
келешектің
жеткізген.

ТОЙ

Той, той жиын той,
Бой көрсетер ұлы той.
Тойда думан шаттығың,
Қызығың да бақ күнің.
Тойда туыс жолдасың,
Береке бірлік бір басың.
Тойда құрган салтанат,
Қимас сенің құрдасың.
Тойда айтылған тілектер,
Сүйсіндірген жүректер.
Той тойламай қалмайың,
Болғанинан соң бойға лайың.
Ата-баба дәстүрін,
Әрі қарай жалғайың.
Тамашалап жыр құдіретін тыңдайың,
Қыз бозбала
Жиын тойдан қалмайың.

1978 ж.

ҚАЙДА КЕТТИҢ БАЛА КҮН?

Бір орнында жанары,
Жүрек оттай жанады.
Еске түссе сол бір шақ,
Шар тараңта талады.

Әттең дейсің пақырым,
Күтесің бе ақырын.
Көрілік жетті тым-тымдап,
Қоштасар кез жақыным.

Талдан иген садағым,
Сынып бітті сагатың,
Ажырамастай дос едік,
Қайда сенің турагың.

Асыр салып ойнаған,
Ойынга бір тоймаған.
Шыбың мініп ат қылап,
Шалғынды тәске байлаған.

Қырмызы гұлді жұлдып ап,
Қызығына тоіып ап.
Жүрген шағым бал шағым
Жүртә сырды жайып ап,
Қайда кеттің бала күн?

Мүң арқалап кеттің бе?
Жыр арқалап кеттің бе?
Баар жерің балқан тау,
Соған барып жеттің бе.

1987 ж.

Жүрек шағым

ТАП БОЛДЫМ БІР АУРУФА

Өлең ауру, өлең сор,
Жақында ма ол сорға.
Түсім де де өңімде,
Тап болдым бір ауруга.
Жаным тыныш таппайды,
Ішкен асым батпайды.
Алас ұрады бойымда,
Қызың боп жүр ойымда.
Үйңым ды да қимаймын,
Бірақ оны сыйлаймын.
Қолыма алып қаламды,
Сөз өрнегін торлаймын.

2013 ж.

Шіркін қазақ халқын-ай,
Алтын діңгек салтын-ай.
Қошеметшіл бірлікшіл,
Дүбірлеткен даңқын-ай.

Ұлдары асқақ толқын-ай,
Қыздары сұлу жарқын-ай.
Белдерін бекем байлаған,
Жүр әне істе тартынбай.

Келешек ұрпақ қамы үшін,
Елінің әрбір таңы үшін.
Аянбайды бұл қазақ,
Жігерін сілтеп бар күшін.

2003 ж.

ДОСТЫҚ ТУРАЛЫ

Адал достың арқаны ұзын болашақтың,
Жүрісіндей міні жоқ тамаша аттың.
Саябырсымай жоргалайды тынымы жоқ,
Болмайды оған тұсау айла шарқы қаспен жаттың.

Мен өзі достықты осылай бағалаймын,
Туындағы қолға ұстаган Хан Абылайдың.
Жаным жат тұрлаусыз жолдастыңса,
Білсеңіз менің міне жаным жайын.

Достық ол ажырамас адам көркі,
Өлгенше үзілмейтін болар серті.
Шынайы ықыласпен таң атырган,
Не жетсін болғаннан соң ойда еркі.

Адалдық, ар мен намыс туыстас қой,
Пендеміз болғаннан соң құс басты ой.
Санаңа сіңіретін асыл дергің,
Болмаса тұрақтамай көрсетер бой.

Жиілек қаласуы

2010 ж.

ОН СЕГІЗ ЖЕТИМ

Әйелсіз өткен күн жетім,
Баласыз сонар зор жетім.
Әкесіз бала құр жетім,
Анасыз бала сор жетім.

Теңінді таппасаң сен жетім,
Теңсіздікті көрген ел жетім.
Аққу, қазсыз көл жетім,
Саласыз өзен ол жетім.

Самғап бір үшқан қанатың,
Қатаймаса сен жетім.
Саясыз ағаш сол жетім,
Санаңыз өскен ұл жетім.

Санлаусыз жеткен қыз жетім,
Айтылмаса сөз жетім.
Тартылмаса қүй жетім,
Есі кірмесе ой жетім.

Шабытсыз ақын бұл жетім,
Думансыз өткен той жетім.
Дүбірлі еңбек болмаса,
Салалы байтақ жер жетім.

Елінде құлдың заманның,
Тақсірет тартқан бар жетім.
Баласы гой ол да адамның,
Болады неге сол жетім.

Аттан замана үрпағы,
Болмасын жерде бір жетім.
Ақталсын ана топырағы,
Теңдік ал теңел бар жетім.

2004 ж.

ҰЙҚЫ

Ұйқы деген албасты,
Оңдырмас ол кәрі жасты.
Тебініп келіп жалқауга,
Табар одан жолдасты.

Арыңды айрандай төгетін,
Сілкілеп жер қып сөгетін.
Арсыз неме аулақ жүр,
Біз емес саған көнетін.

Ұйқы менен жалқауылқ,
Тең етіп оны қоямын.
Шыбың алып қолыма,
Шықпыштамын соямын.

Білсөң мені ағайын,
Тиіп кетсе таяғым.
Оңдырмайды ондайды,
Қайталанбас баяғың.

Ақыл айтар кезім бұл,
Тасалама көзін құр.
Адал ниет ақ пейіл,
Айналанда толып жүр.

Мурек қаласы

1990 ж.

КӘРІЛІК-БІРЛІК

Кәрілік ентелеп,
Езіліп, еркелеп.
Босаңсып буының,
Әлжұа тартасың.
Құлақта шуылың,
Жоғалған ду үнің.
Байқаймын таяқ-па,
Әл де жоқ аяқта.
Ерекктің намысын,
Сауғалар жан ісің.
Өмірде тірлік,
Кетсе де бірліп.
Жүрмессің жетісіп,
Жастықпен кетісіп.
Аңсайды тоймайды,
Несібесін ойлайды.
Баяғы бұрынғы,
Әдетін қоймайды.

2010 ж.

ОЙФА ТҮСКЕН ШУМАҚТАР

Ойымды неге бөлесің,
Ашылмаған бір хат бар.
Ақтарсам кітаптар сөресін,
Қолыма алып сол хатты.
Оқимын да таң қалам,
Іздеп тауып сол хаттан.
Не бір сөздің төресін,
Болса деймін ылайым.
Мереке қызың, берекен,
Жалбарынам тәнірге.
Берік болсын деп бар ірге,
Шайқалмасын шаңырақ
Жасың менен кәріңде.

Мұрек қалалы

М

ЖОЛДАС БОЛДЫМ ТАЯҚПЕН

Ыңғар түсіп аяқша,
Маңдайдан сұық өтеді.
Қолымдағы таяқта,
Сүрінбесең не етеді.

Дос болдық екеу бір күні,
Бір күнім мыңдал келдің бе.
Сен бармайтын жер қалмай,
Бірге өмір сүрдің бе.

Басында жоқ жалаңаш,
Мен сияқты тоңбайсың.
Тебінгі жеңіп өзіңді,
Жүқаруды қоймайсың.

Мен де бітермін бір күні,
Сен де бітерсің бір күні.
Дүние жалған, қысқа гой,
Қимас бізге артық бір тұнді.

2009 ж.

ЖІБЕРМЕЙМІН ЕРКІНЕ

Өлшеп басып қадамды,
Сарғайтатын санаңды.
Заман озып біздерден,
Сақал шашым агарды.

Дәтке қуат ылайық,
Бойымда күш бар әлі.
Тізгін бермей еркіне,
Жүремін мен серпіле.
Өзімді-өзім жұбатып,
Желмен есіп желпіне.

2001 ж.

Жүрек Қаласұлы

БАСЫМДЫ САҒАН ИЕМІН

Шалғынды, шалқар беткейім,
Өзіңнен алыс кетпейін.
Досымды әр кез түгендер,
Асуына арман беттейін.

Өзіңмен өткен көктемім,
Шуағын алғаш сепкен күн.
Жазылыш жанымның жарасы,
Жылдытыш жерді төккен нұр.

Даламды көркем сүйемін,
Басымды саған иемін.
Ыстық қой маган әр кезде,
Самалды кештер өткен күн.

СЫРМАҚ

Бұл сырмақ
анамның
көзі еді,
Оюлап пішпі,
жиектеп тіккен
еозі еді.
Қолында киіз басар
жүнде жоқ,

Бар болғаны
екі қойдың
жүні еді.

Тірнектеп жинап
жүндерін,
Мойнынан аққан
тері еді.
Шамасы болар
бес жылда,
Киіз басар
жүн еді.
Қылышқтап түтіп
бұл жүнді,
Киіз басты
жөндеді.

Бірақ бәрі
қара қойдың
жүні еді,
Айырбастап шамасын
ақ жүнге.

Мұнек қаласы

Бір сырмаққа
тең еді,
Ойыстырып оюлап,
қиыстырып, қилюлап
Әшекейлеп әлпештеп
тікті анам
маған арнап
Шуда жіппен
артқа салып,
Талай құндер
айлар етті.
Сырмақ бітті
Жарқыратып
Астыма әкеліп
Салып берді
Жүрмесін деп
ұым менің
шеткери.
Міне содан
ширек ғасыр
уақыт етті,
Анашым да
о, дүниелік
болып кетті.
Менің ұям
ер жетті
бала өсті,
Сәби үрпақ
қанаттанды
ұяларын
кең салды
олар дағы
мен алғандай
еңші алды.

ЖІГІТТЕР ОЙЛАНЫҢДАР

Бауырым бар,
Әлде жын ба әлде сайтан.
Істеген ісімменен
сөзін айтам,
Шараптың қызыуна
түсіп алса.
Жүреді олай-бұлай
тойтаң тойтаң,
Әйтпесе жақсы жігіт
сөзі мығым.
Өзім деген адамға
берер ығын,
Жігіттер ойланыңдар
ақыл «дана».
Дананың сөзін ұғып
ісін сына,
Әлде қалай арамыздан
заман озып,
Болармыз бәріміз де
жерге пана.

Жүрек Қаласын

2003 ж.

БЛГР ТӘҮІП ТОЛЫП ЖҮР

Арамызда
білгір, тәүіп
толып жүр,
От боп жанбай
бықсық шала
болып жүр.
Өтірікті өрге
сүйреп
бет-беттең,
Үй артында
маңайында
торып жүр.
Алсам дейді
жұлсам дейді
шетінен,
Ар намысты
таптап, басып
бетінен.

2001 ж.

МУЙІЗ

Сиыр мүйізі
сыныпты,
«Оны біреу
ұрыпты» – деп.
Тепкіленіп келді
бір көршім,
Шатынаган өзі де
Іліксем керек көзіне.
Осы ғой деп
тарпып
тастайтында сөзі де,
Көпке бармай айыпты
сөзге келді
байыпты.
Мүйіз түглі
дедім мен,
Ете алмаймын
малды айыпты.
Ол хайуан
жазықсыз,
Тиіспеймін
парықсыз.
Кетті көршім
аудамәл,
Ішінде қандай
бар амал.
Содан
естімедім
білмедім,
Көршімді әлі
көрмедім.
Жала қайдан
деменіз,
Жын басынан
пәле қайда деменіз
дәл қасыңан.

Журнал жаңалықтар

ӨСЕКІШІ

Жеңіл ауыз
желпілдек,
Өсек құмар
адам бар.
Жүреді ол
елпілдеп,
Керек болса
тыңдаңдар.
Өзінді айтып
басқаға,
Іліп алып
құлақ деген
таспага.
Табатындаі
олжаны,
Бөліп жердей
қалжаны.

Тұрақтамай
бір жерге,
Сыргақтайды
тағы.
Жеңіл басып
аяғы,
Сөзді теріп
есесін алып бағы.
Екіншігे
жөнелді,
Соны жырлап
сырыңды ұрлап.
Тағы кетіп
барады,

Көзі шалып
іліне ме деп
бірдене.

Оны даттап
болады,
Құмар әбден
қанады.

Шагыстырып досынды,
Әуреге салып
басынды.

Күліп ойнап
желпілдеп,
Әне кетіп
барады.

Жарек жауы

ОСЫЛАРДЫ МЕН АЯЙМЫН

Өтірік, өсек-аяң
көрге сүйрер,
Басыңды
өрде отырган
жерге сүйрер.
Адалдық,
қайран достық
қиянатсыз,
Орныңды
босағадан
төрге сүйрер.
Адалдың
арқаны ұзын
деген, сөз бар,
Осыны түсіне ме
кейбір мұңдар.
Жаныңды ауыртады
жаралайды,
Қап-қаптап
өсек жиган
сондай қулар.
Адалдың
арманы көп,
айтары көп,
Барады
өсек аяң
ішімді жеп.
Бар болсан
бұл ағайын
көре алмайтын.

Жоқ болса,
қолың қысқа
бере алмайтын.
Бірақ та
осыларды
мен аймын,
Бейшаралық емес пе
шыңдағықа
бага беріп
жеңе алмайтын.

Мұхамед ханым

ДОСЫМА СӨЗ

Сағым болып журмеші,
Шатастырып ойымды.
Досыңды сөгіп күлмеші,
Білмейтіндей жайымды.

Опасыз ол тұрлаусыз,
Сағым бұлты аспанның.
Ұзбейік достым «алас» - қып,
Беріктігін таспаның.

Шынайы дос ажырамас,
Құндылығы өмірдің.
Дүние боққа қарамас,
Мәрттілігі көңілдің.

Тұрлаусыз достық болмасын,
Аллам маган қосқаның.
Ойымды жалғап жіберші,
Жетегіне ермей басқаның.
Ақыргы демім қалғанша,
Денем мұздап салғанша.
Досымды мен сыйлаймын,
Көңіл толқып шалғанша.

ТАБЫС КӨЗІ

Алас ұрган ойымды,
Білсек достым жайымды.
Көл кесір бол жүрер-ем,
Сыйымды да тойымды.

Аллам маган берменгі,
Тиімді бір еңбекті.
Қол созамын талпынам,
Орындау үшін міндетті.

Жүру керек әр кезде,
Ілінбей-ақ көп көзге.
Өзің үшін тап өнер,
Түнілме де сен безбе.

Сайтан ісі жоғалу,
Іссіз жүру алдану.
Табыс көзі еңбекте,
Адамшылық қарману.

Жүрек қаласы

АГАЙЫМ ФАЙЗРАХМАНҒА

Сен кеттің мен қалдым күздей қуарып,
Жаз едім ылғи, қалыптын мен де сұалып.
Орныңа барсам, таба алмай бір тиянақ,
Тұрады ол да, жетімсіреп құлазып.

Сен барда орным бөлек болатұғұн,
Осы кез шеткерірек «алатұғын».
Сыймаймын жүрек мұздалап басқа орынга,
Болса да көп орындар баратұғын.

Сен менің таянышым агатайым,
Өттің ғой бұл дүниеден жазатайым.
Еркелеп келсем кімге назымды айтам,
Болған соң басқалардан аулақ жайым.

БӨБЕК ӘЛДИ

Әлди, әлди баласы,
Әлдилеген анасы.
Әлди көкем әлди-ау,
Өмірімнің саясы.

Қайырмасы
Әлди- Әлди- Әлди Әлди-ау,
Әлди- Әлди- Әлди- Әлди-ау.

Бесікте жатыр әлдиім,
Жақсы менің жәй күйім.
Әлди балам әлди-ау,
Бір сиын да, бір сүйін.

Әлди, әлди панасы,
Дүйім жұрттың жағасы.
Ұана гой әлдиім,
Елімнің боп данасы.

Әкесінің баласы,
Ешкімнің жоқ таласы.
Әлди бөбек әлди-ау,
Емшек берем карашы.

Жиірек қаласуы

ДОСТАРЫМ...

Достарым менің көп-те едің,
Арашага түсे алмас,
Әлде сендер жоқ па едің,
Мен қиналып жатқанда,
Есіктен сайрап кеп пе едің.
Достарым менің көппе едің,
Қамылды менің жеппе едің.
Он жыл жаттым шырмауда,
Өлі де, тірі де жоқ па едің.
Достарым менің көп пе едің,
Жалғыз-ақ жолмен жетпедің.
Саған да араша түсे алмай,
Алла-ау мұның не еткенің.
Достарым менің көп пе едің,
Жетер де жерге жетпедің.
Тілеуің бір еді-ау азамат,
Табысқа кенеліп шеттедің.
Достарым менің көп пе едің,
Аяусыз тағдыр не еткенің.
Сайрауга тілің келе алмай,
Сен де жатырсың теп-тегін.
Достарым менің көп пе едің,
Мақтауга құмар епті едің.
Сұрай алмай халімді,
Арзан достық шеттедің.
Достарым менің көп пе едің,
Ағайын-туыс жетпедің.
Жетпіске келген шағымда,
Пайдасыз дүние жоқ дедің.

Көп пе еді менің достарм,
Аллаға тәубе еткенмін.
Өсіп өнші үрпағым,
Келешегім менің шептерім.
Көп пе еді менің достарым,
Қиқулап жүрген жас шағым.
Өтерде кетер дүние-ай,
Бастарыңды неге қоспадым.

1996 жыл

Жүрек қаласы

ӨЛГЕНІМ КЕЛДІ ТІРІЛІП

Жетпіске келген шағымда,
Аллам қуат берген соң.
Жасөспірім ұрпағым,
Мені демеп жүрген соң.
Баз өмірім жеңген соң,
Жүрек жібіп қантамыр,
Сыбызғы сырнай тартады.
Босаңсып қалған көңілім,
Мағынасыз болған өмірім.
Шар шарапқа елеңдеп,
Жамылғы сөзді желеңғып
Бойға қуат жиналып
Көтереді көңілді.
Биіктеп еңсем өрікпін,
Жан-жарымды серік кып.
Тағдырдың берген бақытын,
Бөле-жара қызықтап.
Туган-туыс бауырым,
Емшектес менің тәуірім,
Мені қолдап келген соң,
Өлгенім келді тіріліп.
Өмірімнің сырығып,
Қамыққан көңіл басылды,
Жүргімнен шыққан жыр,
Ақ маржан болып шашылды.

2009 жыл

ӨКІНЕМІЗ ӨЛГЕН СОҢ

Өкінеміз
өлген соң,
Ақыл ойын
женғен соң.
Бас бірлігін
ойламай,
Тіршілікте
көре алмай.
Бойда қуат
болған соң,
Ағайын күндес
қазақта.
Салып жүр
талай
азапқа,
Соның бірі
өзіміз.
Көріп жүрсे де
көзіміз, ойлатпайтын
ақылмен,
Алшақтатып
жақынмен,
Күндес қорлық
ағайын,
Жоқты, барды
терген соң.
Я өкінеміз
өлген соң.

Жүлек қаласы

2008 жыл

ӨМІРДІҢ ЗАҢЫ ОСЫЛАЙ

Дариядай көңілім көл көсір,
Білсем дейді барлығын.
Жанымда жоқ иелік,
Тұстың көрдім тарлыған.

Әкеден қалған жалғызбын,
Аймалар менің жайым жоқ.
Аққудан білдім жалғыздың,
Барапы жоқ, байлау жоқ.

Өмір-ау, мені тоңғыздың,
Жылынар жерім тағы жоқ.
Күні құрсын жалғыздың,
Болмаған соң жаның тоқ.

Жасымнан өстім жалқы бол,
Көрмедім әке қадірін.

Бір бүтін емес жарты бол,
Өтті осылай тағдырым.

Аллаға сонда не жаздым,
Жетімдік көрдім сорладым.
Көрмедім шуағын мен жаздың,
Сонша неге қорладың.

Сыйына өмірдің сенбедім,
Ортада қалдым сенделдім.
Жанымда менің жоқшы бол,
Аңсарым ауды сен келдің.

Болымсыз үміт оянды,
Болмады ол да баянды.
Алданыш қана бір елес,
Бергендей едің саянды.

Ол да аспады арыдан,
Қолында жоқта барыдан.
Елеусіз ғана тұыстық,
Жоқ жердегі жабыдан.

Өтіп жатыр көп күндер,
Айларда өтті үдіре.
Жылдарда шырқап барады,
Уақыт тұрмас кідіре.

Жоқ жерден жоқты таппадым,
Белгісізді іздең бақпадым.
Өмірдің заңы осылай,
Жоғымды жоқтап жатпадым.

Жүлек жауап

ҮРПАҚҚА ХАТ

Достарым бар ақындықты қимаган,
Оны ойласам өзім дагы қиналам.
Бірақтағы пендешілік ойлар ғой,
Жаман ойдан аулаң болам жиналам.

Шабыт бітіп, бойыма бір құдірет,
Демеу етіп Аллам маган сыйлаган.
Өлең болып сыртқа шықты жүректен,
Тылсым күші қеудемдегі жырлаған.

Жақсы болсын, жаман болсын оңайын,
Өлең отын маздатып бір жагайын.
Достың сөзі, қастың сөзі бәрі-бір,
Қамшылап бір өзімді, өзім сабайын.

Дедім дагы қалам алдым қолыма,
Бағыштадым өзімді-өзім жолына.
Өліп кетпей тірі тұрган кезімде,
Жазып қалам ұстаган ой арманымды жадымда.

Келешекте аталайтын үрпақ бар,
Жазам соган, жазам соган көп хаттар.
Солар білсе, мені көрсө арманым,
Арманымды солар ұғып, сол жаттар.

КЕЙБІР ЖАНДАР

Жүреді кейбіреулер, дардай болып,
Жарамсақтанып, адалмын деп, жардай болып.
Тілеуі жұмысқы, ойы тар,
Үшатын аспандағы шардай болып.

Жүреді ол бозторгайдай ұшып, қонып,
Жемсауы толғанынша асар сорып.
Бітіріп өз жұмысын болғаннан соң,
Тағы да жемтік іздер ұшып қонып.

Кездессең ондай жанға сәлеміңді бер,
Қабагы кандағы екен оны да көр.
Жаратсаң бір жұмысқа ергіп апар,
Қолыңда болса егер штамп пен мөр.

Жүргек қаласы

АЛА ҚҰЙЫН

Жарамсақ, атың сенің «ала құйын»,
Өзіңнің құндылығың бес ақ тиын.
Көршіге, досқа дағы, қасқа дағы,
Боласың ойран топыр кейде жиын.

Тәбеттің үргеніндей кісілігің,
Қаба алмай ортасында жүрсің бүтін.
Табысты табам дейсің теп-тегіннен,
Көршілердің арқалардай қанша жүгін.

Ортада жүрген сен, сайқы-мазақ,
Әкелген мұндай жандай қандай қазақ.
Қазірден бастап қамдана бер,
Баар жер, басар тауың сенің «тозақ».

1997 ж.

БАЖАМ АЙМУХАН ДҮНИЕ САЛҒАНДА АИТЫЛҒАН АЗА

Жарлы да өтер,
бай да өтер,
төргт тұлғі
сайда өтер.
Бұл жалғанда
қашанда,
арманда болған
пенде өтер.
Өйтпеске жаным
хақын жоқ,
Өмірте мәңгі
датын жоқ.
Сен көргенді,
мен көрдім,
Сен білгенді,
мен білдім,
Өлім деген
ақжада
алмай сені,
қоймайды
есіріп ажал
келгенде
Қанагат етіп
тоймайды,
Бұл өмірдің
заны сол.
Туу барда,
өлу бар,
Мәңгілік адам
болмайды.

Жүргек қалалуы

Көңіл айтам
бәріңе,
Жасыңменен
кәріңе.
Мамыңтан болсын
тәсегі,
Ай-ага едің
кешегі.
Алладан болсын
есебі,
Күпіршілік
болса егер,
Рақым етіп
Алламыз,
Кияметінде
кешеді.

КӨКІРЕГІМ ШЕРЛІ

Көкірегім шерлі,
Шерімді кімге ақтарам.
Асылымнан айрылып,
Аллаға қалай жақпагам.
Нәресте шақта,
Омырауын ана аймалап,
Ақ сүтін еміп,
Жөргекте неге жатпагам.

Тірідей жетім,
Елу үшке жеттім,
Әке төрін баспаған.
Қаным бір ағам,
Бірің қол, бірің жағам,
Жасымда мініп шыбықтай,
Еркелеп неге шаппагам.
Көнетоз көңілім,
Еріксіз өмірім,
Лаулап бір жанбай,
Шала боп бықсып,
Қалай ғана жат болам.

Мұнайек Қалайды

1992 жыл

Күзгі бұлттай көңілім,
Неге жүдеу тартасың.
Бір өзіңмен өмірім,
Шаттана күл қалқашым
Мәпелейін қүтейін,
Жасың жеткен шағында
Жазыл еркін жайранда
Жан ұяңың бағында
Сенің еккен гүлдерің

Келеді гой мәуелеп,
Солар жұрсін қуанып.
Солар жұрсін әжелеп,
Сағындық деп айтады.
Сағындым деп апамды,
Ұрысса да өз апам
Түзететін қатемді.

Ескі көңіл, қандай сұық,
Есік алды тымырсық.
Бұлт келеді көкті буыш,
Жер емшегі тырысып.

Дем ала-алмай өзен жатыр,
Бетін жалты, көк шатыр.
Ақшу, қаздар алыс кеткен,
Айналаңда тап-тақыр.

Жапырақтар сылдыр, сылдыр,
Алтын кілем жер үсті.
Таңғы тұман бұлдыр-бұлдыр,
Көгендеулі көл үсті.

Еңіп өңір басқа түске,
Кіріскендей бір іске.
Қыстың қамын ойлап аймақ,
Сеніп жатыр бар күшке.

«Қыс қылышты» – деген сөз бар,
Ол әркімнің есінде.
Боздақтайды әуеден қар,
Бүгінгі таң кешінде.

Әлде жазы, әлде қысы,
Қайта аралап келгісіз.
Әлде жаңбыр, әлде қар,
Аяқ адам көргісіз.

РУХЫНДЫ СЕНИҢ БИЛ ҮСТАДЫМ

Елім бар қазақ елі, сағымды сыңдырмайтын,
Жерім бар, ұлан байтақ, мен жырлайтын.
Досым көп, бір ниеттес, адал жандар,
Білгілер, білімділер үзіліссіз туындастын.

Шығысым, шырайлы өлкө, ардақтаған,
Жері бар, адам түгілі, аң баспаған.
Табиғат жаратылысын ерекше бір,
Одан мен керегімнің бәрін табам.

Алтайым асқақтаған жырдың аты,
Түріктің белін шешкен қаганаты.
Осында ұялары қоныс тепкен,
Қазақтың белді-белді азаматы.

Мінекей соның бірі Қасым аға,
Ер жүрек батылдығымен шыққан дара.
Тұлғалы сом білекті айбын асқақ,
Көрінер анадайдан берік тума.

Оралхан, өнерімен өрге жүзген,
Қара сөз құдіретін жырдай тізген.
Ағызып бұлағындағ өр Алтайдың,
Ертіс пен қолтықтасып ірге түзген.

Батысында өлкемнің Абай жері,
Бұл жерге қандай жерің тен қеледі.
Тұғызған ұлы-ұлы ойшылдарды,
Тарихты олар жасап тен боледі.

Заманың озық туган кеменгері,
Тен келер бұған қандай ердің ери.
Ардағы ақыл ойдың даналықтың,
Абайдай данамыз бар сөз зергері.

Қаптатып том-том жазып үйіп берген,
Қазақтың қара шаңырағы үйіп келген.
Мұхтардай атамыздың абыройы,
Өшпестей елдің рухын жиып терген.

Табылды кеше өшкен ардағымыз,
Кеңейді осыменен жан-жағымыз.
Жыраған Абай болып Шәкәрімді,
Мәңгілік естеліктे біз аламыз.

Еске алсаң осылайша заман өрім,
Жырымыз тәкпейді гой тегін терін.
Кешегі қанды қолға қарсы шықсан,
Қайымдай ардағымыз қандай едің.

Абаймен көршілесім Аягөзім,
Жазбасам мен өзінді болмас төзім.
Ұрпағы қанат жайған ақындардың,
Дастаны махаббаттың ойлы сезім.

Атағы дарапанған ойы асқан,
Қатарлас Абайменен тізе қосқан.
Көрсеткен асқақтығын жыр құдіретін,
Ол Әріп сол заманда бөлек дастан.

Осымен тосылмаймын таусылмаймын,
Жыр етіп жаза берем үрпақ жайын.
Елімнің жері де бай елі де бай,
Жыр үшін жаратылған ол бір тасқын.

Жерім жоқ мен еліме сыйынбайтын,
Жүгім көп арқалаган жиылмайтын.
Нәр алып топырығынан шығам биік,
Жыр жазам бір де сәтте тиылмайтын.

Өнердің өрлігіне құштарыңмын,
Пигылға арам ниет тысқарымын.
Осылар менің ардаұты атым,
Рухыңды сенің биік ұстарыңмын.

КЕШ АЛДЫМ ҚАЛАМЫМДЫ

Кеш алдым қаламымды озатұғын,
Зат емес ол ақыл ойы адамның тозатұғын.
Көрейін өрге жүзіп өнерлідей,
Шабыт қой өлең жолын жазатұғын.

Көңілдің көктемінен шыққан жырым,
Тербейді кейде келіп жүрек қылын.
Шуағы шартаралты орап алады.
Күніңдегі таза тұның төккен нұрын.

Жырымды жұптын емес қалам серік,
Қолымда қаламымда жүрсе берік.
Тоздырмай тоңдырмаймын жүрегімді,
Үрлеймін қызғанынша болып көрік.

Қызыл шоқ ақтарылса жырым оты,
Болмайды заманымның маған соты.
Керегін болашақтан таңдау алам,
Өлместей өмірге енем болмай жалқы.

Жалқының күні құрсын өлемеген соң,
От болып лаулап жанып көрмеген соң.
Ой айқын оны мұны бұтып шаттай,
Жарқырап ел алдына келмеген соң.

ТІЛДЕСЕМІН

Мен кейде Мұқагалимен тілдесемін,
Болғандай заманым бір, күн кешемін.
Сойқаның әлі де көп жаңа ғасыр,
Ойыма ойға түссе жыр десе бір.

Барың да жоққа айналып бұлқынуда,
Заманың мынау асау толқынында.
Ойлы адам өмір сүріп тек тұра ма,
Қиянат болып жатса өз жүртүңдә?!

Жерімнің қопарылған қара тасы,
Жазылмай жатыр әлі жан-жарасы.
Елімде етек алған кемтерлар көп,
Зар илеп есік қақдан бар анысы.

Уланған улы газбен халқың анау,
Жүрісі таңгаларлық болған жадау.
Елінде жат пигылдар қаптап барад,
Ойлары: оны-мұны жамау-жамау.

Дестелеп жиган мұлкің оңалып түр,
Жайлары маңсап қордың жаңарып түр.
Бірақта мына өсу жолдарында,
Халқына деген ниет тоналып түр.

Жырлаған Мұқагали адалдығын,
Жүк артқан нар түйеге жамандығын.
Ескерткен елеулі қып бәрімізге,
Келешек үрпагының тазалығын.

Төрінде төрелік қып отыргандар,
Шіреніп мен-менсінбей жосылғандар.
Ойлай ма қара халық мұстаждағынын,
«Азалы кім?», «Жазалы кім?»
Бар ма екен осыларда осыны үгар.

Саралшы керек емес өз жаныңа,
Ар, ұят, намыс, бірлік түй жадыңа.
Боламысың өр көкірек өнегесіз,
Өсірген үрім бұтақ бал-багыңда.

Осылай Мұқабалимен тілдесемін,
Өлеңмен басу айтып үнделсемін.
Шындықтың шырылдаған шырпысындаі,
Ақиқат айнасында бірге есемін.

ДАНИЯЛҒА

(медицина ғылымдарының докторы, профессор)

Сен кеттің бұл өмірден ғайып болып,
Болмады содан бері орта толық.
Ақжумен, шаяндаійн тарам-тарам,
Мен қалдым суда мекен балық болып.

Арда едің арамызда болар мирас,
Жан едің кіршіксіз пәк көңіл қалмас.
Достықтың, ададықтың үркүн сепкен,
Дара едің көп ішпінде орның толмас.

Сен кеттің алабұрттып, жасымды алдың,
Өкініш, күйінішім басылмадың.
Беретін бар жылуын жүрегінің,
Сынығы ең тұнып тұрган асылдардың.

Қалды артта талай ойың, армандарың,
Жетілмей орны толмай жазғандардың.
Курестің адам жанын арашалап,
Еміне дауа іздең барғандардың.

НАҒЫЗ АҚЫН

Нең ақын, Абай болып өситет айта алмасаң,
Нең ақын, Мұқағалидай шындыққа бата алмасаң.
Нең ақын, махабаттың атын жырлап,
Тұманбайдай ғашық отына күйе алмасаң.

Ақын болсаң ел айнасы бола біл,
Еліңменен жұрттыңменен сұбық да тоңа біл.
Ақынның туысы да тұрмысы да адалдық,
Адалдық пен ар намысты қорғай біл.

Ақынның ар-ұжданы намысы ортасы ол,
Ортаңа түзетіп айт тапсаң жол.
Ақын боп жүргеннен соң жер басып,
Айбарлы шауып түсер балтасы бол

Жаппас ақын табылар қайдан бір,
Тапсырыстан ала-алатың пайдаң бір.
Аулақ ұста пайда күнемдік елестен,
Бойыңды да, ойыңды да қайда бір.

Ақын жаны пайда қуып көрмеген,
Айырмасы бүкіл жұрттан өзгеден.
Ақын ойы түр тұлғасы бар болмысы бәрі де,
Елін, жұртын тыныштығын көздеген.

Ақынға жайлы орын керек емес,
Кейбіреу ғұмырын сарып етіп іздейтүгін.
Нагыз ақын ол елінің патриоты,
Жауға да тілін қадап түйрейтүгін.

Болмасаң да ақындарға ұқсан бақ,
Елің жұрттың барлығы да ақын жақ.
Сол себептен тарылмайсың, қиналмайсың әрқашан,
Елең, ескер міне достым келешекте келер бақ.

МЕН ТІЛЕЙМІН БАҚЫТЫҢДЫ

Шуақ болып төгілші жырым менің,
Көлеңкесі болмасын көңілімнің.
Шомылдырып жүрейін күн нұрына,
Әрбір үйдін бақыттын, төріндемін.

Кірейін бақ құсы боп есігінен,
Түзетіп сәби жанын бесігінен.
Қарсы алшы иманды дос бақытты ана,
Сақташы бақыттыңды өгей өмір кесірінен.

Берейін жылуымды жүректегі,
Айтайын жақсы-жақсы тілектерді.
Адамның бойындағы асылымды,
Келетін үлкен бақыт кезектегі.

О, адам ары болшы өміріңің,
Бірі бол өмірдегі серігімнің.
Тілеймін мен бәріне бақытты өмір,
Жүрейін бір шетінде керегінің,

Арманы бол мен ансаған күндерімнің,
Мазасыз өтіп жатқан түндерімнің.
Менің де бақыттыма ортақтасшы,
Мен тілеген бақыттыңды, бақытты адам жүргегімнің.

БАҚЫТЫҢДЫ ІЗДЕЙ ЖҮР

Аман жүр, ей адамдар, жолың болсын,
Қайғырманшар оргаларыңың орны толсын.
Кеште болса ұстаган шырағымыз,
Өмір бойы өшпестей маздал жансын.

Ей адамдар, қуатың барда бойыңдағы,
Демей жүр адамдарды болмаған жәйілі жағы.
Бола гөр сол адамға арашасы,
Керек кез, керек күнде табылдағы.

Көргім келмейді көкірегі шерлі жанды,
Өз шерім өмірдегі от боп жанды.
Білемін қандай азап екендігін,
Сондықтан уата біл сол бір жанды.

Сүм соғыс арпалысқан жанымды алды,
Атасыз қалған үрпақ өзімді алды.
Біле алмай жеті атамды мен саңдалдым,
Осылай ойымдағы, бойымдағы бәрінде алды.

Не керек өткен күнді оиласаңыз,
Шерлінің шерін айтып бойласаңыз.
Боласың итке берген өлекседей,
Жайымды менің біліп жайласаңыз.

Күн өтті, түндер өтті адыра қалып,
Кете барды сол бір кездер жалмап алып.
Мен қалдым жалғыз ағаш бойымдағы,
Қуарған қу бұтадай қайраң болып.

Бақ ізdedім түрегелдім арман болып,
Өзімді-өзім арашаладым толған болып.
Қыыннан қиыстырып шыңтый өрге,
Жалғаннан жаратылған талдай болып.

Өзімді өрге салдым толыстымда,
Көп жанмен осылайша табыстымда.
Бақыттым алда екен адад жандар,
Ол бақытты жаңа таптым жуыстымда.

Талпынып бақытымды көп ізdedім,
Жаз өтті қысқа қарай күзде ізdedім.
Таптым ғой әйтеуір бір бақытымды,
Мен оған жету үшін көп ізdedім.

Із кестім айдалада түзде ізdedім,
Басымнан өтіл жаттты айда ізdedім.
Жылдар өтті бірде-бір тыйылмастан,
Сонда да, бақыттымды мен ізdedім.

Ей адамдар, жібермеші бақыттыңды бойындағы,
Өмірдегі қуаныштыңды, шаттығынды ойындағы.
Іздей бер мен сияқты арман қуып,
Табасың сонда бақыттыңды ертең болар тоғындағы.

Аман жур, ей адамдар жолың болсын,
Іздеген бақдәулетің орны толсын.
Мен бүгін сол бақыттымның иесімін,
Жанып тұр арман еткен барлық қосым.

ТОЗФЫЗБА ӨЗІНДІ

Тағдырың бар, бақытың бір өзінде,
Үстап ал қалма қапы дер кезінде.
Айналып қайта келмес ол бір тұғыр,
Жүрмессің бой алдырып құр сезімге.

Өмірдің біз білмейтін жолдары көп,
Адақан соқпағынан жандарың көп.
Бар болса жүргегінде тағыым, тарым,
Жақсылың ададықтың рухын сеп.

Үйрендік біз өмірден даналыпсты,
Ар менен намыс пенен болған мыңты.
Санаңа тағызым ет күйің келсе,
Үйріме кеудене сен қара бұлтты.

Арда едің кеше жүрген сезің мыңты,
Таусылып есенігіреп қайдан шыңтың.
Тал да жоқ, талас та жоқ бір басында,
Осынша сорлап келіп кімнен бұқтың.

Итиген ителгідей болдың бүгін,
Арқалап жүргендейсің елдің мұнъын.
Жүресің оны-мұны алып үшіп,
Көлдененең көк тыңдай болдың құнын.

НЕҢ ЖАҚСЫ

Тұып өскен жерің жақсы,
Атамекен елің жақсы.
Сылдырап ақжан бұлагымен,
Өзендерің көлің жақсы.

Құтты қоныс белің жақсы,
Тату-тәтті теңің жақсы.
Сый құрметке бөлейтүгын,
Жолдас-жора өзің жақсы.

Аға-бауыр жарың жақсы,
Ата-ана кәрің жақсы.
Келіп жүрсе алыс кетпей,
Жиендердің көбі жақсы.
Қарындастың тені жақсы,
Ала жезден ебі жақсы.
Су сұрасаң бал беретүгын,
Жеңгелеріңің тегі жақсы.

Қоныс қонған көршің жақсы,
Кіріп шығар қонысың жақсы.
Артыңда үрпақ жалғайтүгын,
Балаларыңың бары жақсы.

Келіндердің ебі жақсы,
Ықыласының соңы жақсы.
Құда құдагилар бір-бір тәбе,
Қүйеу балаң жөні жақсы.

Қалжыңдасып ойнайтұғын,
Ойынга бір тоймайтұғын.
Әзіл қойлы болса егер,
Балдыздарыңың сөзі жақсы.

Жиенім деп еркелетер,
Туган туыс арасында.
Жөні келсе серке етер,
Нагашыңың бегі жақсы.

Немерелеріңің өзі жақсы,
Жаудыраган көзі жақсы.
Ата-апалап қалмайтұғын,

ӨМІРІНДІ СЫЙЛА, БАҒАЛА

Өмір, өмір, өмір гұл,
Ол бақыттың, оны біл.
Сүру үшін өмірді,
Азабында, барын біл.

Ол, жақсылықтан тұрады,
Ақыл, ойлы, саналы.
Болсаң егер кесапат,
Боларсың сен жалалы.

Өмірдің өсер гұлі бар,
Шыңқан күндей таны бар.
Болмасаң оған жетекші,
Болар саған о, да тар.

Өмір деген көктемің,
Көгеріп ғұлдеп өсетін.
Емес жеміс теп-тегін,
Алақаныңа келіп түсетін.

Өмір сенің көңілің,
Жайқалып түлеп келетін.
Сүйсөң өмір көктемің,
Сыйың болсың беретін.

Өмір деген ол мынау,
Алпarysқан алыптар.
Жойқын күштер ол анау,
Тынысынды тарылтар.

Өмір сенің байлығың,
Керегінше альп қал.
Болмасын десең ойда мұң,
Шылбырынан шалып қал.

Өмір деген ол құйын,
Бақ пен сордың арнасы.
Малың басын бар жиын,
Өміріңнің ол җалғасы.

Өмір сенің серігің,
Шаттана да күле біл.
Жылжырг жылдап көлігің,
Көлігіңе міне біл.

Түсіп қалма қапыда,
Ернеуінен өмірдің
Дүрыстап бас тетігін,
Қынына да төзе біл.

Сүйе білсең өмірді,
Көтерерсің көңілді.
Нұрын шашқан көктө күн,
Елестетер төрінді.

Болмасын десен өмір тұл,
Есігін аш та кіре біл.
Онда бақыт, онда еңбек,
Шаттық көңіл онда жыр.

Өміріңді сыйла бағала,
Құйып ал да санаңа.
Еңбегін еткен еш кетпес,
Ақыл ойдан далага.

Өмір құдірет ұлken сый,
Аллаң берген базарлық.
Өмір үшін барыңды жый,
Адал ниет тазалық.

ТҮС ПЕН ӨҢ

(Сол кездегі бір шындық)

Тұсіме кірді бір бейбақ, шел қаптаған көзіне,
Түсіне алмай мен тұрдым өзімменен өзіне.
А, құдайым бұл не қылған қылышың,
Тіксініп бір қарадым, істеп жүрген ісіне.

Жаратушы бір Аллаға сыйындыым,
Арманымнан аңасап жүрген тыйылдыым.
Қаптап кеткен не сорақы қай қорлық,
Өзімді-өзім шымшыладым жиылдыым.

Сол бейбақ келді қапты арқалап,
Жатты өмір буырқанып, бір тарап.
Соңдарынан ілесе алмай көбі жүр,
Қаптарына қарайлайды тұр-тұрлап.

Қаптан алды азын аулақ астарын,
Жазды солай соры қайнаған бастарын.
Осылайша бірін-бірі тым тымдал,
Өтіп жатты, талай жылдар, көздің сүртіп жастарын.

Сол жылдардың жазы өтіп қыс келді,
Қыс пен бірге мазасыз тұн тұс келді.
Әрбір адам кейбір үйден шыға алмай,
Жалмал жатты қайыршылық іс келді.

Сықырлаған сары аязда жұғын болды күрекке,
Байыз таптай тыптырышыды жүректе.
Құрсауланды етпен тері арасы,
Тікенек боп ол қадалды сүйекке.

Қара қошқыл тәні қалды далада,
Ах ұрды демін алды шамада.
Есөңгіреп ебі кетіп қалжырап,
Ұшып түсті шала жансар қарада.

Ол, қара дақ емес еді адам баласы,
Болмай жүген талай тұндер панасы.
Ұшқын іздең жағалады өнірді,
Жазыла ма деп ақыл ойдың жарасы.

Болмай жүрді талай күндер мазасы,
Күндер өтті айлар, жылдар жазылмады жарасы.
Іздең, қарайлады үміт отын сөндірмей,
Жеткендей болды жетпей тұрып қазасы.

Бір сөулеге жолыңты, жанап өтті нұрын сепкендей,
Болды бейбақ жаңа туым жеткендей.
Ол тастады қолындағы қаптарын,
Жарық дүниеге бақыт дәнін еккендей.

Тұра келдім мен орыннынан шошынып,
Қарап өттім айналамды құлшынып.
Таппадым мен түсімдегі бейбаұты,
Солай еді, сол кездегі, тіршілік.

А, құдайлап бір Аллаға медет қып,
Жақсылықша аңсам ауды дедім құп.
Өзіме-өзім түсімді айтып жорықым,
Сол бейбақлен, бақыттымен қосарланып болып жұп.

Жылдар өтті, жақсылықтың, нұры түсті жеріме,
Дәулет бітті азат болған еліме.
Неше ғасыр аңсаған бұл бостандық,
Келді бүгін, күнім туды, барайық біз шеруге.

Дедім дағы сол бейбаұты қосып алдым шеруге,
Мұным енді түсімде емес өңімде.
Қайғыма да, қуанышыма да ортақ боп,
Жүріп жатыр қазір олар елімде.

Ол ұмытты қайғысын да қаптаған,
Қап ішінде қайғы шіріп жатпаған.
Ол да тыйды көзден ақшан жастарын,
Ел мұраты, өз мұраты жаттаған.

Енді қайтып көздің жасы ақпасын,
Адамдарға қасірет есігін ашпасын.
Мұратымыз орындалып әр кезде,
Үрім-бұтақ ақ ниеті ақталсын.

Өткен өмір, елесі ғой бұл жай ғана,
Өз өмірінді, ол өмірге байлама.
Тоз-тоз болды, иеліксіз өрт алды,
Жиган мұлік, істелген іс қаншама.

Есінде жүрсін, ей адамадар шаршама,
Өз елінді, өз жерінді бар сана.
Бақытың да, байлығын да ол сенің,
Бостандығың, айтарым сол, баршаңа.

ЖҮРЕЙІК БІРГЕ

Жүреік, ей адамдар шалыс баспай,
Қуантып тұрайықшы бір-бірімізді алыстатпай.
Бәрінде өткен кеткен қарсы алайық,
Бұрынғы бірге жүрген таныс достай.

Жүректің жан жылуын себелейік,
Өткізбей босқа өмірді бір жүреік.
Өмір ол дүниедегі асыл қазынаң,
Қуаныш қызығына бөленейік.

Көңілдің гүлі болсын ұстаганың,
Елінің үні болсын нұсқаганың.
Бәрің дос үрім бұтақ жалғасы сол,
Ел етіп мекеніңе тастаганың.

Мемлекеттік
Мемлекеттік

ҚҰШАЙЫН МЕН ДЕ СЕҢІ ТӨЗІМ БАРДА

Бағым барма? Ей адамдар бағым барма
Түсінбейтін мен оны таным бар ма
Жүремін күн күнейттеп ой саралап
Бақ қонар бүтін менің таным барда.

Келемін таңдар асып түн түнделеп
Ойымды оятамын ойда түлеп
Бойымда күш қуатым болғаннан соң
Жүремін жедей есіп кейде гулеп.

Бағым барғой ей адамдар бағым бар ғой
Өмір сүрер бойымда жаным бар ғой
Сол үшін жаратылдым адам болып
Бақ қонса менің онда жайым бар ғой.

Келемін бақ қуалап бал бағына
Отырар кімдер барып бақ тағына
Арадай бал жинаған нәрін алып
Сенемін өмір нәрлі бақ барына.

Ататын күнде менің таным бар ғой
Таңменен оралатын сарым бар ғой
Алатын бұл дүниеден өз орнымды
Меніңде аз болса да бағым бар ғой.

Бағымды бақ қуалап мен бағамын
Гүлін ап күтіп жүрмін мен сабағын
Тілімде өзім жүрген өз жұмағым
ТАр болса да бір өзіңнен бақ табамын.

Жүректе отты лепті сезім бар да
Менімен кездесетін кезің барда
Тағдырым бақ қуалап жүргенен соң
Құшайын мен де сені төзім барда.

ҰЛТ РУХЫН КӨТЕРҮ АТА-ТЕГІҢНЕҢ БАСТАЛУ КЕРЕК

Жуырда «Ертіс өңірі» газетінде «Теіміз қашан түзелер» деген шағын мақала жарық көрген еді. Осы мақаланы оқығаннан кейін мен де өз ойымды ортага салғанды жөн көрдім. Адам қанша жасқа келсе де оқып-үйрену — адам болғаннан кейін адами парызы емес пе! Өйткені, бізге тірі мақұлдықтан бөлек етіп Алла тағала сана-сезім берді. Болашақты болжай болжай білуге, оған кішігірім болса да үлес қосуға бізді заманымыздың өзі үйретті.

Біздің ата-бабаларымыз кеңестік қоғамға дейін де мәдениетті өмір сүрген, сан алған білім-ғылымның тілін білген және де сол рухта тәрбие алып, ешкімнен де кем болмаған. Өздерінің ата-тектерін, болмыстарын сол қалпында кітапқа жазып, тасқа айшықташ түсірген. Мысал ретінде отыrap кітапханасындағы жазбалар және Орхон-Енисей қазбаларынан табылған мұралар соның айқын дәлелі бола алады. Кеңес дәүіріне дейінгі кездерде де ата-бабаларымыздың аттарын ешқандай өзгеріссіз қолданған. Алдабергенұлы Сүйіндік деп немесе Сүйіндік Алдабергенұлы деген не ныспы мен әкесінің атын ешқандай өзгеріссіз, қосымшасыз атаған. Ал, кейін келе орыс елінің бодандығына кіргениен бастап біздің қазақы атымыз жоғалып: «ов», «ев», «инге» көштік. Бұл жалғаулар біздің ұлттымызға жат, басқа халықтардың тіркеме сөздері. Олай болса, қашанғы біз «ов», «евтердің» жетегінде жүреміз? Меніңше бұл сиықсыз тіркестермен біз қазақ деген ұғымға, ұлттымызға қиянат жасай отырып, өзімізді-өзіміз кемсітіп, біреулерге тәуелді етіп жүрміз. Сол себепті бұл ұғымнан арылу керек. Көше аттарынан бастап қазақы болмысымыз білініп, ұлттымыздың дәстүрлі атауларымен аталуы қажет. Қазақ бола тұрып, өз Отанымызда өзіміздің қазақ екенімізді айшықтайтын құжатсыз жүргеніміздің өзі үят. Бұл қашанғы жалғаса бермекші?

Рухың, адами болмысың өз ата-тегінен басталуы керек қой. Бұл жас үрпақ жүргегінде ұлттық рух қалыптастырады. Ұлттық рухымыз мыңты болса, орнатып отырган қоғамымыздың да келешегі мыңты сенімді болары айқын. Олай дейтінім қоғамның тірегі де, жүргегі де сол рухы мыңты адам, жас үрпақ емес пе!

Біздің ел басынан қаншама ауыр кезеңдер өтті. Бәріне төтеп берді. Экономикамыз қарыштай дамыды. Ұлы державалардың қатарына қосыламыз дейміз. Ендігі арманымыз – «Қазақстан-2050» стратегиясын орындаپ, мыңты 30 елдің қатарынан көріну болса, соның негізгі шығу жолының бірі – ата-тегімізді «ов», «евтерден» арылту. Олай болса, «Ештен кеш жақсы», әлі де кеш емес.

ХАЛЫҚТЫҢ ҚАМЫН ОЙЛАЙЫҚ

Ғасырлар бойы қазақ халқы аңсап келген бостандық жаңа қырынан танылып, жаңаша нағыз бостандық туын берік қолдан іске кірісе бастады. Осы бүгінгі күнге дейінгі халықтың өмір сүріп келген бостандығы жемқорлар мен жегіштердің, алпауыт байлықтарға, аяқ астынан иелік ете қалған байлардың, коррупциялық өмірдің бостандығы еді. Аяғынды қия бассаң қалтага келіп тіреледі. Сайып келгенде қалталы адамдардың бостандығы болды. Елімізді коррупциялық күш жайлап бара жатқан кезінде, Президентіміз Нұрсұлтан Назарбаевтың бұл шешімі өте дүрыс орын тапқан шешім деп білемін. Мен қарапайым ел қатарлы көппен жүрген, өмірдің ашысын да, тұшысын да сол көппен бірге көріп келе жатқан жаңмын. Сол себептен ел өмірін, халықтың тыныс-тіршілігін, өз көзіммен көріп, солармен бірге, ел іргесі аман болса еken, бүгініміз-ертеңіміз жаражаса еken, жастармыз есіп, ел қатарлы өмір сүрсе еken деген қағиданы мыңтап бойға сінірген адаммын. Өз басым осы Назарбаевтың жігерлеме кіріскен жаңа бастамасын қазақ мемлекеті болғалы күтіп едім, міне сол аңсаған арманым да, орындала бастады. Байлыққа, баюға мен ешқашан қарысы болып көрген емеспін. Сонау совет заманында да, әрбір адам өз жұмысымен қоса, сауда-саттық жасап үстемелеп қосымша пайда келтіріп отыруға ерік берілсе,

онда, адамдар да бай, адамдар бай болса ел де бай болмас па еді? – деп ойлаушы едім. Бұған жетуін жеттік, бірақ жеке бастың гана, аз гана адамдардың баюымен шектелдік. Бұл тұтас елдің баюы емес. Елдің баюы, ол тұтас халықтың баюы, мемлекеттің тұрақтылығы ол халықта. Халық аш-жалаңаш, ішерге тамағы, киерге киімі болмаса, басында баспанасы болмаса. Айылын шірене тартқан, ат төбеліндей біраз топтың баюы ол мемлекеттің байлығында, тұрақтылығын да шеше алмайды. Тыныш өмірдің кепілі бола алмайды және болып та көрген емес. Еліміз тыныш өмір сүру үшін қарапайым халықтың жағдайын барынша көтеру керек.

Ол үшін:

1) Халықтың банктерден алатын несиесінің пайызын төмендету арқылы несие беріп, олардың кәсіппен айналысын қамтамасыз ету керек.

2) Халыққа, жұмыс істеуі үшін жағдай жасау керек. Мысалға елімізде 45-50 шамасындағы жұмыс істеу қабілеті бар адамдар жұмысқа алынбайды, неге? Осы жағдайды дұрыстап шешу керек.

3) Тәуір қызметке кіретін адамдар кімдер, олар қалтасында сомасы бар бай адамдардың үрім-бұтақтары немесе солардың жақын туыстары, жора-жолдастары осыны қысқарту керек.

4) Адам жұмыс күшін пайдаланатын адамдар, жұмыс күші арқылы еңбек етіп жүрген адамдардың, еңбек ақысын дұрыстап төлеуі керек. Айна 10-15 мың теңге беріп қана. Еңбек істеп жүрген адамдарды құл орнына санауды қою керек.

Тапқан табысын дұрыстап ала алмай, жанұясын бағуға қаражаты жетпесе, байығандар, байлықтарын қоярга жер таптай үсті-үстіне патша сарайында үйлер салып жатса, келсін-келмесін оңды-солды жұмсап құндіз-тұні той думандатып саят құрып жатқанда итке тастаған сүйектей қалдықты мұжын, кайыршыдай телміріп халық жүрсе. Елімізде қандай тыныштық болмақ. Бұл іс тыныштыққа әкеліп соқтырмайды, бұл да түбегейлі ескертуді қажет ететін жағдай. Шөлмек мың күн сынбайды бір күні сынады дейді халық нақылы. Күндердің-күні халық ашынады кім кепіл сойған болмасына. Барлығының шегі бар емес пе, ешкімнің де ата-бабасынан қалған мұлік байлығы жоқ, әрбірден соң осы байлықты жасап отырғандар да, сол байларды байытып отырғандар да сол халық емес пе, ендеше сол халықпен дұрыстап

тіл табысып, олармен де санақсан жөн емес пе? Бүгінгі таңда көптеген байлардың баю процесі қалай өтті. Азын-аулақ жылдың ішінде өз қолдарымен, еңбек етіп байыды ма, жоқ әдле халықтың жылдар бойы совет заманында жиып-терген байлықтарын иелену арқылы байыды ма, осы сұрақты әлі де үкімет таралынан зерттеу жүргізіп, түбекейлі тұжырымды іс шығару керек емес пе? Әлде сол қалпы жегенін жеді, алғанын алды деп коямыз ба? Мұның өзі сол жаңа бастаманың, коррупцияға қарсы қурестің негізгі тұп тамыры болуы керек қой.

РУХЫМЫЗДЫҢ САУАТТЫЛЫҒЫН ТӘРБИЕЛЕЙІК

Рух сауаттылығы: ол адамның ішкі ой жүйесі оның ақылы, сезімі... Осылар арқылы өзінің жүріс-тұрысын, іс-әрекетін, еңбекке деген құштарлығын, адамдар арасындағы көзқарасты реттейді. Ол адамдарға мен-мендікке, тәкаппарлыққа, біреуді көреалмаушылыққа жол бермейді. Адамның негұрлым рухы биік болған сайын, ол адам адамгершіліктің, саналы түрде еңбек ете алудың, адамдар арасындағы қарым-қатынастардың ең жоғарғы сатысында болады. Рухы биік адамның жанұясында рухтың тазалығы сақталады. Әрине кейір жағдайларда жанұя тәрбиесіне әсерінен ғөрі, ортадан болып жатқан болмыстар, теріс бағытқа әкетуі мүмкін. Міне осы жағдай болмас үшін, адам рухын тәрбиелеу дұрыс жолға қойылуын керек етеді. Қазіргі кезде біз адамдарды оның байлығы, мансабы арқылы немесе сахна жұлдыздары деген түйсікпен бағалаймыз. Бұл да дұрыс шығар, бірақ адам баласы жақсылыққа жету үшін ғасырлар теңізінен өткен ата-бабаларымыздың өсietін үйреніп мұраларына көптең көз жүгіртуіміз керек, ол бабаларымыздың айтқан даналық сөздерін ақыл ойға салып екшелеп өз керегіне жарату жағын қарастыру қажет. Әсіресе байыған адамдармен кедей адамдардың рухани сауаттылығын арттыру керек. Олай дейтінім бай адамдар экономикалық тұрғыдан сауатты болғанмен көбісі рухани сауатсыз дер едім. Себебі қазіргі заманда байыған

адамдардың ой түйіні, түйсігі тек қана байысам, менде ғана болса деген пікір. Бұл пікірден аулақ адамдар да бар, бірақ олар аз. Ал кедей адамдарды өздерініз ақ түсінесіздер. Рухының тәмендігінің салдарынан баста отырган басшыларымыздан бастап, тәменде отырган мемлекет қызметін атқарып отыргандар. Халық мұлкін тонауга, мен-мендікке, тәмендегі адамдарды менсінбеуге, өтірік айтуға құмар. Әрбір жанұяның тәрбиесі, кіре берген босағаңнан басталса, сенің қандай адам екенінді түсіну үшін, сенің байлығың, мансабың емес, қолда барыңың бәрі реттеліп, ар-ұжданың тап-таза қалпында түрудың өзі жеткілікті. Егерде жекеменшік мұлкі болса, оның айналасы қандай? Үйінің төңірегі абатталған ба? Адамдармен қарым-қатынастарың қандай? Оларға үлгі-өнеге көрсете аласың ба? Бай болсаң коластындағы жұмысшыларыңың, қызметкерлеріңің кал-жагдайы қалай? Олардың тұрмысы қалай? Сенен алған табысы жанұясын асырауга жете ме? Осының бәрінде көріп біліп отыру сол байлық ұстаган азаматтың, азаматшаның міндеті болып есептелуі керек емес пе? Менің жалғыз байлығымнан не пайда? Ол да менің қаным, ол менің Отаным «қазақ елінің» азаматы деп түсіне білген жөн гой. Міне сонда ғана біз өзімізді рухы биік азаматтар қатарынан табар едік. Рухың биік болсын ағайын.

БАРЫҢДЫ БАҒАЛАЙ БІЛ АҒАЙЫН

Барыңда жоққа санап, көлденең көк аттың сөзіне ерін, бір-бірін жамандау. Елінді алға бастап жүрген азаматтардың ісінен тырнақ астынан кір іздеңдей пәле іздең, олардың жұмысына кір келтіріп, тіл тигізу, барып тұрган тұрпайылық, көргенсіздік емей немене? Мен сөз айта біледі екенмін деп мен-мендікке салынып, елінді ел етіп отырган азаматтарды кінәләп, оларды етектен тарту, барып тұрган масқаралық емес пе? Біздің атабабаларымыздан мирас болып қалған өзінді-өзің силасаң, жат жанынан түнілер детен аса көрегендік пен айтылған ақыл. Тегінен тегін айтылмаган шығар. Біз өзімізді-өзіміз сыйламай масқара

ете берсек, соңы не болмақ? Осыны ойладың ба ағайын? Ал келістік, сенікі дұрыс делік, сонда сенің қолыңдан не келеді? Қара басыңды дұрыс жолға коя алмай жүргенгіде сен елді, басқарып кете аларма едің соны ойладың ба? Қандай да бір бастаманың ой-қыры көп болады. Оны сен жақсы білесің. Сонда сен соны реттей алар ма едің? Әрине жоқ. Әрбір жаңа жолда кез келген кедергілерді, қателіктерді басшыңа жаба берсең не болмақ, сонда сенің көрегендігің қайда? Бұл деген, әлсіздік, нақтылы, өзіне тән айтар сөз жоқ, өз ісіне берік емес адамның алышашпа идеясы, көрінгенің қол шоқпары іспеттес біреудің шылауында өмір сүріп келген адамдардың ойы. Жаңа жолда әлі де, біздің қазақы болмысымыз бен, кім көрінгеннің тізгініне жармасып, ілесіп кете беретін жайымыз бізді бір ортаға біріктірудің өзі күшті еді гай. Алғашқы беттің өзінде-ақ ру-руға бөлініп, мал жайылымына таласып, ағайын арасына іріткі салып шоқпар сілтегінің де бар емес пе? Неге соны көрмей көр соқыр болдық. Кең байтақ жерінді ешқандай бөліске бермей, қаз қалпында сақтап қалудың өзі ғана, аса көрегендік емей-немене? Еліміз совет кезінде негізінен шикізат өндіретін республикаға айналмап па еді? Жерімізде сол кезде тозығы жеткен, шала-жансар істеп тұрган фабрика, заводтар істен шықты, оларды жүргізу үшін құрал-жабдық тар жетіспеді. Техникалық тұрғыдан оларды жаңартуға еліміз қауқарсыз еді, сол тұста Россия мен Белоруссия және т.б. елдермен салыстыруға келмеді. Себебі оларда совет заманынан қалған мықты-мықты құрал жабдықтар бар еді. Ал біз ше? Ол жабдықтардың өзі түгілі, заты да жоқ еді. Біз керегімізді солардан алатынбыз, ол кезде аты аталған мемлекеттер бізге қарасын да көрсеткісі келмеді. Біз барлық техникалық байлықтан шеттетілдік, міне соның салдарынан біздің істеп тұрган фабрика, заводтарымыз, құрал-саймандардың жетіспеуінен бірінен соң бірі істен шығып жатты. Оның үстіне, осы мамандықтар иелері шетелге көше бастады. Сонда бұған кім кінәлі? Өзімізден іздеудің қажеті жоқ. Әлде Советтер одағының құлдығында отыра беру керек пе еді? Міне соңдықтан тәуекелге бел буылды. Ілгері ел бодық, осыған тәүбе етейік ағайын. Ал малшаруашылығы болса, оның да онып тұрганы шамалы болатын. Оны өз көзімізben көрдік. Бұл саланы ұстап тұру үшін мықты қаражат керек болды. Қөптеген шаруашылықтар рентабелді болмады. Оларға көмектесуге үкімет әлсіз еді, кейбір мықты-мықты шаруашылықтар ғана өзін-өзі алып кете алды.

Үкімет күш алғаннан кейін, оларға көмек көрсетті. Соның әсерінен олар өзін-өзі басқарып әкетті. Ал шетелдермен қоян-қолтық араласа бастап кетудің басты себебі. Біздің мидай былықдан шаруашылығымызды реттеу үшін күш керек болды. Бізде озық техниканы меңгерген мамандар санаулығана еді, ғылыми тұрғыдан алғанда біз жаңа озық техниканы енгізіп, шеттеги инвестиция тартпасақ әлі біз соңында жүрер едік. Ондай болған жағдайда, баяғыда бізді көрші мемлекеттер бөлшектеп әкетпесіне кім кепіл. Даны халқымыздың мынандай ойлары тегін айттылмаса керек «Жаңылмайтын жаң, сүрінбейтін тұяқ жоқ» — деп немесе «Жарық күннің бетінде де дақ болады» — деп. Қателіктегі жоқ емес бар, бірақ барлығын жілкеп тізіп, айта берудің қандай реті бар. Қазір ешқандай елден кем қалып жатқанымыз жоқ, еліміз өркендейді. Халықтың әл-ауқаты артады, ендеше Отанымыз мықты елдер қатарынан орын алары айқын да анық. Елімізді, қазақ елін «мықты-мықты» елдердің қатарына жеткіземін деп, тыным таптай терін төгіп жүрген кім? Әрине Отанымыздың тұнғыш Президенті Нұрсұлтан Әбішұлы емес пе, ендеше неге сөз етеміз. Мен Н. Назарбаевтың көрегендігіне, алғырлығына, алдын ала болжай білетінене тәнтімін. Арымыз да, барымыз да, жанымыз да деп отырганда, қалай болса солай сөйлуедің керегі не? Не деген әбестік, надандық, түсінбеушілік. Бұл деген іріткі салу, адамдардың арасын жікке бөлу емей немене. Кешегі қазақ халқын «Қазақ елі» етемін деп жүріп қара жамылған Алаштың ардақты азаматтарының кебін киіп жүрмейік. Көз жасымызды көл етіп, өліп-талып бостандыққа қолымыз жетті ме дегенде, не қылғаның ағайын. Сан ғасырлар бойы, қазақ деген атымызды өшірмей, алпауыт елдермен алысқан, елі үшін, жер үшін қасық қаны қалғанша жанын пида еткен, бабалар аруағын аяқ асты еткенің не? Ағайын. Есінде жи. Барымызды бағалап, жоғымызды табайық. Бүткіл дүниежүзі бағалап, бас иіп отырган ардағыңды ардақтап, бағалай біл. Ағайын.

Семей қаласы, 23 мамыр 2014 жыл

МАЗМҰНЫ

ОТАН, ТУҒАН ЖЕР

Мәңгілік ел.....	6
Даламның ұлы перзенті	
Қазақ елінің тұңғыш Президенті	
Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевқа арнаадым.....	10
Нұры тұнған өлкемде.....	17
Кімнің бүгін таласы бар.....	22
Тыңда елім	24
Менің елім.....	25
Ата-бабам мықтығой.....	26
Тоқтата алмас ешбір күш.....	27
Мен қыр қазағы.....	28
Қазақ елінің 20 жылдығына.....	31
Болам десен талап бар.....	32
Болмайың үйымшыл.....	33
Еңсенді көтер қазақ.....	34
Дауылдар.....	35
Жас жауынгер.....	36
Есіл дәртім.....	37
Болашаққа сенемін.....	39
Желтоқсан батыры.....	40
Арттырыңдар.....	42
Мақсат тәжі.....	43
Қара көл.....	45
Тогыз құдық.....	46
Ертіс өнірі.....	47
Ардағты менің Астанам	48
Кең байтақ елім бар.....	50
Ауылым Қызылағаш.....	51
Тас бұлақ.....	53
Жылу керек баршаңа	54
Таң нұры	56
Бостандықтың шырағы.....	60
Асау өзен	61
Болашағым қорғаным	62
Бағынды бағалай біл	63

Мен қазақпын топ жарған	65
Ақ ордам	67
Сен менің бақыттымсың	68
Төл елім	69
Өрлеу	70
Тұған ауылым	72
Елім менің	74
Қазагымның астанасы	75
Рухыңды ұста биктे	76
Мәңгі біргеміз	78
Семейім менің семейім	80

АҚ БАТА, ТІЛЕК

Қос қайың	82
Ақ тілеу	84
Немеарем Аружанға	85
Ұлағатты ұстаз	87
Жоғыңды жоқтап, әке жүрмін мен	88
Той-тойла	89
Біздің достық	90
Жиен немереме	92
Менің көрші ұлдарым	93
Ақ тілеу	94
Балам Бауыржанға	95
Ұлдарыма өситет	96
Келші жаныма туысым	98
Рахыманнның (Ақан)	99
60 жылдығына арнау	
Балам Гүлнұрга әкелік тілек	101
Бата	102
Бата тілек	103
Жарыс ұрандары	104
Үлкен немерем Сержанға	105
Арнау бата	107
Балдызым Мұраттың 40 жасқа, ұлы Бақытжаннның 10 жасқа толуына арналған мерейтойына арнау тілек	108
Ойда жүрген құдам бар	110
Құдагиым Бақаштың 60 жылдық тойындағы тілек	112
Досым Мауытқазыға	113

Балдызым Ләйлә мен Ержан	115
Немерем Сержанның туған күні.....	116
Мұрат құданың 60 жылдығына	117
Сыйлас болған бауырым Нұрахаметтің жұбайы	
Нұрбанудың 50 жасқа толу	118
Қызылағаш мектебі.....	120
Балдыздарым ақ тілеу	122
Балдыз келінім Нұрсағаттың	123
Бата.....	124
Бақытшан құдағи 80-де	125

АРИКАЛЫҚ ШУМАҚТАР

Жарым Фаникамалға.....	138
Махаббатым қызығым.....	139
Мені сүйеп демеші.....	140
Өлеңім-махаббатым	141
Жұзік	142
Ақ құсым	143
Арманым ақ жолым	144
Ауырма, жаным ауырма	145
Ақ қайың	147
Сақтай жүр сол кезді	148
Әлі есімде	149
Көп ізdedім	150
Өмірімді барлашы	151
Жүремін әлі табына	152
Жалынга мені ұстама	153
Өзінді сәүлем мен не дейін	154
F-ның әүресі	155
Қызықпа жаным	157
F-ның хатына жауап	158
Бір өзінді ұнатамын	159
Махаббатыңды ұрлап кетті ескі дос	161
От болып лаулап барасың	163
Ой хой достым не дерсің	165
Жібермеді көзімді	167
«Әр» десең	169
Тамшы болсын	170
Жүректе сезім қайталайды	171
Сенің арқаң	172

Арманы болма басқаның	173
Бақыт қой	174
Мұсін	175
Бір қарындаңасқа	176
Құсым болшы қолымдағы	177
Сені іздедім	179
Әкпелеме	180

ЖАУЫНГЕР ДӘПТЕРИНЕН

Азат Куба	182
Айыпқа бүйірма	183
Мені сонда іздесең	184
Теңіз шуы	185
Демалыста шаңғышылар	186
Достым ән сап отыр	187
Бақытқа енем	188
Бастадым дастанымды	189
Өзінді құшқым келеді	190
Орман	191
Мұңайма достым көңіл аш	192
Жеткенше маңсатыма	193
Шекарашы махаббаты	194
Сағындым	195
Анама	196
Астанам – Алматым	197
Аяз	198
Тұғандарыма хат	199
Атымды кімдер атады	201

ОЙЫНДА ОЙДЫҢ БАЙЛАНДЫМ

Жазғытұрымғы елес	202
Мұқалмайды ойымда	205
Арпалысқан сезімім	207
Бар арманым	208
Билег жүрсін санаңды	210
Өзгені сыйла бағала	211
Жүрсін әр кез санаңда	212
Ойлар-ойрлар	213
Арман ойлар	215
Соны сезем	217

Ойында ойдың байландым.....	219
Әкінбеймін.....	221
Ақындар.....	222
Өмірдің аптаң таңы.....	223
Болмасын жаныңа жат.....	224
Ақыл сөз.....	225
Менің жайым.....	226
Ойымды үйқыдағы оятпашы.....	227
Сағыныш.....	228
Сен тербеші.....	230
Ой арманым.....	231
Жоқты іздедім.....	232
Сөз еттім бірталай.....	233
Жыр жазамын.....	234
Шерімді қозғады кім.....	235
Кетпесін күндер өтіп.....	236
Тыңғылықты іс істе.....	237

ТҮЗЕТЕ ЖҮР АДАМДАР ИРГЕҢДІ

Үақыт өтіп барады.....	238
Халықта тұрткі алаң бар.....	240
Ей! Азamat.....	241
Ей мұсылман баласы	243
Жұмбақтасқан заманда.....	244
Тоналған мұлік	245
Құныққандар.....	246
Неге жаным.....	247
Тоз-тоз болған.....	249
Аш, жалаңаң, тоналған	250
Халқыңды сорлап жылатпа	251
Ей, адамдар!!!	254
Құлқын.....	256
Жиындар.....	259

ОЙҒА ТҮСКЕН ШУМАҚТАР

Ойға түскен шумақтар.....	260
---------------------------	-----

ӨМІР БЕТТЕРИ

Күтіп жүрмін кезегін.....	269
Анаңды күт адамдар.....	270

Үнарсың балам, үнарсың	272
Күз де керек адамға.....	273
Жақсыны жаңсы деп біл шамаң келсе.....	275
Олжак емес пе? Несі айып.....	276
Мінез.....	277
Мен өзім	279
Іздеп келем	281
Корлама	283
Дос көңілі	284
Бала күнгі досым Қонысбекке	285
Той.....	286
Қайда кеттің бала күн?	287
Тап болдым бір ауруға	288
Достық туралы	289
Он серіз жетім.....	290
Үйқы	291
Кәрілік-бірлік	292
Ойға тұскен шумақтар	293
Жолдас болдым таяқпен	294
Жібермеймін еркіне	295
Басымды саған иемін	296
Сырмақ	297
Жігіттер ойланыңдар	299
Білгір тәуіп толып жүр	300
Мүйіз.....	301
Әсекші	302
Осыларды мен аймын	304
Досыма сез	306
Табыс көзі	307
Ағайым Файзрахманға	308
Бәбек әлдиі	309
Достарым	310
Өлгенім келді тіріліп	312
Өкінеміз өлген соң	313
Өмірдің заңы осылай	314
Ұрпаққа хат	316
Кейбір жандар	317
Ала қүйин	318
Бажам Аймұхан дүние салғанда айтылған аза	319
Көкірегім шерлі	321

Рухыңды сенің биік ұстадым.....	323
Кеш алдым қаламымды	325
Тілдесемін.....	326
Даниялға	328
Нағыз ақын.....	329
Мен тілеймін бақыттыңды	330
Бақыттыңды іздей жүр.....	331
Тозғызба өзінде.....	333
Нең жақсы.....	334
Өміріңді сыйла, бағала.....	336
Тұң пен өң.....	338
Жүреік бірге	341
Құшайын мен де сені	342
Ұлт рухын көтеру ата-тегінен басталу керек.....	343
Халықтың қамын ойлайық.....	344
Рухымыздың сауаттылығын тәрбиелейік	346
Барыңды бағалай біл ағайын.....	347

Рахымхан Сәлменұлы

ЖҮРЕК ҚАЛАУЫ

*Корректоры А. Иманғалиева
Компьютерде беттеген А. Маханбетжанова*

ИБ № 7901

Басыла 06.01.2015 жылды қол қойылады. Пішімі 60x84 1/16.
Көлемі 26,5 б.м. Офсетті қағаз. Сандық басылыс. Тапсырыс №3.
Таралымы 100 дана. Багасы келісімді.
Әл-Фараби атындағы Қазақ ұлттық университетінің
«Қазақ университеті» баспа үйі.
050040, Алматы қаласы, әл-Фараби даңғылды, 71.

«Қазақ университеті» баспа үйі баспаханасында басылады.

КАЗАК
УНИВЕРСИТЕТІ
БАСТАУ